

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర
వారపత్రిక

4

అకాల

27-9-50

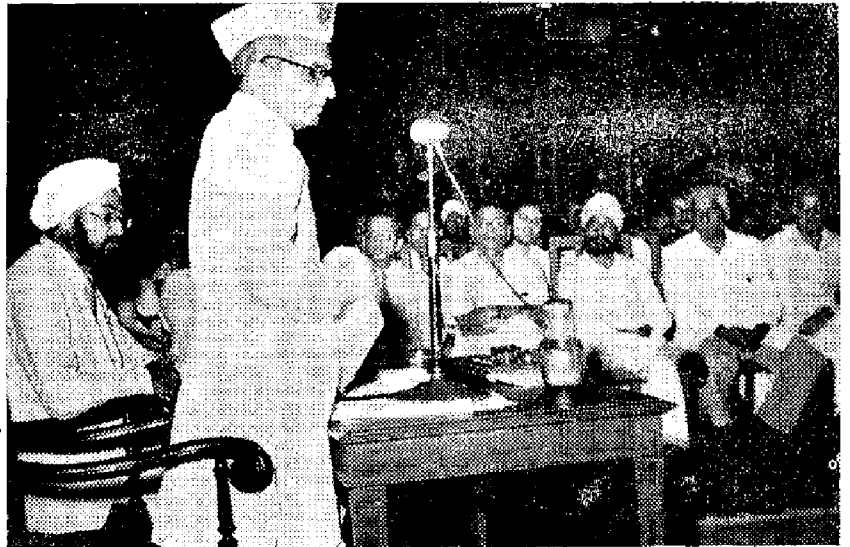

వార్తా చిత్రాలు

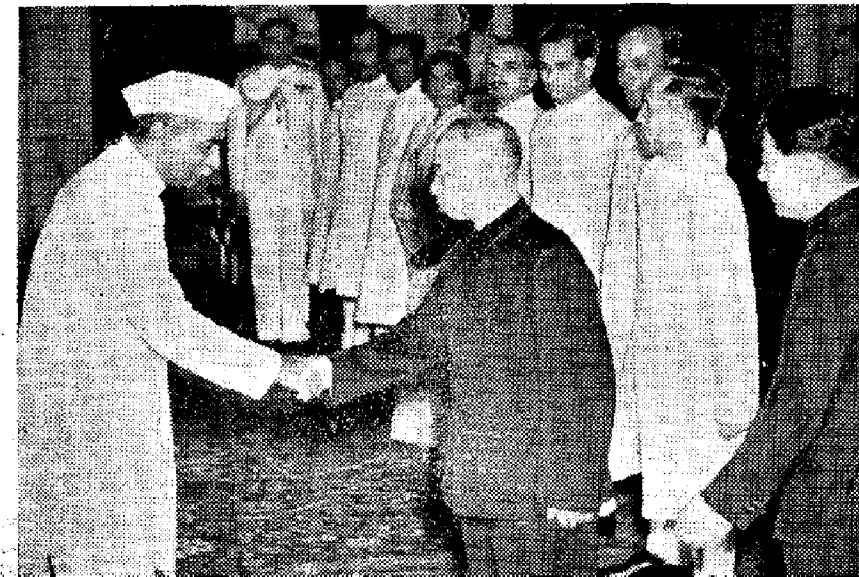
దైనా ప్రభా రిపబ్లికు పెద్దలు జనరలు యువాచాన్ గ్ నాయకత్వాన
కలకత్తానుండి 18 వ తేదీనాడు ఢిల్లీకి వెళ్లారు.

శాస్త్రాధిల్లీలోని భారతవ్యవసాయ పరి
శోధనమండలి వారి క సమావేశం
పట్టాలిపొందిన విద్యార్థులకు కర్తవ్య
బోధ గావిస్తున్న శేంద్ర ఆహార వ్యవ
సాయమంత్రి శ్రీ కే యం మునీ

ఇండియాకు దైనా రాయబారిగా నియ
మితులైన జనరల్ యువాన్ చంగ్
శ్రీ ర శేంద్రప్రసాదుగారికి తన అధి
కార పత్రాలను సమర్పించి కర
చాలనం చేస్తున్నారు

ఆంధ్రవత్రిక

సంవత్సర చందా
రూ 12-0-0

విడిపత్రిక
4 అణాలు

ప్రతిబుధవారము ప్రకటింపబడును

ఒరు లేయవియోసరించిన శరవర, చూపియము తననుసంబంధ కగు జా
నొకులకు నవి నేయకునికి వరాయణము వరమధర్మవధముల కెల్లగా
(మహాభారతము)

సంపుటము 43

సంచిక 3

Founder : K. NAGESWARA RAO

విక్రతి సంవత్సర బాధ్రపద బహుళ పాడ్యమి బుధవారము

సవాలు చేసి బయలుదేరిన శంషిట్ల నెహ్రూగారు శాసనోత్సాహం పూర్వం విజయం అందుచుంది. (1-8-1950)

ఆంధ్రపత్రిక

1950-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల 27-వ తేదీ బుధవారము

నాసిక్ కాంగ్రెస్

నాసిక్ కాంగ్రెస్ మహాసభ గురువారము అర్ధరాత్రి జయప్రదముగ పరిసమాప్తమైనది. అవసర వస్తువులపై కంట్రోల్లు ఉండవలెనా, లేదా యను విషయములలో తప్పు, ప్రధాన సమస్యల పరిష్కారమునకు అనుసరింపఁగల విధానమునకు సంబంధించినంతవరకు నాయకులలో గాని, నాయకులకూ, ప్రతినిధులకు మధ్య గాని తీవ్ర అభిప్రాయభేదములు ఏమీ లేవని ధృవపడినది. అన్ని తీర్మానములను విషయ నిర్ణయ సభవారు— ఇకమీదట వీరే అజలభారత కాంగ్రెస్ సంఘసభ్యులు—కాంగ్రెస్ మహాసభ ప్రతినిధులు—వీరే వివిధ రాష్ట్ర కాంగ్రెసు సంఘసభ్యులు—ఏకగ్రీవముగ ఆమోదించిరి. పండిట్ నెహ్రూ నాయకత్వమునందు భారత ప్రజానీకమునకు అచంచల, గాఢవిశ్వాసము కలదని 'వయోజన ఓటంగు' పద్ధతిన పన్నికైన కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులు ప్రకటించిరి.

జయపూర్ కాంగ్రెస్ విషయ నిర్ణయసభలో నైతిక ప్రవర్తన, కాంగ్రెస్ వాదుల నైతిక ప్రమాణమునకు సంబంధించిన తీర్మానముపై జరిగిన రభాసే, నాసిక్ కాంగ్రెస్ మహాసభలో ఆర్థిక తీర్మానముపై జరుగవలసి యుండెను. కాని నాయకుల అప్రమత్తత

వలన అది నివార్యమయ్యెను. దేశ ఆర్థికపరిస్థితి చక్కబడి, అవసర వస్తువులు అందరికి సులభముగ లభించు వరకు కంట్రోల్లు ఉండవలెనని అధికార తీర్మానము కోరగ, అట్లే విషయనిర్ణయసభ ఆ తీర్మానమును యథాతథముగ అంగీకరించెను. మహాసభలో అచల్ సింగ్ గారు తీర్మానమున కొక సవరణ ప్రతిపాదించుచు కంట్రోల్లును తక్షణము తొలగించవలెనని సూచించిరి. ఈ ఒక్క సవరణ మీదనే వోట్లు తీసుకొనుట జరిగినది. ఈ సవరణ నెగ్గిన భారత ప్రభుత్వ ఆర్థిక విధానములో కాంగ్రెస్ కు విశ్వాసము లేనట్లు స్పష్టమయ్యెడిది. నెహ్రూ ప్రభుత్వము రాజీనామా చేయవలసిన పరిస్థితులు ఏర్పడి యుండును. దాదాపు రెండు వేలమంది ప్రతినిధులు హాజరైన మహాసభలో ఈ తీర్మానము చర్చకు వచ్చినపుడు మూడువందల ప్రతినిధులకంటె ఎక్కువలేరు అందులో 190 మంది అధికార తీర్మానమునకు అనుకూలముగ, సవరణకు ప్రతికూలముగ వోటుచేసిరి. 117 మంది మాత్రము సవరణకు అనుకూలముగ వోటుచేసిరి. సమావేశమునకు వచ్చిన ప్రతినిధులలో పదిహేను వందలకుపైగా ఈ తీర్మానము చర్చకు వచ్చినపుడు హాజరున లేకపోవుటను బట్టే వీరిలో అధిక సంఖ్యాకులు అధికార తీర్మానమునకు సుముఖులని భావింపవచ్చును. ఇంతమందిలో 117 మంది మాత్రము కంట్రోల్లు రద్దుకావలెనని కోరుట ప్రత్యేకముగ పరిగణింపవలసిన అంశముగాదు.

ఈ ఒక్క సంఘటనను వదలివేసిన నాసిక్ కాంగ్రెస్ మహాసభ, కార్యక్రమమంతయు సాఫీగా జరిగిపోయినట్లు చెప్పవచ్చును. మత సమస్యపైనను, విదేశాంగ విధానము పైనను, భారతదేశమందలి విదేశ వలసలనుగురించి భారత ప్రధానమంత్రి ఉద్రేకపూరితమైన ఉపన్యాసములు చేసిరి. ప్రభుత్వ విధానములన్నింటికీ నిర్నిబంధముగ తమ ఆమోదమును తెలుపుటకు సిద్ధముగనున్న మహాసభలో ఉద్రేకముల ప్రదర్శనకు అవసరమే లేదు. సమావేశము జయప్రదముగ ముగిసినది. కనుక కాంగ్రెస్ వాదులందరు ఇక నాసిక్ తీర్మానములను అమలుజరుపుటకు కృషిచేయవలెను. అధ్యక్షుడు శ్రీ పురుషోత్తమదాస్ టండన్, ప్రధానమంత్రి పండిట్ నెహ్రూ సభాంతమున హెచ్చరించి నట్లు కేవలము తీర్మానములు చేయుటవలన పని జరు

గదు. ఆ తీర్మానములను ఆమలు జరుపుటకే ప్రతి కాంగ్రెస్ వాది అవినీతికాంతముగ కృషి చేయవలసి యుండును.

అది కాంగ్రెస్ వాదులలో 'ముతాతత్వము' నశించి సంపూర్ణమైన ఐక్యత ఏర్పడినపుడే సాధ్యము. మహాసభలో యావత్తు తీర్మానములు ఏకగ్రీవముగ ఆమోదించబడి, ఇట్టి పరివర్తన పండిట్ సెహ్రూ విజయసూచనయని భావించబడుచుండ, శ్రీ టండన్ తో పోటీచేసిన ఆచార్య కృపలాసీ నాయకత్వమున కొందరు కాంగ్రెస్ వాదులు ప్రజాస్వామికవర్గమని ఒక 'గ్రూపును' స్థాపించుటకు ప్రయత్నించుట విచిత్రముగ నున్నది. వీరు యధావ్యయముగ, సంపూర్ణముగ ప్రజాస్వామిక వాదులైన, శ్రీ పురుషోత్తమదాస్ టండన్ గారి, ఎన్నికద్వారా వ్యక్తమైన ప్రజాభిప్రాయమును గౌరవించ వలసియున్నది. అట్లు చేయక కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష ఎన్నిక ఫలితము ప్రకటింపబడినప్పటి నుండి కృపలాసీ ప్రభుత్వము ఒక ప్రత్యేక వర్గమును నెలకొల్పుటకు ప్రయత్నములు చేయుచుండిరి. అట్టి ప్రయత్నములు ఎంత అనవసరమో, అనుచితమో నాసిక్ మహాసభ స్పష్టముగ ప్రకటించెను.

ఈ రాష్ట్రమున ప్రబలిత ముతాతత్వమునుబట్టి ఈ గ్రూపు రాజకీయములు ఎంత అనర్థదాయకమో కాంగ్రెస్ అధిష్ఠానవర్గమునకు తెలుసును. శ్రీ ప్రకాశం ప్రభుత్వము కాంగ్రెస్ కానననభయం ఒక ప్రత్యేక

వర్గముగనుండి వ్యవహరించుటకు సంకల్పింపగ అట్టిది కాంగ్రెస్ శిక్షణకు విరుద్ధమని, కనుక ప్రకాశం ప్రభుత్వము ఈ ప్రయత్నమును విరమింపవలెనని కాంగ్రెస్ కార్యవర్గమువారు హెచ్చరించిరి. ఇప్పుడు ఆ కార్యవర్గమునకు చెందినవారే ఒక గ్రూపుని స్థాపనకు దోహదము చేయుట శోచనీయము.

విధానములందుగాని, సిద్ధాంతములందుగాని భిన్నాభిప్రాయములు, భేదాభిప్రాయములు లేనపుడు ఒకవర్గము కాంగ్రెస్ నుండి విడిపోగోరుటకుగాని, కాంగ్రెస్ నుండి ఒక ప్రత్యేక గ్రూపును స్థాపించ ప్రయత్నించుటకుగాని తగిన కారణములు కన్పించుట లేదు. ప్రధానమంత్రి కోరినట్లు, నాసిక్ మహాసభ అన్ని విషయములపైనను తీర్మానమును చేసి భారత ప్రభుత్వ విధానమునకు సంపూర్ణ మోదమును తెలిపి యున్నందున కాంగ్రెస్ విచ్ఛిత్తికి దారిదీయు ఈవర్గ నిర్మాణమును నివారించవలసిన బాధ్యత పండిట్ సెహ్రూపై గలదు. వారాబాధ్యతను నిర్వహింతురని విద్యార్థుల సమావేశములో వారు చేసిన ఉపన్యాసమునుబట్టి ఆశించ వచ్చును. ప్రత్యేక వర్గముల స్థాపనద్వారా కాంగ్రెస్ ను బలహీన పరచుటను మించిన దేశద్రోహము వేరొకటి యుండదు. సర్దార్ పటేల్, పండిట్ సెహ్రూ ఈ ప్రమాదమును నివారించ వలెను. ఇందుకు వారెట్టి చర్యలు తీసుకొన్నను దేశము వారి అండను నిలుచును.

విషయానుక్రమణిక

27 సెప్టెంబరు 1950

ముఖచిత్రం:-

నాట్యకత్తెలు. చిత్రకారుడు-శ్రీ కె. నుబ్బారావు.

సంపాదకీయం:-

మనదేశం-సీతారామ్

తపతి (కథానిక)-శ్రీ ఆరికి లేపుల రామ ధర్మారావు

జోగ్ జలపాతం-శ్రీ పుల్లారావు వెంకటరామశర్మ

1950 లో ప్రజాస్వామ్యం-శ్రీ పురోహిత్

ఉద్రుక్తమే (నవల)-శ్రీ నోరినరసింహశాస్త్రి

తెలుగు లైపురైటరు-శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య

అమీరికి సరికొత్త లైన్ కైపు-

తంతివార్త (బాలనందం)-కృష్ణప్రసాద్

బాలగోయం-

భాషల పుట్టుపూర్వోత్తరాలు (బాలవిజ్ఞానం)

శ్రీ ఎన్ ఆర్ చింతూర్

యోగీశ్వరుడు, కరుణానిధి-శ్రీ కంభంపాటి

సత్యనారాయణ శ్రేష్టి

నేటిప్రపంచం-సూర్యనారాయణ

వినీమా-

19

20

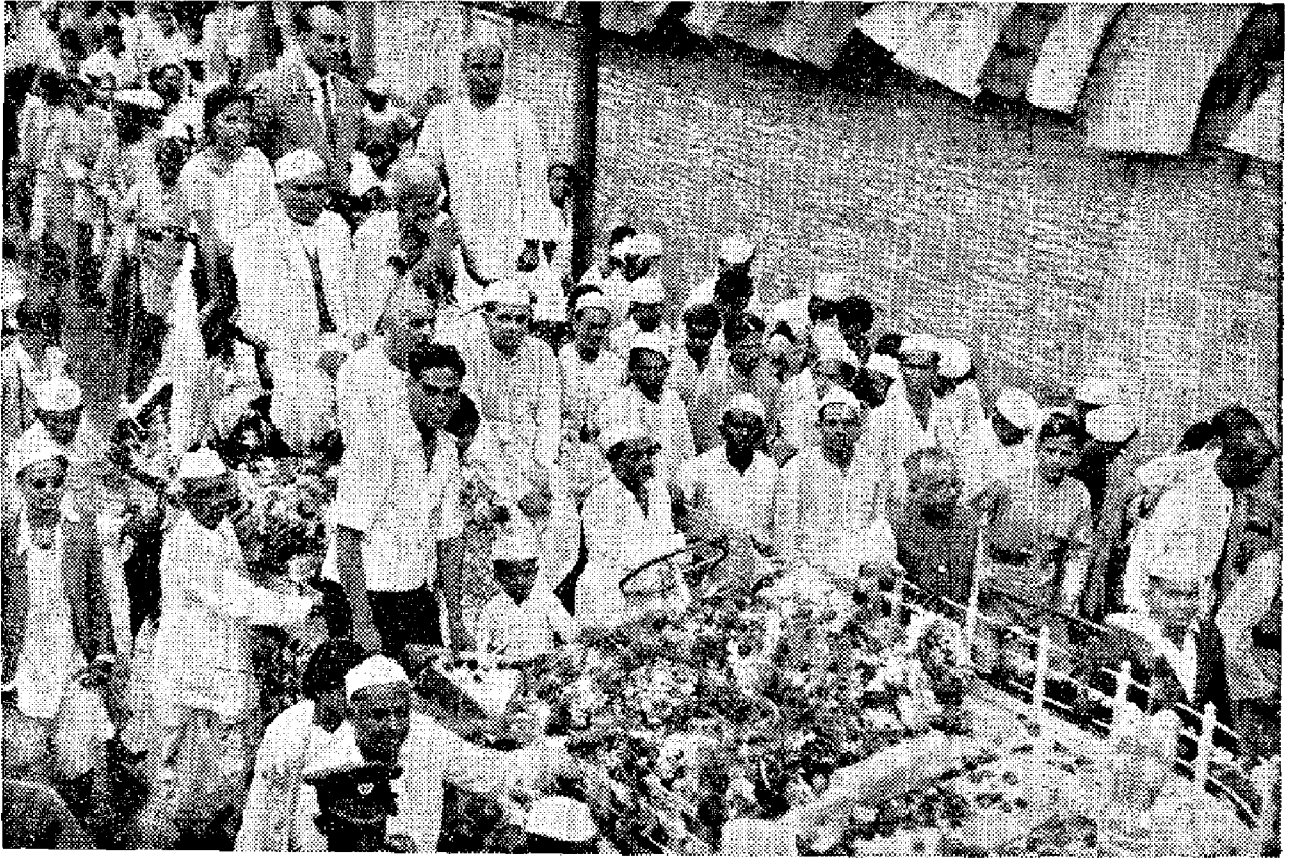
27

28

29

30

37

నాసిక్ లో నిర్మించబడే ౧౦ లక్షల యు.ఎస్. డాలర్ల అభివృద్ధి టండ్, ఆహార సంపూర్ణతకు హామీ, కార్యదర్శి కళావంకట్రాపుగార్లు నాసిక్ నగరమార్గాలలో ఊరేగి గాంధీనగర్ కు వెళ్లారు

మనదేశం.

నాసిక్ లో ఆత్మపరీక్ష

నిత్యం తగువులో మునిగి తేలే ఆ స్వా
చార్యులను దండమంతులను తగవు వ
ఎంత, ఈ టెంకతో, కుట్రాశులతో
గ రి, అదేరితిగా కాంగ్రెస్ వాదు
లందరూ నాసిక్ సమావేశంలో కాంగ్రెస్
సంఘ చేసకొన్న ఆత్మపరీక్షను గమనిం
చారు అయితే పరీక్ష ఎటువంటిదంటే,
గాలిలో రేలిపోయింది 'కాని పరీక్షా సమ
యానికి నిలువలేపోయిన కాంగ్రెస్ అంత
వైశిష్ట్యములు కలిగి గాలిలోనుంచి దిగి
వచ్చి కాంగ్రెస్ వ్యవహారాలలో తిరిగి

దుమారం నెచ్చుకొట్టడానికి అట్టే కాలం
పట్టదనే సత్యం అందరి హృదయాలలోనూ
భారంగా తీటుతూనేవుంది

“కాంగ్రెస్ రాష్ట్రపతి” త్వరిత పురు
షోత్తమదాస్ టండ్ గారిని కత్తో అగ్ర
నాయకులకు వ్యతిరేకంగా నెచ్చుకొన్న గలవని
ఆసించినవారికి ఒకవిధంగా ఆశాభంగం,
ఒకవిధంగా సంతృప్తి కలిగాయి వైరాలు
నాసిక్ లో పాక్కి వడలేదు కొంత
కాంతించినందుకు ఆశాభంగం ప్రతిరాష్ట్రం
లోనూ కాంగ్రెస్ లో అధికారరీత్యా

చూటా మాటా మాటలాడలేచ్చి పెట్టిన
పాక్షికవైరాలు కాంగ్రెస్ నాయకవర్గం
అంతటా పాకిపోయి, అధికార స్వరూపం
దిద్దకో గలుగు తున్నందుకు సంతృప్తి
కొందరికి మొదటిది ఆశా హేతువయింది
రెండవది నిస్పృహకు హేతువయింది కృప
లాసిగారి నాయకత్వం కింద వ్యతిరేకపక్షం
ఒకటి ఏర్పడుతోంది

మధ్య మధ్య తెరిపితో, జల్లులతో,
భాద్రపదవర్షం కాంగ్రెస్ వాదుల్ని చీకాకు
పరిచినా వారు ఆత్మ ఇబ్బంది పడలేదు
ఇటువంటి పరీక్షాసమయంలో వరుణదేవుని
చివ్వివితనాన్ని కాంగ్రెస్ వాదులు లక్ష్య
వైపు స్థితిలోతరు బాధలనుభవించినవారు
ప్రతికావిలేఖరులూ, ఆంధ్రదేశం మినహా
భారతదేశం నలుమూలల్నుంచి వచ్చిన
నాయకమణుల దర్శనా పేక్షతో వచ్చిన
మహారాష్ట్ర పల్లె జనులూ మాత్రమే
ప్రభుత్వం తమ చేతుల్లో ఉన్నందువల్ల
పోలీసు బంద బస్తు, తంలి తపాలా ప్రయా
ణాది సదుపాయాలూ ఆహారపానీయ నివా
సాది సర్వసౌకర్యాలూ కాంగ్రెస్ సమా
వేశానికి పూర్తిగా లభించాయి

నాయకుల నంటిపెట్టుకున్న విశోధ
వర్గాలు, పరిపాలనా వ్యవహారాలవల్ల
ఏర్పడిన విరుద్ధ భావాలు

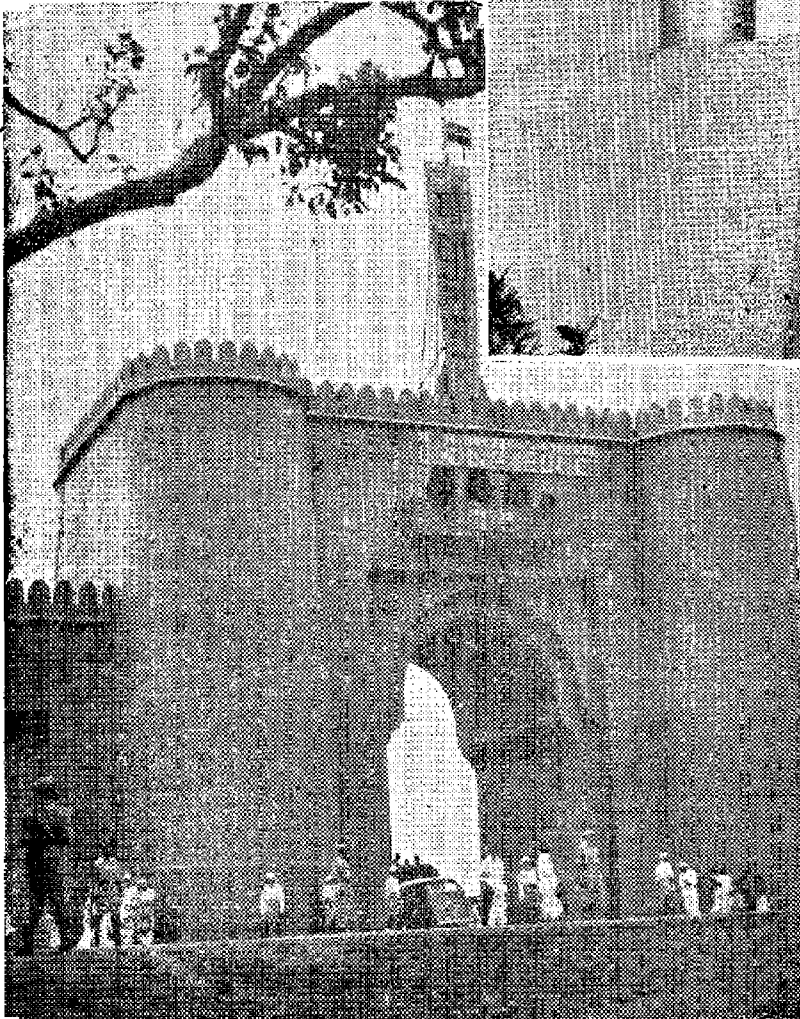
సమసింజకపోయినా ప్రస్తుతం మాటు
మణిగాయి పరిపాలకులవలంబిస్తున్న
విధానాలపై కొంతకాలంగా చెలరేగుతున్న
విరోధభావం నాయకుల ఉపన్యాసాలు
వినగానే కొంచెం వెనక్కు తగ్గింది పాకి
స్తాన్ పట్ల భారత ప్రభుత్వ విధానం భారత
దేశంలో హిందూ - ముస్లిం సమన్వయ, విదేశీ
కాంగ్రెస్ విధానం, కంప్రొమైస్, ఆర్థిక వ్యవ
హార విధానం, విదేశాంగ రాజకీయాలు
మొదలైనవాల్లో కాంగ్రెస్ వాదులమధ్య
ఏర్పడిన అసంతృప్తి ఇప్పటికీ నివారించబడి
కేంద్ర ప్రభుత్వానికి బలం చేకూరింది

సవాలు చేస్తూ బయలుదేరి వెళ్ళిన ప్రధాని
పండిట్ నెహ్రూ విజయవాడలో
తిరిగి ఢిల్లీ చేరారు రాజకీయతంత్రాల కల
నాటుపడిన కాంగ్రెస్ నాయకవర్గాలు కలిసి
వచ్చినా రాకపోయినా సరే భారత ప్రజా
సేకానికి తనలో అమించుల విశ్వాసం కల

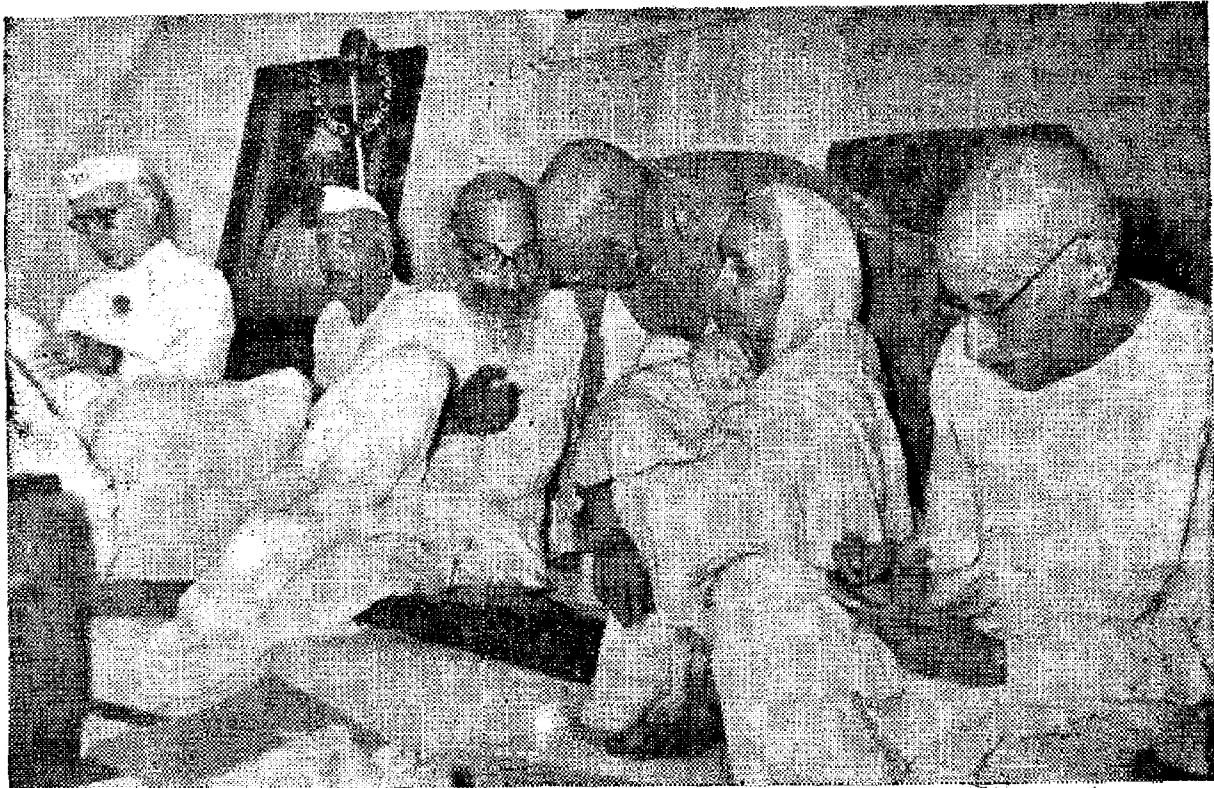

పండిట్ నెహ్రూ గీత లాపన జరుగుతున్నగా
అధ్యక్షులు టండన్ గారు త్రివర్ణపతాక
నావిష్కరించారు.

దని పండిట్ నెహ్రూను తెలుసును. అందు
వల్లనే మతసమన్వయంలోగాని, పాకిస్తాన్ తో
వ్యవహారాలలోగాని తన విధానం
కాంగ్రెస్ కి అంగీకార యోగ్యం కాకపోతే
పదవినుంచేనా విరమించుకోవడానికి సిద్ధంగా
ఉన్నట్లు ప్రకటించాడు గాని తన విధా
నాన్ని మార్చుకోదలచలేదని స్పష్టంగా
చెప్పాడు. వాస్తవానికి ఈ వ్యవహారాలలో
నెహ్రూ ప్రభుత్వ విధానానికి కాంగ్రెస్ లో
ఎంతమంది సుముఖులున్నారో, ఎంతమంది
విముఖులున్నారో తెలియదు. కొత్త
అధ్యక్షుడు టండన్ గారిని గురించి
ఉపాసకులన్నది మాత్రం పారపాటని
తేలింది. మత సమన్వయ పాకిస్తాన్ ఏ
విధానాన్ని అనుసరించినప్పటికీ అది భార
తీయులకు అనుకరణయోగ్యం కాదని
టండన్ అధ్యక్షోపన్యాసంలో స్పష్ట
పరిచారు. టండన్ గారి ఎన్నికతో హిందూ
మతానురక్త రాజకీయవాదులకూ, అధ్యక్ష
ద్యమ నిరోధకులకూ మధ్య కలిగిందని

నావేం నిమిత్తం సగులకులయాపాయల ఖర్చుతో నిర్మించబడిన
గాంధీనగర్ కు సింహగజ దుర్గముపంత్తో నిర్మించబడిన ఒక సింహద్వారము.

విషయ నిర్ణయంలో సభాపతిక సలంకరించిన నెహ్రూ, బంసన్, పటేల్, రాజగోపాలాచారి ప్రభృతులు

విషయ నిర్ణయంలో సభాపతిక సలంకరించిన నెహ్రూ, బంసన్, పటేల్, రాజగోపాలాచారి ప్రభృతులు

పండిట్ నెహ్రూ అధ్యక్షుని అవంతరం చేసిన ప్రకటన ఇప్పటికీ పూర్వపాఠేనని తేలింది

పండిట్ నెహ్రూ కోరినట్లు మతసమస్య, విదేశాంగ వ్యవహారాలు, ఆర్థిక వ్యవస్థానిర్మాణాలను గురించి వాసికా కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వ లక్ష్యాలను సందిగ్ధ రహితంగా బలపర్చింది కాని పండిట్ నెహ్రూ కోరినది ఇదిమాత్రమే కాదు ఈనాడు కాంగ్రెస్ వారు (అమాట కొస్తే సర్వ పక్షాలవారు) చెప్పే మాటలకు, చేసే చేతలకు చాలా వ్యత్యాసం ఉంటున్నది అలా కాక ఆచరణలో కాంగ్రెస్ వారు చిత్తశుద్ధి చూపాలంటున్నారు కాని ఇదంతవరకు ఒక గూడుతుందో నేటి పరిస్థితుల్ని చూస్తే సందేహమే కలుగుతున్నది కాని మహాసభలో తీర్మానాలైనా తాము కోరినట్లున్నందువల్ల పండిట్ నెహ్రూ అత్యంత సంతోషించి "కాంగ్రెస్ సంస్థలో కల జాతీయకృత పటుత్వం" క్షీణించలేదన్నారు కాంగ్రెస్ సంస్థకు ఆసంస్థ ఆదర్శాలే రక్షణని చెప్పారు కాని ఈనాటి నిత్య జీవితంలో సత్సంకల్పానికంత పటుత్వమున్నదో, నేడు కాంగ్రెస్ వారిలో

గాంధీజీ బోధించిన ఆదర్శాలకు, ఏమి నాదిపై కాంగ్రెస్ బలపడిందో ఆ దేశ సేవాసక్తి అంతకంటే ఎక్కువ పటుత్వం లేదని అంగీకరించక తప్పదు దుర్భుష్టవశంస్థ దేశం ముక్కలై కొన్ని ప్రాంతాల కొన్ని వర్గాలకు చెందిన ప్రజలు అతీత వ్యధావమానాలకు దురంతాలకు సరైన కారణంగా ప్రజలకు, నాయకులకు మనస్సులు చెడి పవ్వకారాలు ఉద్వేగానికి లోనైనాయి దీనికి తోడు దేశంలో ఆర్థిక సంక్షోభం, అధికార పదవి వ్యామోహం చేయూత నిచ్చాయి

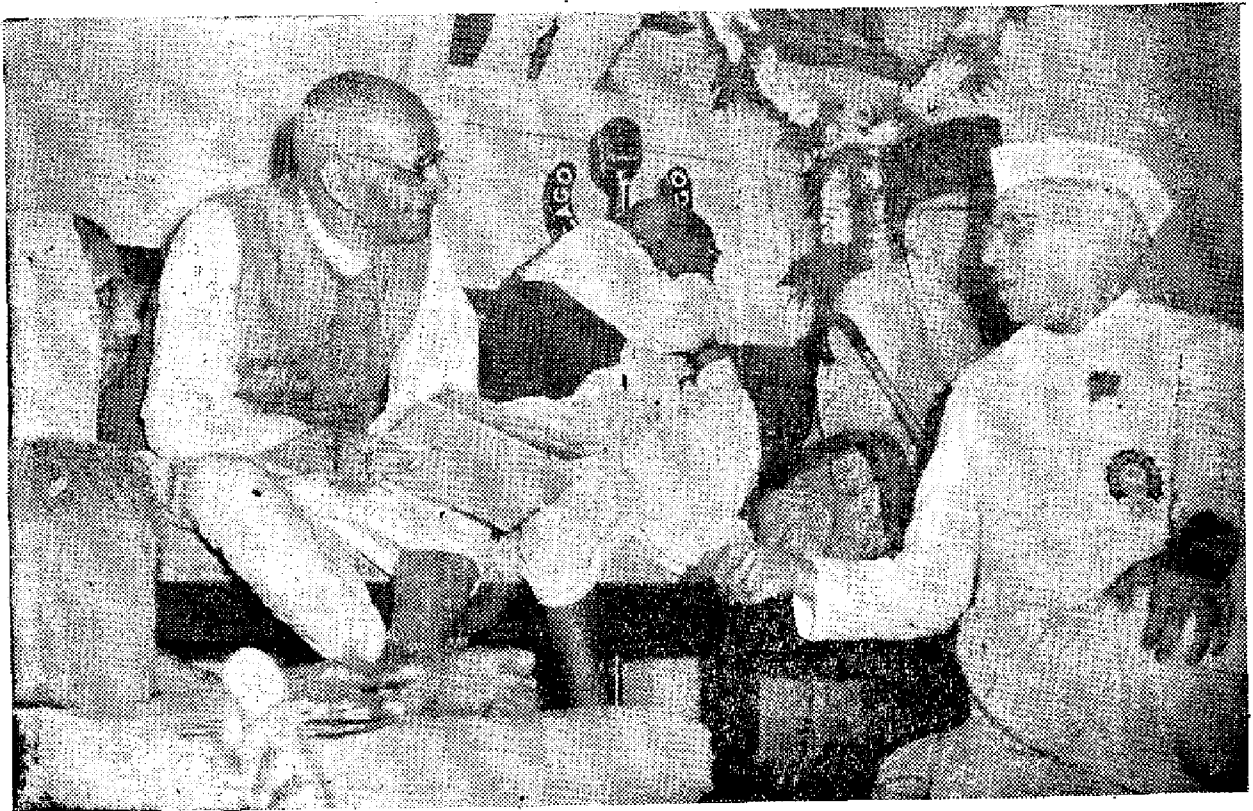
అందువల్ల కాంగ్రెస్ వారు దుష్ట కాంగ్రెస్ తత్వం ఎంత ఉన్నది, అసలు కాంగ్రెస్ తత్వం స్వయాపం ఎలాంటిది, ఈ తత్వం కాంగ్రెస్ సంస్థ వెంతవరకు కాపాడగలదు, పరిపాలనా విధి కంత వరకు ఉపకరించగలదు, ప్రస్తుత సమస్యల వెంతవరకు పరిష్కరించగలదు, దేశానికే విధంగా ప్రయోజనకారి కాగలదు అనే మిమాంసలయలుచేరింది కాంగ్రెస్ తత్వం అంటే సందిగ్ధ అభిప్రాయాలున్నాయి కాని అసందిగ్ధంగా కొన్ని ఆదర్శాల్ని విశ్వసించేవారు ఉన్నారు విశ్వసించి కూడా ఆచరణలో పెట్టలేని

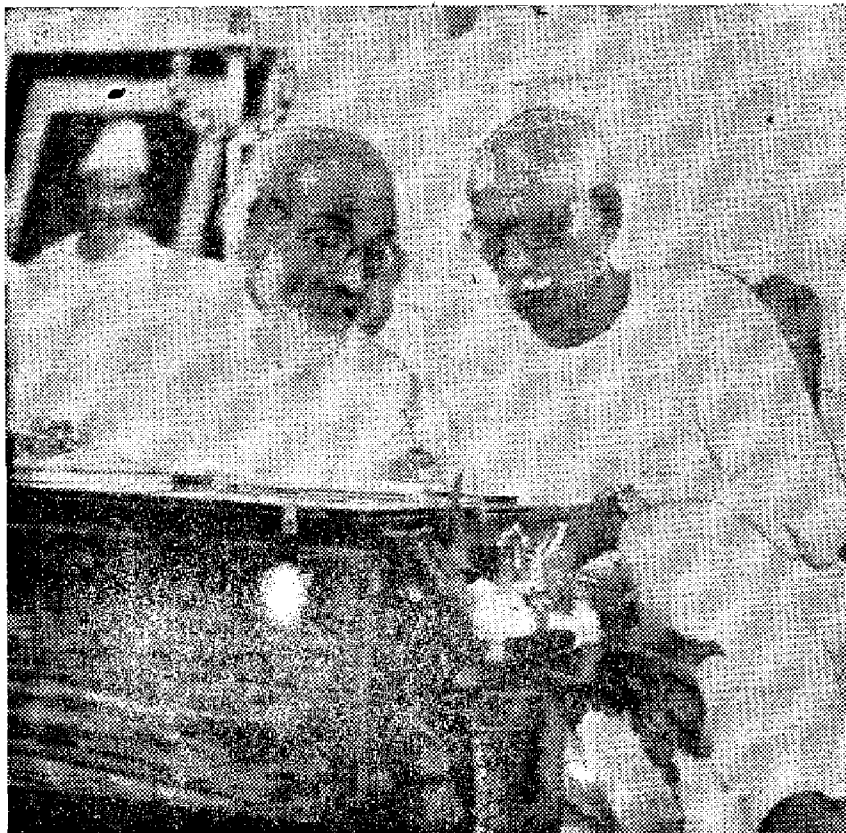
చాతుర్మూలకాంగ్రెస్
ఆదర్శాలలో ఏవి ఆచరణ పాఠ్యాలు, ఏవి
కాపు అనేవిషయంపైన ప్రతి కాంగ్రెస్
వాది తీర్మానభర్తన పడుతున్నాడు. పరిపాల
నాధికారంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ నాయకులు
ఆచరణ పాఠ్యమైనవని భావించిన వారిని
అమలు జరపడానికి యత్నిస్తున్నారు కాని
వరి భావించిన వారిని కాంగ్రెస్ సభ్యుల
ఆ ప్రాయశాంతి నిమిత్తం తీరుంగా విడిచి
పెట్టేశారు. దీనివల్ల ఆదర్శాలలో విశ్వాసం
నశించి పోయింది. అచిప్రాయ భేదాలు
అగ్రనాయకులలో కూడా వ్యక్తిగత వైష
మ్యాలను తెచ్చి పెట్టి గలిగాయి క్రమంగా
దేశసేవాసక్తి, ఆదర్శాలపట్ల విశ్వాసం
ద్విరీయమై వైరాలు ప్రధానమైనాయి.

ఈ సందిగావన కాంగ్రెస్ ని ఏ తెన్నున
లాక్సు పోతున్నదో ఎవరికీ తెలియడంలేదు.
ఆత్మ పరిశోధనకు నాసిక్ కాంగ్రెస్
అపూర్వావకాశం ఇచ్చింది కాని పండిట్
సేపూ సవాలుతో ఆ అవకాశాన్ని
కాంగ్రెస్ వాదులు చేయి జార విడుచు
కున్నారు. దుస్సహ సందిగ్ధభావం.

గాంధీనగరావరణలో నిర్మిస్తున్న గాంధీ
మహాగుని శిల్పపత్రం

ఎదురు సమన్వయించి కె.ఆర్.గెనూ, ప్రభుత్వం వ్యయం ఉన్న పటం, బ్రాహ్మగొడ్డె

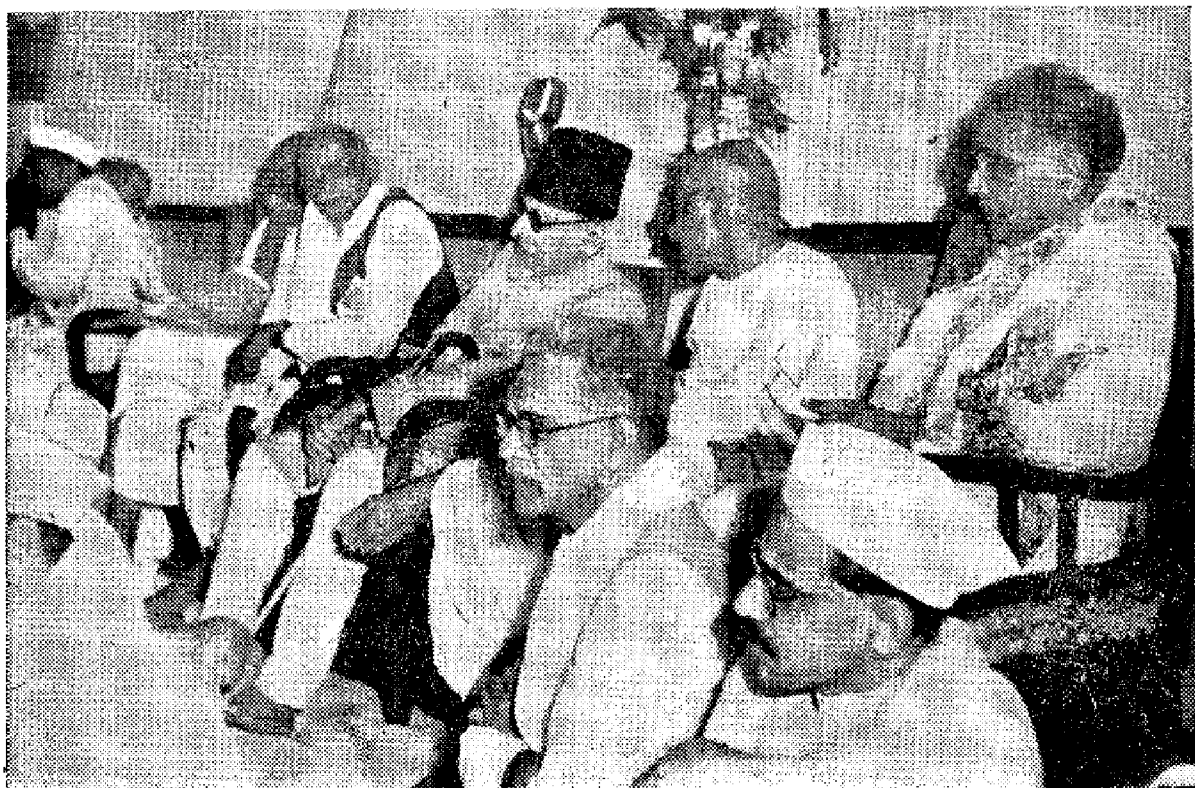
కొంగ్రెస్ వాడులందరినీ, మరల అధ్యక్షులు, పట్టాభిగార్లు

కొంగ్రెస్ వాడులందరినీ మరల పీఠిస్తున్నది.

సమావేశ కార్యక్రమాలలో కొంగ్రెస్ ప్రతినిధులమధ్య కృత్రిమ వాతావరణం ఏర్పడింది. ప్రతి వాని ముఖంలోనూ అసంతృప్తి, శంక, గోచరిస్తున్నాయి. ఎంతో ఆత్రుతతో వచ్చినవారు చిక్కు విడచి కారణంవల్ల ఏదో తెలియని వ్యధతో తిరిగి వెళ్ళారు. ఏ సమస్య చర్చకువచ్చినా లోని భావాలను లోలోన ఆణిముత్యం చప్పట్లు చరిచారు. చేతులెత్తారు.

కొంగ్రెస్, ఆర్థిక వ్యవస్థాశయ నిర్వచన తీర్మానాలలోతప్ప, పోలింగ్ కాని, తీర్మానాదాలుగాని జరగలేదు. సర్వ తీర్మానాలలోనూ పండిట్ నైహూతి సంపూర్ణ విజయమే కలిగినా, ఈ విజయం వాస్తవం కాదనే అనుమానం అందరి భావాలలోనూ ద్యోతకమౌతున్నది. ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడిన తీర్మానాలకంటే వేలాది పత్రాక్షుల సందర్భనం పండిట్ నైహూతు అధికానందం చెూర్చింది. సర్కార్ పటేల్ అనాలోగ్య కౌరణం వల్లనే కొంగ్రెస్ సమావేశాల్లో ఉపస్థితులకుండా ఊరుకున్నప్పటికీ, ఇది అనేక మందికి భయకౌరణంగా పరిణమించింది.

కొంగ్రెస్ రెండురోజుల సమావేశం 33-వ పేజీ చూడుడు

నెల వదిక పరిమితించిన ప్రకాశం, రాజాజీ, ఆజాద్, పట్టాభిగార్లు

తపతి

అతని పేరు ఆదిత్యుడు. కాని అతనిని ప్రజలు లోకాని కొక పేరుచుక్క అంటారు. కారణం - ప్రపంచసౌభాగ్యమే అతని జీవితాశయం. అయితే అతనిలోని ఈ సుగుణం భారతీయులలో వింత కాదు. మానవసేవయే ముఖ్యాశయంగా ఎంచిన మహానుభావులు ఇంతకు ముందు అనేకమం: ఈ పుణ్యధూమిపై చరించారు, ఎప్పుడూ ఉన్నారు. కాని ఆదిత్యుని సిద్ధాంతంలో ఒక కొత్తదనం ఉంది. ప్రేమ, గౌరవం అనే రెండింటినీ, పెద్ద చిన్న అనే వివక్షత లేకుండా అందరపట్లనూ సమానంగా చూపేవాడు. పుణ్యాత్ముని వద్ద ప్రవర్తించిన విధానే పాపాత్ముని వద్దనూ ప్రవర్తించేవాడు కాని ఈ నూత్రంలో ఎక్కడో లోపం ఉందంటాను కొందరు పెద్దలు. చీకటిని పొగొట్టే వెలుగు తృప్తితో బాధపడే లేడికి జలాశయాన్ని చూపుతుంది. ఆ వెలుగే అకలిగొన్న సింహానికి లేడి ఉనికిని తెలుపుతుంది. ఈ వెలుగు ఒక విధంగా లేడికి సహాయకారి అయినా, మరో విధాన ప్రాణహానికి తోడ్పడుతున్నది. ఈ విషయంలో వెలుగుకు నిష్పక్షపాతబుద్ధి ఉందని చెప్పగలమా?

ఆ వెలుగే వేటకానికి సింహాన్ని చంపుటకు కూడ సహాయం చేస్తుందని అంటాడు ఆదిత్యుడు.

అయితే, ఈ నిష్పక్షపాతబుద్ధివలన ప్రయోజన మేమిటి? లేడి సింహంచేత చంపబడుతున్నది. సింహం వేటకానిచేత చంప

బడుతున్నది. వేటకాడు కూడతన శత్రువుచేత చంపబడవచ్చును. దీని కిది అంతు ఎక్కడ?

అంతు లేనిమాట నిజమేకాని జీవిత చిత్రంలో ఇది ఒక్క అంశంమాత్రమేనని ఆదిత్యు డంటాడు. వెలుగే పాపాని కొడబడుతున్న దనలేము కదా!

ఆదిత్యుని పుత్రుక తపతి తండ్రి ఆశయాలను చక్కగా అర్థం చేసుకున్న యౌవని అందరిపట్లనూ సమానాదరణ చూపడం ఒక మహా త్యాగమని ఆమె అభిప్రాయం. అందం, యౌవనం, ప్రేమ, వివాహం, మొదలైనవి స్వలాభంకోసం స్వసౌఖ్యంకోసమే కాని, మానవసేవకు తోడ్పడేవి కావు ప్రపంచసౌభాగ్యమే జీవితానికి ఆనందాన్నిచ్చేది. ఈ నూత్రాలకు ఎదురతిరిగి ప్రవర్తించే వ్యక్తులు ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నా ఒకటే, లేకున్నా ఒకటే; అనే భావం ఆమెహృదయకుహరంలో ఇమిడి ఉండేది. ఇట్టి మహదాశయా లున్న తపతి ఆదిత్యునకు చేదోడు. అవెకు నూర్గ భగవానునియందు అధిక భక్తి, కారణం ఆమెలో కల భావా తే నూర్గునిలో మూర్తీభవించి ఉన్నాయి. నూర్గుడు తన కాంతిని ఈ విశాలజగత్తులో నలుమూలలా సరళంగా విస్తరింపజేస్తాడు.

ఆదిత్యుని ఆశయాలందు నమ్మక గలిగి, వానిని ఆచరణలో పెట్టగలిగిన వర్క్తి మరొక డున్నాడు. అతని పేరు సంవరణుడు. సంవరణుడు మహారాజు. భోగభోగాలకు కొదువ లేదు. కాని

మానవసేవ చేయదలచు కొన్న ప్రతి వ్యక్తి ఆజ్ఞాంతం బ్రహ్మచారిగా ఉండాలని అతని ఆశీర్వాదం వివాహం నిష్ఫల పాతబుద్ధికి, ప్రజాసేవకూ ఆటంకం. సర్వజనుల్ని సమానంగా ప్రేమిస్తూ, ప్రత్యేకంగా ఒక స్త్రీని తన ప్రేమకంటే పాత్రురాలను చెయ్యడం విరుద్ధ మనుకున్నాడు.

* * *

ఆవేశ సంవరణుని జన్మదినం. గురువైన ఆదిత్యుని తన గౌరవం ప్రకటించడానికి ఆయన నివాసానికి వెళ్ళాడు. ఉపవాసాల తోనూ, నియమ నిష్కలతనూ పెంపొందిన సంవరణుడు ఒక మహాజ్యోతివలె ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఆదిత్యుడు సంవరణుని తగిన గౌరవమర్పాదలు జరిపి తూర్పుడ చేశాడు. కాని ఎందుకో ఆదిత్యుని మనస్సు కొంచెం కలవరపడుతున్నది అనాడు. సంవరణుని ప్రవర్తనలో ఏదో లోప మున్నదని అతని అంతరాత్మ చెప్పుతున్నది. యావనంలో ఉన్న మహారాజుకు ఇంటిటి కరీన నియమాలు, నిష్ఠ అనవసరమని ఆదిత్యుని ఆశీర్వాదం. మహారాజ్యాలలో నికసించే మునులకే తగును. కాని ప్రజలను పాలించే రాజుకు ఇది తగదు. అనుకున్నాడు ఆదిత్యుడు. సంవరణుని దీపిస్తూ "నాయనా, నా దొక చిన్న కోర్కె ఉన్నది." అన్నాడు.

"పెద్దలు తమరు. మీ కోర్కె ఏదో తెలియచేయండి గురూ."

"నీ రాజ్యపాలనలో ప్రజలంతా సుఖంగా ఉంటున్నారు. కాని, దాంపత్య జీవితం ప్రజాసేవకే ఆటంక మనేనీ ఆశీర్వాదం ఒక పిచ్చి నమ్మకమని నా ఉద్దేశం."

"తుమించాలి. నా మనస్సు మరొక విధంగా ఉన్నది. స్వసౌఖ్యంకోసం తాపత్రయపడిన ట్లుయితే స్వార్థమే అన్నిటిని అణగత్రొక్కి తాను ప్రధానమై కూర్చుంటుందని నా ఆశీర్వాదం"

"కాదు. సంవరణా! వివాహం స్వసౌఖ్యానికే కాదు. మానవసేవకు కూడా తోడ్పడుతుంది. త్యాగ మనేది మతం కాదు త్యాగబుద్ధితో సంఘసేవ చేయడం నీ ఉద్దేశం కాని నీ నియమంలో పటుత్వం లేదు. వివాహమయినతర్వాత భార్యాభర్తలిద్దరు ప్రజాసేవకు నడుము కట్టుకొనవచ్చును. చూడు—నాకు, నీకు ఏ విషయములోనూ భేదం లేదు. నేను దాంపత్యజీవితం గడుపుతున్నాను. కొడుకులు, కూతుళ్ళతో హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాను. నా ఆశీర్వాద కెట్టి భంగం కలగలేదు. అయినప్పటికీ నా కుమార్తె పెండ్లివిషయంలోలంపుకు వచ్చిన పుడెల్ల చింత కలుగకున్నది."

"దాని కంత చింత ఎందుకు? మీ భావం నాకు పూర్తిగా బోధపడలేదు, గురూ!"

"అమెను నీవు వివాహం చేసుకోవాలని నా కోర్కె."

సంవరణుడు ఆ ప్రతిభ దైనాడు. "మహాప్రభూ, తమయందు నాకు అపార గౌరవ మున్నది. మీ సిద్ధాంతాలనే నమ్మి పాటిస్తున్న నా మార్గాన్ని మీరు నిరోధించకండి. తమరు నాకు గురువులు. తమపట్ల, తమ సిద్ధాంతాలపట్ల నాకు గల విశ్వాసం అచింతలంగా ఉండాలని ఎల్లప్పుడూ నా మది కోరుతున్నది."

"నా సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధంగా నీ నేమీ చెయ్యమనడం లేదే!"

"కాని నేనా విధంగానే భావించవలసి వస్తున్నది. మీ పుత్రిక వివాహంలో మీకు గల ఆసక్తి మీచేత నన్నిట్లు ప్రేరేపింప చేస్తున్నది. మీ యీ కోర్కెలో స్వలాభం ప్రత్యేక మౌతున్నది"

ఆదిత్యుడు నిరుత్తరుడైనాడు. సంవరణుడు చెప్పినదానిలో నిజము లేకపోలేదు. తన కుమార్తె యోగ్యుడైన వరుని వెదకుతున్న మాట వాస్తవం. అది కాక సంవరణుడే తపతికి తగిన భర్త కాగలడని ఆయన ఉద్దేశం. స్వలాభంకోసం తాను సంవరణుని నియమం మార్చుకోమని భేదించాడు. కాని ఇందులో ఏమైనా పారబాటుందేమో ఆదిత్యుడు తరచితరచి చూశాడు. అంతరాత్మను ప్రశ్నించాడు. కాని సమాధానం లేదు. సంవరణుడు తనతో అన్నమాటలకు కొంచెం కించపడ్డాడు. మెల్లగా ఇలా అన్నాడు. "సంవరణా! నా స్వాధీనానికి, ఈ ఉపదేశానికి ఎటువంటి సంబంధ మున్నప్పటికీ, నే చెప్పినదానిలో ఏమైనా లోప మున్నాదా?"

సంవరణుడు కొంత ఉద్వేగంతో ఇలా అన్నాడు. "అటువంటి అపేక్షయేమీ ఉపదేశానికి పోతువైతే, తమరు తప్పక పక్షపాతబుద్ధి ప్రకటించారనడానికి నేనెంత మాత్రమూ జంకను. మీ పుత్రికపెండ్లి విషయమే మిమ్మల్ని ఎక్కువగా బాధిస్తున్నది కాని, అందులోని స్వార్థం మీకు కానరావడం లేదు. అది ప్రజాసేవాశయానికి విరుద్ధమని నేను నిశ్చయంగా చెప్పగలను."

"పారబడుతున్నావు రాజా! - నా సిద్ధాంతాలనుంచి నేనెన్నడూ దూరం కాను. నేనిప్పటికీ ఆ నూతనాలనే మనఃపూర్వకంగా విశ్వసిస్తున్నాను. నీవు నా కుమారుడవు కావు. అయినా, తపతి ఎంతో నాకు నీవుకూడా అంతే. నేను నిన్ను నా కుమారునికంటె అధికంగా గౌరవిస్తున్నాను. నా ఆందోళన, అపేక్ష తపతి వివాహం గురించి మాత్రమే కాదు. సంవర

ణునికి తగిన వధువును చేకూర్చడంకూడా ఇమిడివుంది. రెండువిధాలా ఈ భారం నాపైన ఉన్నది. అయితే మీ ఇద్దరి సంతోషంవలన ప్రపంచానికి ఉత్కృష్ట సేవ లభించగలదని నా విశ్వాసం. అందుకే నిన్నింతగా కోరవలసివచ్చింది. ఇందులో దోష మున్నదని నేను భావించడంలేదు"

"గురువులు—తుమించాలి మీరు చెప్పినది నాకు మనస్కరించడం లేదు. ఇంద్రియాలను జయించాను. నిర్భలమైన జీవితాన్ని గడపడమే నా ముఖ్యాశయం. ప్రతిఫలం లేనటువంటి ప్రజాసేవయే నేను చేయగోరేది. నేను ఇప్పటిలో వివాహం చేసుకున్నట్లయితే స్వసౌఖ్యా సమృద్ధి, ఒక స్త్రీప్రేమను ఆర్జించడంలోనే నా మనస్సంతా లగ్నమైపోవచ్చును. నా విధ్యుక్తధర్మాన్ని విస్మరించగల అవకాశ ముంది."

ఆదిత్యుడు డబ్బుడైపోయాడు. మరేమీ మాటాడలేదు. సంవరణుడు తిరిగి తన రాజ్యాన్ని చేరుకున్నాడు. గురువువద్దకు వెళ్ళినందుకు అతడు క్రొత్త విషయాలు తెలుసుకొనలేదు. పైగా గురువుగారిని ఆయన సిద్ధాంతాలతోనే ఓడించాడు.

* * *

సంవరణుడు ఒకనాడు ఒంటరిగా అడవికి వెళ్ళాడు. ఆటవికప్రజల జీవితాన్ని పరిశీలిస్తూ, ప్రయాణిస్తూ ఉండడం సంవరణునికి ప్రీతి. మునీశ్వరులను దర్శిస్తూ వుంటాడు. తిరిగితిరిగి అతడు ఆ మహారణ్యంలో ఒక ఏతైన ప్రాంతం చేరాడు. ప్రకృతి అతీరమణీయంగా ఉంది. నిర్భల నీలాకాశపుటందం, అప్రమిస్తున్న నూర్పుని బంగారుకాంతులతో అరణ్యసౌందర్యం ద్విగుణీకృత మయింది. దూరాన పర్వత పంక్తి. చుట్టుప్రక్కల రకరకాల అడవి జాతి పూపాదలు. మనస్సున కంతో ఆనందాన్ని చేకూర్చుతున్నాయి. ఒక సన్నని కాలిబాట అడవిగుండా పోయి, ఆ పర్వత పంక్తిని చేరుతున్నది. దిగువను మైదాన ముంది. కొండ చరియలలో కొన్ని ఇళ్ళు కానవస్తున్నాయి. సంవరణుడు మరలిపోవడానికి సంకల్పించుకున్న సమయంలో అసన్నని కాలిబాట నడుస్తున్న ఒక ఛాయ

గవర్నెంట్
ఆంధ్రప్రదేశ్ విశ్వవిద్యాలయం
హైదరాబాద్

దురారాన కొనవచ్చింది. అత డక్కజే నిలబడి చూస్తున్నాడు. ఆ చాయ సమీపిస్తున్నది. క్రమంగా ఆమె చాయ దగ్గరకు రానురాను ఒక యవ్వని అని తెలియవచ్చింది. కొంతదూరంలోనే ఆమె అగిపోయింది. సంవరణుడు కొంత నేపు ఆలోచించి ఆమెను మెల్లగా సమీపించాడు. అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఇంతవరకూ తాను చూసిన అనఘించిన ప్రకృతిసౌందర్యమంతా కలబోసి తీర్చిదిద్దినట్లుండామె. ఇంతవరకూ పొందిన అనందానుభూతిలో ఏదో లోప మున్నట్లు ఇప్పుడాతనికి తట్టింది. ఆ యువతిని చూడగానే ఆలోపం తీరిపోయిందని అతనికి స్ఫురించింది. ఆమెలో కల తేజము, అందము సంవరణుని ముగ్ధునిచేశాయి. ఈ విశాలజగతిలో అందమయినవస్తువంటూ ఒకటి ఉన్నదనిఈనాటికి తెలుసుకున్నాడు అతడు. ఆమెపాశ్చాత్యరంతో వింత చాయలు పులుముకుంటున్న ప్రకృతి అనందాతిరేకంతో పూపరిమళాన్ని వెదజల్లింది. నెలయేరు గలగలమంటూ చుక్కని సంగీతంతో చిత్రమైన ఉపదేశాలు చేస్తున్నది.

పరస్పరావలోకనంలో ఉభయులూ కొంతనేపు తమ ఉనికిని మరచిపోయారు. తరువాత తెప్పరిల్లి ఒకరి కొక నెరుకపరచుకొన్నారు. ఆమె తపతి. ఆది త్యుని పుత్రిక. ఇద్దరూ చింతజలధిలో ఉక్కిరిబిక్కిరయారు.

సంవరణుని నిరాకరణ ఆమెకు తెలుసును. భయంతో ఆమె విచలిత అయింది.

ఆమెసౌందర్యానికి ముగ్ధుడైన సంవరణుని లబ్ధి అవహించింది. అతడు శిరసు వంచుకున్నాడు. కొంతనేపటికి తిరిగి చూసేసరికి ఆమె అక్కడ లేదు. అప్పటికి అంధకారం ఆక్రమించింది.

ప్రపంచమంతా తలక్రిందులుయినట్లు తోచిందతనికి. తాను పాలిస్తున్న నియమాలు, నిష్ఠ అన్నీ ఎందుకు? అతడు ఓడిపోయినట్లు తనలో తా నంగీకరించాడు. అతని మనోకాశమంతా తపతిరూపసౌందర్యంతో నిండిపోయింది.

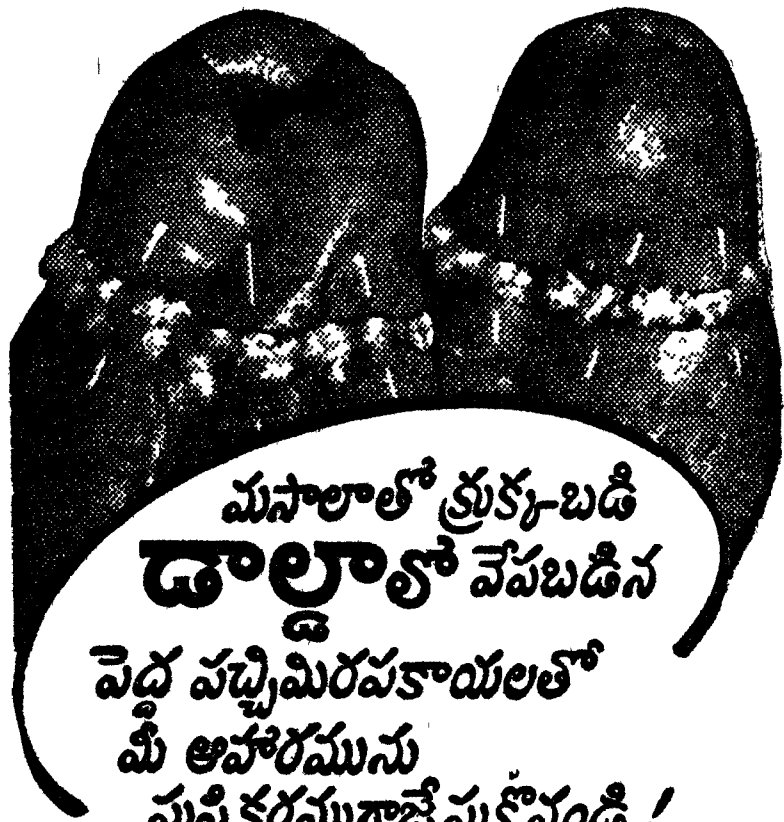
* * *

సంవరణుడు తిరిగి రాజ్యం చేరుకోలేదు. ప్రజలంతా ఆశ్చర్యపోయారు. రాజ్యం విడిచి, ప్రజాసేవ మరచి అతడు ఆ అరణ్యంలోనే నివాస మేర్పరచుకున్నాడు. సంవరణుని మనోగర్వమే అతనిని నిలబునా బూట్రోసింది.

దేశంలో ఆరాధకం ప్రబలింది. రాజులేని రాజ్యములో కాంతి లేదు. ఒకనాడు వన్యమహర్షి సంవరణునివద్దకు వచ్చాడు

సంవరణుడు మనోవేదనచే కృశించిపోయాడు. అతని ముఖంలో పూర్వపు తేజస్సు లేదు. అతని విచారకారణం తెలుసుకొని వసిష్ఠుడు ఆదిత్యునికి తెలియచేశాడు.

ప్రకృతిసౌందర్యానికి ముగ్ధులై, అతయాలాకై, జీవితధర్మ మొకటై అనుమాన మొకటైన తపతీసంవరణుల దాంపత్యం లోకాని కొక కొత్త వస్తు తెచ్చిపెట్టింది. (ఒక తెంగాలీరచన ఆధారం)

మసాలాలో త్రుక్కబడి
డాల్డాలో వేపబడిన
పెద్ద వచ్చిమిరపకాయలతో
మీ ఆహారమును
పుష్టికరముగాజేసుకొనండి!

పెద్ద వచ్చిమిరపకాయలను అదిరితో నగము ఉడుకబెట్టి కాదను కోవేయింటి తరువాత భాద్రోని గింజలను తీసివేయండి; తరువాత వేపబడిన వురిపాయముక్కులు, ఉడుకబెట్టబడిన బజాజీగింజలు మరియు కేరట్ల తేక ఉడుకబెట్టబడిన గ్రుడ్లముక్కులు, ఉడుకబెట్టబడిన బువ్వలముత్యము, నలుగగొట్టబడిన బువ్వలముత్యముల తేక ఉడుకబెట్టబడిన మాంసపుముక్కులు, అల్లపుముక్కులు, కొత్తిమీరి, ఆవాలు, ఉప్పు మరియు ధిమ్యరసమును కలుపగా నేర్పడిన మిశ్రమమును వాటిలో త్రుక్కండి. వన్నని పుల్లలతో కాదను నిలువండి. ఇప్పుడు డాల్డాను పెనములో వేడిచేయండి. తరువాత ఈ పెద్ద వచ్చిమిరపకాయలను దానిమధ్యంచి అవి వండబడేదాకా వేవండి. డాల్డా ఒక కుర్చునైన కాక క్రొవ్వునదార్చుమగిలినే అది బాలకాం వేవకమునకు బాం నుంది. ఇందువలన అది ఆహారమైన నరిగినగుట్టల ఎంతకాలము కాదలెనో అంతకాలము వండద్యును.

మీరుమౌతలి అతిథులకు క్షుధికముగా తయారుచేయుటకు
సరైన ఆహారములు:

ఉచిత సంహారకణ ఇన్వార్ట్—లేక ఏరోజైనను త్రాయండి.

ది డాల్డా అడ్ వైసరీ సర్వీస్

టోప్ కాక్స్ నంబరు 353, బొంబాయి 1

జోగ్ జలపాతం

శ్రీపుల్లబొట్ల వెంకటరామశర్మ

యొకజేళ్ల నొప్పినను, ఒకజేళ్ల నవప్రకాశ
ధామాంగనాపాంగ బంధురగంధనందన చంద
నాది విషయలంపట్టుడైననూ, ఒకప్పుడు
సకల బంధుమిత్రాది పరివారలాలస్సు
డైననూ, ఎవ్వనియొక్క మనము నిష్కల్మ
సానంతప్రమేయ శుద్ధబుద్ధ శాంతస్వరూ
పంబగు నాత్మయందు క్రిడించుచున్నదో
ఆ నిస్సంగుడే ఆనందించుచున్నాడు.

ప్రకృతి దేవతానాట్య సాక్షాత్కారనిల
యమూ, యోగీశ్వరనందాశ్రమమూ,
బ్రహ్మనంద సామ్రాజ్యమున ఊయల లూపు
నట్టి యోగ (జోగ్) జలపాతమును నేను
దర్శించినంతనే శ్రీ వసిష్ఠ, ఆనందగిరి
ప్రోక్తమైన పై షోకములు నా మానస

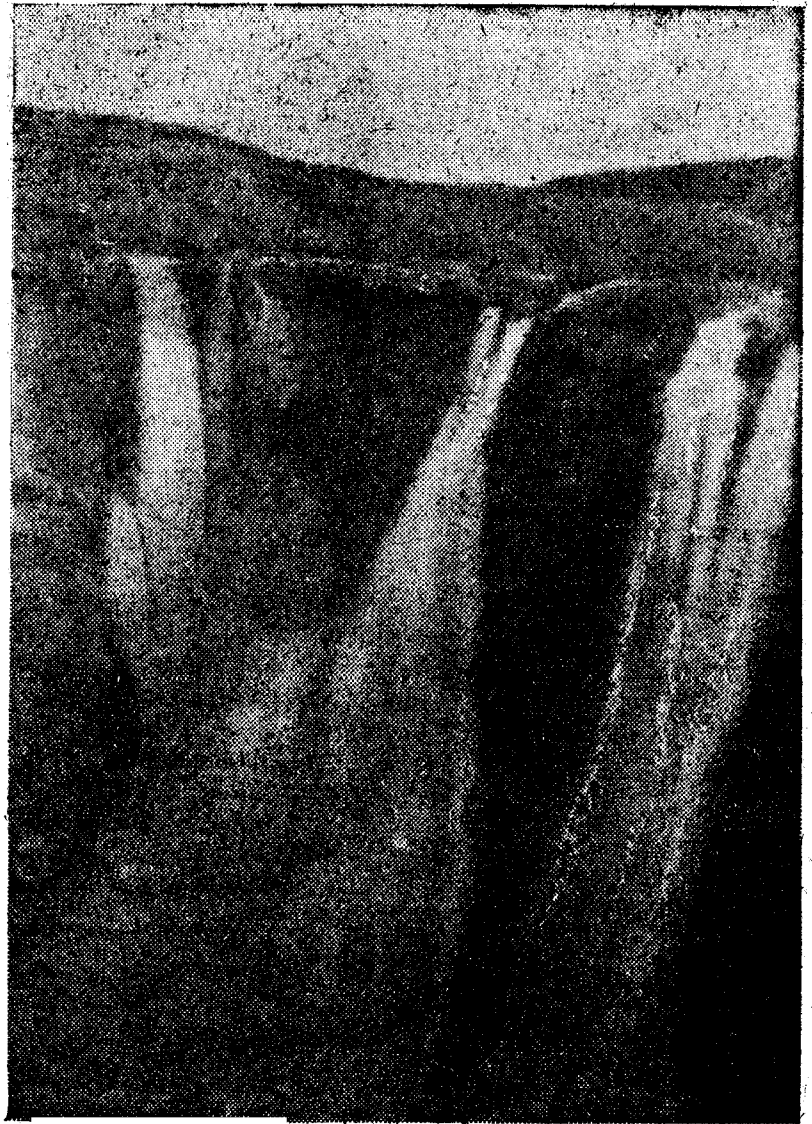
శేవలము విహిత సుఖప్రసాదకములగు
రాజహితాదియోగములం దాన శ్రీ గలవాడై

[మనోజ్ఞమైనది. జోగ్ జలపాత
నందర్శనం ప్రకృతి ఆద్యంతా
లను మనోనేత్రాలకు కట్టేటట్లు
చేస్తుంది. శోభాత్మక రాత్రు
లందు ఆ జలపాతంయొక్క శత
సహస్రకాంతులు, ఆ ప్రణవ
నాదం, క్షణక్షణమునకు పరి
ణామమందు ఆ శోభదర్శనీయమే.
అట్ట ప్రవిమల, ప్రశాంత,
ప్రమోదనిలయం, ఆత్మజగన్మో
హననీల కాంతు ని స్ఫురణకు
తెచ్చి, చిద్రానికి శాంతిని,
సాఖ్యాన్ని చేకూర్చగలదు.]

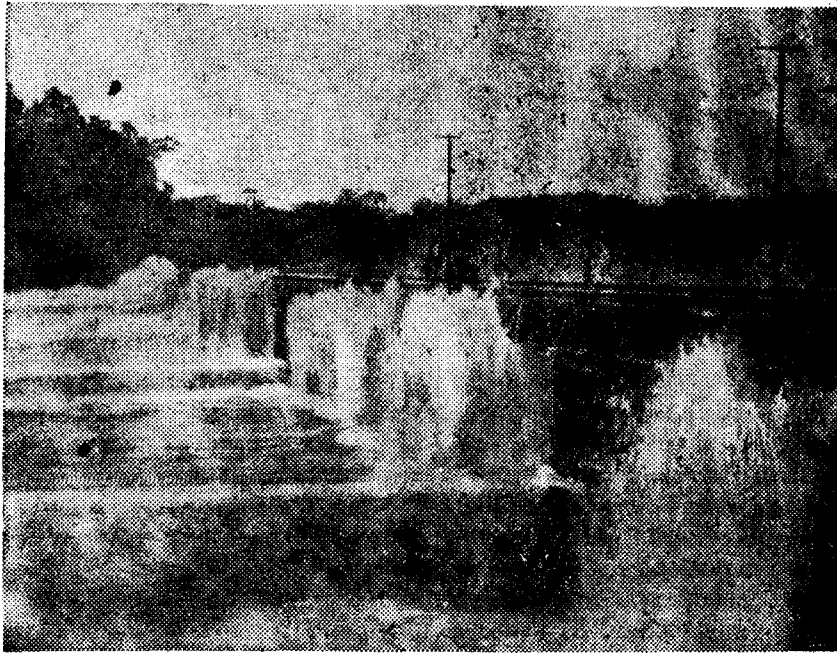
“నిత్యనందం సత్యమనంతం
బ్రహ్మ పరాత్పర మవ్యయమమలం
నిత్యం, శుద్ధం, బుద్ధం, శాంతం,
శాశ్వత మప్రమేయ మాద్యం
సర్వానా ముపనిషదా మర్త
శ్రీరామ స్తీతాపతి రితి
హరిహరచతురాసనాది ధి
శ్రియతే యస్తస్య దానోహం.

“శ్రీ మనసా, పూర్ణానందరూపమును,
సత్యమును, అనంతమును, షరము
కంటే పరము, నాశము లేనిదియు, శుద్ధ
మును, శాశ్వతమును వికారములేని జ్ఞాన
రూపమును, శాంతమును, శాశ్వతమును,
అప్రమేయమును, ఆద్యమును, సర్వరూప
నిషక్తులకు అర్థమగు బ్రహ్మపదార్థము,
ప్రకృతిరూప యగు నీతకు భర్తయును యోగి
జన చిత్తగతుడైన శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మ
మేను; అని బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరారుల
చేత ఏ రాముడు కీర్తింపబడెనో ఆ దేవునకు
నేను భృత్యుడను.”

యోగరతో వా భోగరతోవా
సంగరతోవా సంగవిహీనః,
యస్య బ్రహ్మణి రమతే చిత్తం,
నన్దతి, నన్దతి, నన్దత్యేవ||

జోగ్ జలపాతం

కరగల్ ఆనకట్టపై కొత్తవంతెన ప్రక్కన అందముగా అమర్చిన సుందరజల యంత్రము

తరంగమున నాట్యమాడినవి. శరావతినిదియోగ మరమున్న ప్రాంతమున ఉత్తుంగశిఖరమునుండి పడుటవలన ఈ జల పాతమునకు 'తొగ్' జలపాతమని ప్రత్యేకీకరించినది. యోగమాలమూ, ఓంకారాలపా శిరామమూ, అయిన యోగ జల పాతము ప్రకాశమానమూ, పరమానందదాయకము. "యోగః చిత్తవృత్తినిరోధః" చిత్తవృత్తులను నిరోధించుటయే యోగమనబడునని పాతంజలి తెలుపుచున్నాడు. జ్ఞాన, యోగ, కర్మ, భక్తిమార్గములలో యోగమార్గము సామాన్యములకు అయోమయనాగనైననూ తదాయత్తచిత్తులైనవారికి అది సులభ గమ్యమే.

'సోహం' 'సోహం' 'తత్త్వమసి' 'అహం బ్రహ్మస్మి' ఇత్యాది మహావాక్యములు ఆత్మయే ఈశ్వరుడని ప్రబోధించుచున్నవి. "తస్యవాచకః ప్రణవః" ఓంకారమే ఈశ్వరుని నామము. "తజ్జ్ఞప్తదర్శభావనమ్" ఇట్టి ఓంకారమును జపించుటయు, ఓంకారముయొక్క ఆర్థమును భావించుటయు అపవర్గసాధనము. నిరంతరమును ఓంకారజపమే నిజమైనఉపాసనమనియు, ఈ నాదబ్రహ్మోపాసనచే, స్వస్వరూపజ్ఞానమును బహువచ్చుననియు వేదములు ఉపనిషత్తులు తొగ్ జలపాతమువలననే ఘోషించుచున్నవి.

శరావతి నది సర్వతా శ్రమమునుండి క్రిందికిపడు నీళ్ళు ప్రత్యేకమున ప్రణవనాద

ముప్పతిల్లి, పృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశములు, మన మానసక్షేత్రములయం దొకపరి తటిత్తువలె భాసించును.

అట్టి ఈ దివ్యస్థలము మైసూర్ సంస్థానములో, సహ్యాద్రిపం క్తులలో ఆశాబియా

సముద్రమునకు 40 మైళ్ళ దూరమున, పైసూరు, బెంగళూరు, బళ్ళారి ఈ మూడు పట్టణములకును శాంతమంచుమించు ఒకే దూరమున, (288 మైళ్ళు) నున్నది. తలగొప్ప ఆఖరు రైలుస్టేషను అచ్చటనుండి బస్సులో పదిమైళ్ళుపోవలెను. శరావతి నది 888 అడుగుల ఎత్తునుండి యోగమరము వద్ద క్రిందికిపడుచున్నది. నవనవోన్నేచు పైన ఆశీనరజతాచలము, మనోజ్ఞమైన ఆ జలపాతముంజాలప్రణవగానము మనోజ్ఞత్రములకు, హృత్తంత్రులకు అనుభవకవేద్యమేగాని ఈలాగని వర్ణింపలేము.

శరావతి శతసహస్రశరవేగముతో క్రిందికి ఉరుకునపుడు ఆవాకణపరిపూర్ణమైన స్పటికద్యౌశశేనములు అంతటిలోనే హిమాంశపై, అంతటిలోనే మేఘమాలికలై, అంతటిలోనే పవనానందసర్గమున వర్షరూపమై అచ్చటనే ప్రత్యక్షమగు ద్యౌశ్యము కేవలము పారవశ్యమును కల్గించును.

నాదోపాసనవలననే శంకరుడు నారాయణుడు, బ్రహ్మ వలసినారనియు, ఈ త్రిమూర్తుల కాశ్రయమైనదే నాదమనియు మహాత్ముల మతము. నాదము శబ్దచిహ్నాత్ర స్వరూపమనియు, ఆ చిహ్నాత్రమే ఆయా గుహోపాధిభేదములలో త్రిమూర్త్యాత్మకముగా వెలసినదని సంప్రదాయము. స్పష్టాదిలో నారాయణుని నాభిదేశమందు సకలలోక నివాసమును నొక పద్మము

(30-వపేజీ చూడుడు)

కరగల్ ఆనకట్టపై కొత్తవంతెన ప్రక్కన అందముగా అమర్చిన సుందరజల యంత్రము.

1950 లో ప్రజాస్వామ్యం సూరుపాళ్లు

శ్రీపురోహిత్

క్షణాధికమంతరి అధ్యక్షులు అకస్మాత్తుగా కాలం చేశారు. పెత్తనానికి చేరుకున్నాడు. షష్టతూర్తి జరిపించుకున్న మహానుభావుడు; ఏదో నాలుగు కాలాల పాటు బ్రతికి నానారకాలైన రుచుల్ని అనుభవించినవాడు; కీర్తిశేషకయ్యాగుగదా, అంటే, — చెప్పావా, — ఎవరికీ అంతగా విచారం కలుగలేదు. అయితే, ఆయనతో పాటు మా కళారాధకమండలికూడా కీర్తిశేషత్వాన్ని పొందుతుందన్న యథార్థాన్ని మొదట మేమెవ్వరం గుర్తించలేకపోయాం. మందమతులం! ఆయనగారి క్రియాకర్మల యధావిధిగా జరిపించి, ఆ తరువాత మా మండలికి నాతనాధ్యక్షుణ్ణి ఎన్నుకోవలసిన తరుణం వచ్చిందేమిటగాని, వచ్చిందేవలం మా అధ్యక్షులనారే కాదనీ, మా మండలి కూడా వారితోపాటు చావుకు సిద్ధమైందనీ, తుదకు కీర్తిశేషులైన మా అధ్యక్షులవారే అడ్డుపడి మా మండలి చావకుండా ఆకాశస్థిరీ నిలబెట్టారనీ, తెలిసాల్సింది మాకు.

... ..
మండలి అధ్యక్షులు కాలంచేశారు. కాబట్టి మరొక అధ్యక్షుని ఎన్నుకోవలసిన బాధ్యత సభ్యులైనమా అందరిమీదా పడింది. అదృష్టవశానూ, లేదా దురదృష్టవశానూ, మా మండలి సభ్యులపై ఇంతవరకూ ఇలాంటి బాధ్యత లేవ్వడా పడివుండలేదు ప్రతి సభ్యుడికీ వాటింశు అధికారం వుందనీ ప్రజాస్వామ్యసూత్రాన్ని సుసరించి అధ్యక్షుని ఎన్నుకోవచ్చుననీ, అవసరమనిపిస్తే దింపొచ్చుననీకూడా మా సభ్యులందరికీ తెలుసు. కాని ఆ విధానాల్ని ఆచరించవలసిన అవసరం ఈనాటివరకూ రాలేదు. అధ్యక్షుని అకాలమరణంమూలంగా తమకున్న ఈ హక్కుల్ని వినియోగించుకునేందుకు అవకాశం వచ్చినందుకు, ఒకవిధంగా అందరూ హర్షించారనే చెప్పాలి.

ఒకానొక శుభముహూర్తాన మా మండలి సభ్యులంతా నాతనాధ్యక్షుణ్ణి ఎన్నుకునే

పుణ్యక్షణంలో, టౌన్ హాలులో సమావేశమయ్యారు! సమావేశాల లాంఛనాలు యధావిధిగా జరిగిపోయిందరువాత, ఒక పెద్ద మనిషి లేచి “మనమంతా కలిసి యెవరినైనా ఒక సభ్యుణ్ణి అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకోవాల్సివుంది” అని ప్రకటించాడు. సభ్యుల్ని పేర్లు నూచించ వలసిందిగా కోరాడు. వెంటనే హాలు నాలుగు మూలల నుంచి పేర్లవర్షం కురిసింది ... రంగయ్య, మంగయ్య, భుజంగరావు, కళింగరావు, ఆనందరావు, సదానందరావు, తుపాకుల నుండి మందుగుండ్లలాగా దూసుకువచ్చి న్నయే పేర్లు! “శాంతి సాపనార్థమై యుద్ధం చేశాల్సివుంటుంద”న్న లోకోక్తి నయ్యరించి హాలులో జరుగుతూవున్న హంగామాను మించి పోయేవిధంగా చప్పట్లు కొట్టి, ఆ పెద్దమనిషి సభ్యుల్ని నిశ్శబ్దంగా వుం వలసిందిగా ప్రార్థించాడు. . . సభ్యులంతా నిశ్శబ్దం

‘లేక్కర్లు విసడానికి మేము రాలేదంటూ కొన్ని గొంతులు చెప్తున్న గోలను కూడా లక్ష్య పెట్టకుండా, ఆ పెద్ద మనిషి చిన్న పాటి ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. “ఒకరు ఒక పేరు నూచించడం, ఇంకొకరు మరోపేరు నూచించడం - ఇలాంటి హక్కు సభ్యులకు వున్నప్పటికీ దాని ఆచరణమూలంగా, ప్రజాస్వామ్యపు సూత్రం యొక్క ప్రథమావస్థలో నున్న సభ్యులందు కలత లేర్పడి, మండలిలో చీలికలు కలిగే ప్రమాదంవుంది కాబట్టి, సభ్యులంతా కలిసి యేదో ఒక పేరు నూచించాలి” అని ఆ ఉపన్యాసంలోని సారాంశం. సలహా బాగానేవుందని తలలూపారు సభ్యులంతా.

ఇంతలో ఒకమూలనుండి “రంగయ్య గారిని ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకోవడం మంచిది” అని వినిపించింది. తక్షణమే కొన్ని హయగ్రీవాలు అందుకొన్నయే “అట్లా వీళ్లే”దని. “ఎందుకు వీళ్లేదు?” “ఎందుకేమిటి? అంతే! వీళ్లేదు.” “సంగీతంలో రంగయ్య దక్షుడు.”

“ఆ! దక్షయజ్ఞానికి, రంగయ్యసంగీతానికి, ఇక వేరే చెప్పాలా!”

“మీరంతా రంగయ్యని అవమానించడానికి పూనుకున్నారు.”

“మేం కాదు; మూలనున్న రంగయ్య గారిని ముందుకు లాగి మీరే ఆపనికి పూనుకున్నారు”

“బ్రాహ్మలంతాచేరి కుట్ర పన్నుతున్నారు”

“కాదు; కమ్యూవారంతా కలిసి గందరగోళం చెప్తున్నారు”

సంఘర్షణ ఇంకా దక్షయజ్ఞంలోకి దిగలేదు. ఇంకా వాగ్యాద్యమరరూపంలోనే (Cord war) ఉంది. పాపం, ఏ మాట కామాటే చెప్పాలి ఆ రంగయ్య గారు ఎంతైనా పుత్రుమగు కాబట్టి, అమాం తంగా సభామన్యంనుండి లేచి, వేదిక వరకూ చేరుకుని, బహు వినయంగా చేతులు జోడించి “నేను అధ్యక్షపదవికి సిద్ధంగా లేనం”టూ ప్రకటించి, సంఘర్షణ సాయుధ రూపం ధరించకుండా కాపాడాడు. లేకపోతే సభ్యుల్లో ఒక రిద్దరి బుర్రలైనా బ్రద్దలయ్యేవి.

సమావేశంలో వ్యవహారంఅంతా ముదిరి పోయింది తాత్కాలికంగా సభ్యులంతా శాంతంగా కనిపించినప్పటికీ, వాళ్ళ చూపుల్లో కోపాలు పరుగులిడుతూనే వున్నయే. సంస్థ సంరక్షణ దృష్ట్యా, అధ్యక్షుని ఎన్నికల్ని వాయిదా వేద్దామని, పెద్ద మనిషి కోరాడు, అందరూ అంగీకరించారు. సమావేశం వాయిదా పడింది.

* * * *

మళ్ళీ తెల తరువాత సభ్యులమైన మేమంతా తిరిగి సమావేశమయ్యాం, అదే టౌన్ హాలులో. ఈతవ అధ్యక్షుని ఎన్నిక ఏ విధంగానైనా జరిగిపోగలదన్న ఆశ మా అందరిలోనూ వుండింది. కాని జరగలేదు!

ఈ తక్షణ వచ్చిన పేరు గుప్తగారిది.

(39-వ పేజీ చూడుడు)

శ్రీ వారి నరసింహశాస్త్రి గీత

“శశిమూర్తి జగదీశి శుభే, లంకాక కిం కంపనే ?
వం తిలగిని కిం మధా ? బురజః కాణోఽసి కిం కోంకణ
ప్రాణతాణాయణో భవ సహారాష్ట్రా పరాష్ట్రాన్యమి
యోద్ధానో వయ మిత్యరీ న భవం త్యంధ్రక్షమాభ్యద్యుటాః”

(ప్రతాపరుద్రీయమ్)

దేవగిరి యాదవులే తమ మహారాష్ట్రుల మని చెప్పకొనుటయు
గలగు మహారాష్ట్రులలో నొక భాగమువారు శేషగిరి యాద
వులు యాదవవంశముల గిరిజానగరమును గుట్టచించునని
మందుగనే అన్నమంత్రికి తెలిసియుండెను అతడు ముట్టకొంట
చున్న నున్న కందకము నీటితో నింపియుంచెను, ముట్టకొంట
గోడలపై యథాశక్తిగా రక్షకభటుల గాపుంపెను కాని ముట్ట
కొంటను దీక్షకాలము రక్షించుట సాధ్యము కాదు !

ముట్టకొంటగోడ నిడివి నలువైపుల గలసి రహరమి గండు
యోజనములు కలదు కొంట రక్షించుటకు శిక్షితులైన భటులు
విగువేలమందకుంటే లేరు వారికి ఇప్పుడు క్రొత్తగా ఆయుధ
సాధనమాత్ర ముద్దరించిన యాగువేలమంది బ్రాహ్మణులు
తోక కాగలగు కాని వా గంతమాత్రము పోగడలలోకి రక్త
మాంసములతో బీభత్సముగా నుండు రహరంగమునకు వారు అల
గాటు పోగలరో, లేరో ? వారు గాక ఏడెనిమిదివేలమంది వీర
వైపులు ఇప్పుడు యుద్ధభటు లగుటకు అంగీకరించినారు కాని
వారు పలువురు కొంట నిరించుటకు వచ్చినవారు వారికి పలు
గులు, పాదలు, ఉలులు, బాకీలు, రాణులు, సుతైలు పట్టుటలో
నేర్పు కలగు గాని, రణసాగనములకు వారు క్రొత్తవారు మరి
యును వారలు ఆవేశపూరితులు ! ఆజ్ఞలు శక్రముగా సురక్షి
తులుగా పాలించు శభాగము వారింను అలవరచుకొనవలసి
యున్నది ఇట్టి శేషతో శుశిక్షితులగు మహారాష్ట్రులైన నెది
రించుటెట్లు ? మహారాష్ట్రులైన మూల లక్షలకు తక్కువ లేగు
దానిని నవపురు యాదవప్రభు వగు మహాదేవుడే న్నయముగా వచ్చి
యన్నాడు ఎంత నిబ్బరము లేనిది అతడు న్నయముగా వచ్చును ?

ముట్టకొంటను రక్షించుటలో మరియొక ప్రమాదముకూడ
గలదు ముట్టకొంటకును లేచుచున్న రాతికొంటకును మధ్యనే శైవల
నివాసము లున్నవి అచ్చటనే విదేశీయు లగు కర్ణాటులయు
యవనులయు మహారాష్ట్రులయు కలింగులయు నిరంగులును
ఉన్నవి అట్టి అంగహోగులను వెనుక నుంచుకొని కొంటగోడలు
రక్షింప దొరకొనుట ఎంత అపాయకరముగ పని ?

వినను అన్నమంత్రి యిటు నిశ్చయించెను శుశిక్షితమైన
సేనలు ముట్టకొంటను ముందు రక్షింపబూనుకొనవలెను అంగులు
గలిగి యగ్రపూర్వముగా నున్న శిలాప్రాకారము, నెట్లో సందులు
పూడ్చి, వీరవైవమోగులు రక్షింప దొరకొనవలెను రాజప్రాసా
దముచున్న నున్న శిలాప్రాకారమును బ్రాహ్మణమోగులు కాపాడ
వలెను ముట్టకొంట యాగనప్పుడు దాని వదలి యచ్చటి భటులు
శిలాప్రాకారము చేరికొనవలెను అదియు సాధ్యము కానప్పుడు
వారుగ వీరవైవభటులును లసి రాజప్రాసాదము చేరికొనవలెను
ఇట్లు రాజప్రాసాద పై నను నెంకోజులపాటు రక్షింపబడినచో
భయము లేదు అప్పటికి తమ సేనల సహాయము తప్పక చేపారును
కాని యిన్నాళ్లు ఈ కొంట నిలుచుట కష్టసాధ్యము ! అదే అన్న
మంత్రి కున్న బాధ !

మహారాష్ట్రులసేనలు ఒక్క శాగు మాత్రము స్థావరము లేర్పాటు
చేసికొనుచు పోరుకు దిగకుండెను కాని మరునాటి యుదయమున
చీకటి యుండగానే, వారు కొంట పట్టుకొనుటకు తలపడిరి కొంట
గోడలపై భటులు పలుచపలుచగా నుండుట వారు నిర్లక్షించిరి
దానితో గారికి వచ్చిన వారలు ద్రువపడెను మొదటి నాటి
సాయంత్రమునకు వారు పలుచోట్ల కందకము పూడ్చివేసి కొంట
గోడలు దరియుటకు దారులు చేసికొనిరి మరునాడు తెల్లవారు
నప్పటికి వా రాదారులు దృఢపరచిరి

నాగదేవనాయకును ప్రసాదాదిత్యనాయకును దనకు గహా
యముగా, అన్నమంత్రి స్వయముగా కొంటగోడలను పరీక్షించుచు
శత్రుసేనల శక్తిసామర్థ్యములను పరీక్షించుచుండెను అన్నమంత్రి
గండు దృష్టులతో నది తిలకించుచుండెను ప్రస్తుతము వారి నాపు
టెట్లు ? ముందు తగినంత బలము వచ్చినప్పుడు, వారిని నిర్ణించు
టెట్లు ? అన్నమంత్రికి బాలవీరు లిద్దరును పార్శ్వరక్షకులుగా
నుండి యాతని నిరంతరము ననుసరించుచుండిరి

విదవనాటికి ముట్టకొంట రక్షించుట సాధ్యము కాదని ద్రువ
పడెను ఆ రాత్రి ముట్టకొంటగోడలపై నన్నమంత్రి యాజ్ఞానుసార
ముగా నారాట మెక్కువగా భటులు చేయసాగిరి ఇది యేమని
శంకించి మహారాష్ట్రులు వెనుకనుండి యెక్కువ సేనలు వచ్చువరకు
గోడలపై నెక్కుటకు సాహసింపలేదు ! ఆ వ్యవధిలో చీకటి
మాటున ఆంధ్రసేనలు ముట్టకొంట వదలి శిలాప్రాకారము వెనుకకు
చేరికొని కీర్తవభటులను గలపెను

ఇంత యాకస్మికముగా సంధ్రసేనలు ముట్టకొంట విడిచిపోవుట

మహారాష్ట్ర సేనల కాశ్మీర్య మయ్యెను ఇందులో నేదో మర్కమున్నదని శంకించి వారు వెంటనే గోడలపై నెక్కి యాక్రమింప సాహసంపలేదు అట్లు వారికి హస్తగతములైన పుట్టకోటగోడలను రెండు దినములవరకు వారాక్రమించుకొనలేదు ఎక్కడనే గోతులు త్రవ్వినో యిది బహుజాగ్రూకులై వారు ముందుకు సాగిరి

పుట్టకోటను శిలాప్రాకారమునకును మధ్య నున్న ప్రదేశము నవతము చేసికొని ఇందులో పోరున కనువుగ తమ సేనల స్థాపించుటకు మహారాష్ట్రులకు మరి రెండురోజులు పట్టెను ఆ పిమ్మట నూతనోత్సాహముతో వారలా యసంపూర్ణ మగు శిలాప్రాకారమును ముట్టడించిరి

ఈ శిలాప్రాకారములో సందులున్నవి ఆ సందులలో నిలిపిన యంత్రములు దృఢమైనవి కావు ప్రాకారమే కొన్ని యెడల పైకి లేచేదు అట్లు యెడల దారి నెక్కుగా చేయుట కుపయోగించిన సాగములును గట్టివి కావు అయిన నేమి? ఈ శిలాప్రాకారమున్నంతవరకు దుర్భేద్యమైనది పుట్టకోటకంటె పొగుగు తప్పవ, దీనిని రక్షించుచున్న సైనికుల సంఖ్య ఎక్కువ అన్నిటికంటెను వీరప్రకాశుల యావేశము దుర్భరముగా నున్నది సామాన్య సేనలకు నేర్పు ఉండును గాని, యంతరణోత్సాహ ముండును

ఆంధ్రభటులు కోటగోడలపైనుండి గురితప్పకుండ బాములు వేయుచు యాదవగురుల పలువుర గూల్పుచుండిరి గోల సమీపమునకు వచ్చినవారిపై వైవవిగులు శిలావర్షము కురిపించుచుండిరి అట్లు వర్షించుటకు శిలలకు కరవు లేదు శిలాప్రాకారము పూర్తి చేయుటకు సిద్ధపరచియున్న శిలలన్నియు నిప్పుగు శక్తు సేనపై ప వేయుట కనువుగా నున్నవి అసంపూర్ణముగా నున్న ప్రాకారపు సందులలో యాదవులు తమ గజబంధును ప్రసూగించుచుండిరి ఆ గజబంధుమీద కోటగోడలపై నుండి సలసల క్రాచిన జంమును నూనెయు వీరులుపోసి నొప్పించుచుండిరి

శిలాప్రాకారము నొద్ద పోరులో నొక కొత్త చిక్కు వచ్చెను పుట్టకోటయొద్ద పోరు సాగుచుండగానే గంతు ప్రాకారముల మధ్య నివసించు విడేకియులలోనను జైనులలోనను కలవరము ప్రారంభమయ్యెను అప్పు యది తీవ్రతరమైనది అది యొక మహాప్రవాహమునే అనుకరించుచుండెను జైనుల వనదిని మహాశివరాత్రినాడు అన్నమంత్రి పట్టకొనినపు డక్కడ సిద్ధసంద్యాచార్యులు తప్ప మరి యెవ్వరును లేకుండిరి గదా! ఆ మరునాడే సిద్ధసంద్యాచార్యులను భటులు ఆదరముతో రాజప్రాసాదమునకు దీసికొనిపోయి యుండిరి పుట్టకోట విడుచునాటికి ముందుగనే రాజభటులు అన్నమంత్రి యాజ్ఞలతో వసది వ్యవహారాలలో తగులబెట్టబడుకుండ మిగిలిన పత్రములను రాజభవనమునకు చేర్పించి కార్యభరణులగు దామనామాత్యుల వ్యవహారాలలో పదిలము చేసిరి ఇది జైనులలో విప్లవకారులకు వంక యయ్యెను

“రాజభటులు జైన వసదిపై దండెత్తి వసది తగులబెట్టిరి మహానుభావుడగు సిద్ధసంద్యాచార్యులనుగూడ బంధించినారు అప్పుడు వసదిపత్రములను ద్రవ్యమును హరించినారు, ఈ రాజ్యమును మనము ధ్వంసము చేయవలెను! జయ హరిహరదేవరాజ! జయ మహారాష్ట్ర మహాదేవరాజ!”

ఈ విధముగా విప్లవకారులగు జైనులు ప్రచారము సాగించిరి అందులో ముఖ్యుడు నాగాచారి సామాన్యజైనులు పలువురు ఈ ప్రచారమునకు వశులై, స్త్రీ బాల వృద్ధులను విచక్షణకుడ లేక, చేతికి దొరికిన యాయుధములు ధరించి శిలాప్రాకారముపైకి విజృంభంపసాగిరి మహారాష్ట్రులును ఆ పీలు గమనించి అపాయకరమైన ప్రశ్నలగుండెల్ల వారినే కుండుంచి యుద్ధకూత్ర సాగించిరి ఇందువల్ల మహారాష్ట్ర సేనకు నష్టము తగ్గిపోయెను.

కొని జైనులందరు ఈ విప్లవవచనములకు పలు కాలేదు వారిలో పలువురు కాకతీయరాజన్యుల రక్షణతో తరతరములుగా నీరాజ్యములో కాపురములు చేయుచున్నారు వారికి రాజకీయములతో పనిలేదు సుఖముగా ఎవరి సంసారయాత్ర వారు చేసికొనుటే వారికి ప్రధానము “ఎవ రెంత చెప్పినను జైనులెంత మాత్రమున రాజభటు లేవ్వరికి నన్యాయము చేసియుండలేదు దుర్మార్గము చేసినవారిని రాజభటులు శిక్షింపకుందురా? నగరనాయకులనందర బంధించుటకు కుట్రచేసిన వసదివారిని ఏ ప్రభుత్వము వదలిపెట్టును?” ఈ విధముగా వారు తలంచుచు ఆ యలజగులలో జోక్యము కలిగించుకొనకుండిరి కొని వారి కచ్చట నిలుచుట సాధ్యము కాకున్నది వారిలో కొందరు నగరము విడిచి చుట్టుపట్టుల తమ యాతీయులను ప్రదేశములకు తలదాచుకొన బోయిరి కొని యందరు నట్టి యాత్తులు లేరు అట్టివారు శిలాప్రాకారములోనికి రానిమ్మని రాజభటుల నర్థించుచుండిరి ఏమి చేయుట? నమ్ముట! వీరిని నమ్మకుండుట! ఇట్లు శరణార్థులై వచ్చినవారిలో వీరభల్లట దేశికుడును గలడు వీరభల్లటదేశికుడు ప్రసిద్ధుడు గనుక వెంటనే అతనికి లోనికి రా ననుజ్ఞ వచ్చినది కొని పలువురు అల్లాడి పోవుచుండిరి అట్లు లోనికి వచ్చుట కనుజ్ఞ రానివారు ఆంధ్రరాజును తిట్టి దూరము తొలగుచుండిరి హరిహరదేవరాజుకు జయ జయ నివాదములు చేయుచుండిరి

శిలాప్రాకారము మరి గంతు దినములకంటె నెక్కువ కాలము మహారాష్ట్రుల ధాటికి నిలవలేదు తత్ప్రాకారరక్షకులు వెనుకకు తగ్గి రాజప్రాసాదము చుట్టు నున్న ప్రాకారరక్షణకు అక్కడ నున్న బ్రాహ్మణవీరులతో కూడి పూనుకొనిరి గంతు ప్రాకారము దాటిన తిర్వాత మహారాష్ట్ర సేనల యుత్సాహ మెక్కువయ్యెను ఆంధ్రవీరులకు గుండెలు జారిపోయెను అప్పుకు స్వయంమాదేవుని యాలయమునే ఎట్టి రక్షణయు లేకుండ వదలవలసి వచ్చినది

రాజప్రాసాదము చుట్టు నున్న ఆవరణము మిక్కిలి చిన్నది అందులోనికి ఇప్పుడు మహాప్రధానలయ నగరనాయకులయ కుటుంబములగూడ చేర్చవలసివచ్చినది అందరతోపాటు, అన్నమంత్రిశ్వరుని తల్లి గౌరమ్మయు, పత్నులగు పార్వతమ్మలకుమమ్మలును, కూతురు బాలయు, రాజభవనము చేరికొనిరి తిక్కనసోమయాజియు సోమదేవితో సంగు చేరికొనెను గురు నాగనకు మారనకు బ్రాహ్మణవీరులకు శిక్షణ యొసగుటతో తీరిక లేకున్నది అన్నమంత్రి మాత్రము తన బంసకాల వదలలేదు అదియే ప్రస్తుత మాతలి దివాణము! అతడు శ్రీ రుద్రదేశమహారాజులకు గూడ దర్శింపక, తనపై బడిన కార్యభారము తీర్చినపిమ్మట దర్శించునని వ్రాతమూలమున నిశేదిక పంపుకొనెను మహారాజులకు సమ్మతి తెలిపెను

రాజప్రాసాదముచుట్టును భయంకరముగా యుద్ధము లేగు చున్నది రాత్రింబవళ్ళు విధివిరామము లేకుండ స్త్రీపురుషులందరు ఏదో ఒక విధమున పోరాడుచున్న యాధులకు సహాయపడుచుండిరి ప్రాసాదములోపలను బయటను మహాకోలాహలమే వినవచ్చుచున్నది మహారాష్ట్ర సేనలు మాటిమాటికి హరి హా నాడునికి జయశబ్దములు చేయుచుండుటచేత ఆ సైన్యముతో రుద్రము వతికుమారుడగు హరిహరు డున్నట్లు విశేషమయ్యెను

అప్పటికి కొంతకాలమునుండి గౌరమ్మ తిక్కనసోమ యాజుల నర్థించి వారు రచించుచున్న ఆంధ్రమహాభారతము వినుచుండెను లాజ్యురాలగు నామె పలుకులచేత రాజమందిరమున గల స్త్రీజనమునందంతటను శ్రీమహాభారతప్రశంస ప్రాణిపోయి

నది శ్రీమహాభారతము కల్పవృక్షమే! అది యొక ధర్మశాస్త్రము నీతిశాస్త్రము! అదియే అధ్యాత్మవిద్య! శ్రీరుద్రదేవ మహారాజులకుగూడ ఆ ప్రళయ వినవచ్చినది ఆనాడు స్వయంభూదేవాలయములో తిక్కన సోమయాజుల భారతభాగము విన్నవాది ఆమెకు కలకగా నున్నది కల్పవృక్షము నర్పించిన సేకోరిక సెరవేరదు! “రాజనీతివిశేషము లేవి? శత్రురాజుల జయించు తెరంగేమి? ఈ ప్రశ్నలకు మహాభారతములో నుత్తర ముండునా?” యని శ్రీరుద్రదేవమహారాజులకు ప్రశ్న కలిగిన ఆనాటి రాత్రియే పసులన్నియు సర్దుకొని తీరిక చేసికొని రుద్రమ్మ, గౌరమ్మ నీకాంతమందిరమున కేగి సోమయాజుల నట్టి భాగ మున్న వినిపింప వేడెను

సోమయాజులు చిరునవ్వు నవ్వుచు, “అమ్మా, ఈనాడే ఆ భాగము వ్రాసినాను అవసరింపుడు!” అని ఇట్లు వినిపించెను రుద్రమ యాశ్చర్యముతో నాలకించెను

“ధృతరాష్ట్రుడు ధర్మజునకు రాజనీతివిశేషంబులు సెప్పట

“నీవు నిచ్చులును విద్యావృద్ధజనముల దగ నుపాసింపు, మర్తముల వారి

బ్రతుల జేయుచు, నీతులు వా రుప దేశింప వాని నూదిన మనంబు

గలిగి నిర్వర్తింపు కార్యంబు, నిండ్రియం బుల రాజ్యతంత్రంబు బోలె నరసి

రక్షింపు, మప్పిండు రక్షితంచైన శుభంబులం గావించు, భావసద్ధి

ధామములును బిత్తపితామహాక్రమసమా గతులు విశదమతులుగాగ వలయు సచివు, లతి విదగ్ధచారుల బనువుము, పరుల యాప్తజనులభీంస లరయ

“పురరక్షణము దృఢంబుగ, నరవర చేయంగవలయు నమ్మగలుగు న

త్వరుషుల నిడదగ నుడువు ని దుర మొదలగులలోని పనుల తొడరువు లరయఁ.

న్యాయంబుతోడ వివిధో, పాయంబుల నర్థముల నుపార్జింపుము భూ నాయక రాజ్యవిహితము, నేయుజనుల నెఱిగి చంపఁ జెఱపనవలయుఁ.

నీవలనను భక్తిమీచా వేశము గలిగి కూర్చుండె యలజడికిం దా విసువని సత్కులజం, గావింపుము సైన్యవిభునిఁగాఁ గురుముఖ్యా!

“ధృతరాష్ట్రుడు ధర్మజునకు శత్రురాజుల జయించు తెఱంగు సెప్పట ”

“కుశువనిచ్చు తఱియుఁ గురువర కక్కించు, నవసరంబు నెఱిగి యరిన్మపాలు నీవు ధీరవృత్తి నిడుఁద్రాటఁ బోనిమ్ము, క్రమ్ము కపిల యనగ గ్రమ్మిచెఱుపు

సంపదల నాపదల నొక్కచంద మగుట విక్రతి నొందుట యా బలభీతతులందుఁ గాంచి యెల్లప్పుడును హితకారి యైన బుఱు నెక్కడుగా బ్రోవు భరతముఖ్య.

వినికి గలిగి రక్షించుచు, ననువున దయతోడి పాడి నాయకు లెల్లం గొనుచు దగ నేరి పొగడొం దిన రాజున కుర్వి గానుధేనువ కాడే!”

అట్లు విని కాశీపూజ గావించిన సువర్ణాక్షతలు తిక్కన సోమయాజులు స్వహస్తదత్తంబులు, భక్తితో శ్రీ రుద్రదేవమహారాజులు శిరస్సున గ్రహించి నెలవు తీసికొని నిజమందిరమున కేగెను

మన రైలుమార్గాలు :

భారతదేశంలో రైలుమార్గం మొట్ట మొదట వెయ్యబడినది 1858 ఏప్రిల్ లో అది బొంబాయి నుంచి కాచాకు (22 మైళ్లు) నిర్మించబడింది

మొట్టమొదట ఎలక్ట్రిక్ రైలు 1925 లో బొంబాయి విక్టోరియా టెర్మి న నుంచి కుర్గాకు నడిచింది.

భారతదేశంలో కెల్లా పెద్ద రైలుమార్గం

ఈస్ట్ ఇండియన్ రైల్వే

టిక్కెట్లు లేకుండా టికెట్ ఎగ్జా మినర్లు టికెట్ కలెక్టర్లు పట్టుకుంటారనే లేంగ లేకుండా ప్రయాణం చేసేవారెవరు ?

[సమాధానం మరొక పేజీలో]

ఒక రైల్వే ఉద్యోగి.

తెలుగు పై పురైటరు

[శ్రీవావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య]

దేశభాషలందు తెలుగు లెస్స అనే కీర్తి తెలుగుకే దక్కింది. ఈ లెస్సగా పరిగణింపబడే తెలుగువారు ఇండియన్ యూనియన్ లో హిందీతర్వాత స్థానాన్ని ఆక్రమించారు. 1950 జనసంఖ్య నమన రించి నాలుగుకోట్లవరకు తేలుతారు. తెలుగులిసి అందమైన లిపి. తెలుగు నుడి కారం మధురమైంది. తెలుగుదేశం సర్వ సంపదలు కలిగింది. ఆంధ్రజాతి తన గౌరవాన్ని నిలుపుకొనలేనంత ఆధునిక పద్ధతులను అన్వయించుకొని తన జాతీయస్మృతిని కూడా పెంపొందించుకొనాలి.

ఒక జాతీయస్మృతికి ప్రధాన సాధనం భాష. ఈనాడు ప్రాంతీయభాషలకు రాజ పాలనలో, కాననసభానిర్వహణలో నిత్య రాజకీయవ్యవహారంలో, విద్యావిధానంలో ప్రాధాన్యం యివ్వవలెనని యోచనలు, ఆందోళనలు సాగిస్తున్నాం. ఈ పారిశ్రామిక యుగంలో సమయం, స్థలం చాలా ప్రధానంగా వుంటున్నవి. భాష పూర్వపు వ్రాతరీతిలనుండి అచ్చయంత్రాగారాలు వచ్చినతర్వాతనే అభివృద్ధిపొందిందని అందరూ అంగీకరించేస్తే, ఇంగ్లీషు ఇతరభాషల పత్రికలలో వచ్చినంత దీర్ఘంగా, త్వరగా మనకు వార్తలు అందడంలేదు. పట్టుమని 80 వేల అమృతం గల తెనుగుపత్రిక లేదు. ఇతరభాషలన్నీ తమతమలిపిని సంస్కరించి పైపురైటరులు లైన్ పైపురైటరు నిర్మించుకుంటున్నామన అచ్చు పాఠపద్ధతిలో ఒక్కొక్క అక్షరం యేర్చి కూర్చుకోవడంలోనే వుంది. మనం వ్రాసుకోవడం ప్రాత బౌరంగజీవ దమూరిప్రాధాన్యంలోనే వుంది. కాలం స్థలం ఎంత తగితే అంత మంచిదని తలచుచున్న ఈ రోజులలో కాలమును, స్థలమును సరిపుచ్చుకొనుటకు అవసరపు పనులకు ఇంగ్లీషుభాషనే వాడుతున్నారు. ఇంగ్లీషు పైపురైటరుతో ప్రక్కబట్టికైనా, తెలుగు తెలిసిన అధికారికైనా జాయిలు వ్రాస్తున్నారు. అందువలన గుమాస్తాగిరికి తగూరయ్యేవారు ఇంగ్లీషుకే ప్రాధాన్య మియ్యవలసివస్తున్నది. అందువల్ల మాతృభాషపై ఉండవలసినంత మమత వుండీయు విద్యార్థి

లోకం తెలుగువిషయంగా కృషిచేయలేక పోతున్నారు. తెలుగుభాష అభివృద్ధి బడయలేకపోతున్నది. స్వయంగా ఆంధ్రా, మానం గలవారు కూడా ముందుకు సాగలేకపోతున్నారు.

ఇందుకు ముద్రా తేలిని తేని లోటు ఎంతైనా కనిపించింది. ఈవిధమున నిరంతర బాధతో ఎట్టికేలకు రాయల్ పైపురైటరు నుండి చిన్నమాంబాముద్రాతేలిని ఒకటి తయారుచేయబడింది. అటులే అంశర్ వుడే పైపురైటరువారు ఇంగ్లీషు తెలుగు కలిపి ఒకేపారి పైపు చేయుటకు వీలుగా ఒక మిషను తయారు చేయించారు.

ఈ చిన్నమాంబాకూడా లైన్ పైపుకు అందుబాటుకానేలేదు. లైన్ పైపు తయారు చేయించవలెనని శ్రీ దేశోద్ధారక నాశేఖర రావుగారున్నపుడు శ్రీమల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మగారి ద్వారా కొంత కృషి జరిగింది. తెలుగు పైపు రైటరుకుమిషను ఫలకం (క్లిబ్) కై శ్రీ యం. యస్. వెంకయ్య గారు, శ్రీ గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావు గారు, శ్రీ రాజా పానుగంటి పార్థసారథి గారు, కొంత కృషి చేశారు.

హైదరాబాదులో శ్రీతాడూరి లక్ష్మణాచారిగారు 'కూచి' ముక్తారేఖిని తయారు చేసి, బెంగులూరు ప్రదర్శనంలో చూసినపుడు అచటివారి కర్నాటక్ ఆమానంలో ఇది వెనుకబడిపోయింది. 'దీనిని ఈనాడు హైదరాబాదు ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తువారు ప్రోత్సహించి కొంత సాధనకై ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఉన్నయంత్రాలలోనే కొంత మార్పు చేస్తే స్పీడ్ కూడా సాధించవచ్చు నేమననే ఆలోచనలో వున్నా ఇంతకన్నా వేరే పద్ధతిలో ఇంతకన్న సంస్కరణలు చేసి సాగించితే బాగుంటుందనే కొకడరు పరిశోధకులు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావుగారు కీబోర్డు ఒకటి కనిపెట్టివారని అది ఎవరికి చూపకుండా తామే పరిశోధన చేస్తున్నారని తెలుస్తున్నది. ఇంతే కాక ఎందరు విజ్ఞులు ఆంధ్రభాషామానులు తెలుగు పైపురైటరు,

కీబోర్డుల పరిశోధనలో నిమగ్నులైయున్నారో తెలియదు. తప్పకుండావుంటారు; వున్నారు.

ఈ విధంగా ఎవరికి వారు ఒక రూపానికి తీసికొనిరావడం వారి ప్రయత్నంలో సాధ్యమైనా, అసలు మిషను తయారుచేయబడి కార్యచరణలో సాధ్యసాధ్యలు గమనించే అవకాశం లభించలేదు.

ఈ ప్రయత్నాలే కాక ఆంధ్రభాషలోకి ఒక లైన్ పైపు మిషను చాలాకాల క్రితం తయారుచేయబడిందని విన్నాను. అది రెండు మిషనులు ఇండియాకు వచ్చినట్లు ఒకటి హైదరాబాదు ప్రభుత్వమున్నూ, రెండవది మద్రాసు ప్రభుత్వమున్నూ కొన్నవని తెలుస్తున్నది. మద్రాసు ప్రభుత్వం దానిని వాడడం లేదని, హైదరాబాదు ప్రభుత్వం యిప్పటికీ వాడుతున్నదని, దానితోనే నేటి హైదరాబాదు ప్రభుత్వ ప్రచార పత్రిక (కమ) ముద్రించుచున్నారని వింటున్నాను. స్వయంగా మానే అవకాశం లభించలేదు. మద్రాసు ప్రభుత్వం కొన్నది నిజమాకాదో కాని, కొన్నది నిజమే అయి మూలపడే నే మాత్రం అతిదూర విషయమే. ఏమైనా ఈ లైన్ పైపు అంత అలవాటులోకి రాలేదనేది యథార్థం. అందుకు కారణాలేమో తెలిసికోవలసివుంది.

ఏది ఎటున్నా తెలుగులోకి పైపురైటరు వెంటనే రావడం అది లైన్ పైపుకు అవకాశం కల్పించేదిగా వుండడం ఎంతేని అవసరం. తెలుగుభాష రాజకీయభాష కావాలనంటే అన్ని అభీనుల్లోనూ పైపుమిషనులుండాలి. సామాన్య వ్యాపారులుకూడా తమ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు తెలుగులో జరుపుకుంటే బట్టు చేసినపుడే తెలుగులో చదువులు సాధ్యమవుతవి. అవిధంగా అందరు తమ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఆంధ్రప్రాంతంలో వానినైనా,

(37-వ పేజీ చూడుడు)

మన రైలు మార్గాలు :

ప్రశ్నకు సమాధానం : మాజీ శక్తికులలో బసిన పిల్లలు.

తమిళలిపికి సరికొత్త లైసెన్స్

తమిళలిపికి లైసెన్స్ (అచ్చుకూర్పు) యంత్రాన్ని తయారు చేయటంలో మరొక అడుగు ముందుకు సాగింది. ఒక సరికొత్త అచ్చుకూర్పు యంత్రం ఇప్పుడు అమెరికానుంచి మద్రాసుకు వస్తూవుంది. నేటి వరకూ ఈకార్యక్రమంలో జరిగిన యావత్ కృషికి ఇది మేర. స్థానిక ప్రచురణ కర్తలూ అమెరికా సాంకేతికనిపుణులూ జరిపిన సంయుక్త కృషికి ఇది ఫలితం.

ఈ యంత్రాన్ని నిర్మించటంలో ప్రధానంగా సహాయపడ్డవారు డాక్టర్ నార్మన్ బ్రౌన్. ఈయన పెన్సిల్వేనియా విశ్వవిద్యాలయంలో సంస్కృత భాషాచార్యులుగా పనిచేస్తున్నారు. దక్షిణాసియా భాషల శాఖకు ప్రధానాచార్యులుగా వున్నారు. వీరు సింహళం నుంచి బొంబాయి వెళుతూ ఇటీవల మద్రాసుకు వచ్చారు. వీరివెంట, 'లైసెన్స్ ట్రైప్ అండ్ మెషినరీ కంపెనీ' తాలూకు భారతదేశంలోని శాఖకు మేనేజర్ గా పనిచేస్తున్న టామ్కింగ్ గారు కూడా వీరివెంట వున్నారు. నార్మన్ బ్రౌన్ మద్రాసు మకాంలో వుండగా తమిళలిపికి వున్న సాధకభాదకాలను గురించి పలువురు ప్రముఖులతో సంప్రదించారు.

విశ్వవిద్యాలయంలో తనకు వున్న బాధ్యతలు అలావుండగా బ్రౌన్ గారు అమెరికాలోని 'మేర్ గేజ్ థాలర్' లైసెన్స్ కంపెనీకి సలహాదారుగా కూడా పనిచేస్తున్నారు. వీరు చాలాకాలంనుంచి భారతదేశపు భాషాసమస్యలపట్ల, ఆయా భాషలకు అచ్చుకూర్పు యంత్రాలను నిర్మించేపట్ల, చాలా శ్రద్ధతో పనిచేస్తున్నారు.

నిజానికి ఈయనకు బాల్యంనుంచీ యీ రంగంలో అభిలాష వుంది. ఈయన భారతదేశంలోనే పెరిగారు. జబల్ పూర్ లో ఈయన తండ్రిగారికి ఒక అచ్చాఫీసు వుండేది. ఈయనకూడా ఈ ప్రిెస్ లో పనిపాటు చేస్తూ, చేత్తో టైపులు కూర్చే పద్ధతిని, ఇంగ్లీషుభాషకంటే దేశీయ భాషలకు ఎక్కువ గుర్తు వుండటాన్ని గమనించారు.

అమెరికా వెళ్ళినతరువాత కాలేజీలో చదువుకుంటూ, వేసవికలపుల్లో ఒక అచ్చాఫీసులో ప్రొఫెసర్ గా పనిచేస్తూ వుండేవారు. ఆ అఫీసులో అన్నీ లైసెన్స్ యంత్రాలే వుండటం, తొందరగా పని సాగుతూవుండటం ఆయన గమనించారు.

బి. ఏ., ప్యాసయ అనంతరం సంస్కృతభాషలో బాగా ప్రవేశం సంపాదించి, ఈయనా ఈయనతండ్రిగారూ కూడా, జూన్సు హావ్ కిన్నీ విశ్వవిద్యాలయంలో వేదాంతశాఖలో డాక్టరేట్ బిరుదాన్ని సంపాదించారు. అప్పటినుంచీ లిపి సంస్కరణోద్యమంలో వీరికి గల అభిలాష మరింత యినుముడించింది.

ఇది గాక, వీరు 'అమెరికన్ ఓరియంటల్ సొసైటీ' పత్రికకు సంపాదకుడుగా పనిచేస్తూ ప్రాచ్యభాషలనుంచి ఉటంకాలు ముద్రించవలసివచ్చినప్పుడు నానాభాషలూ పడుతూ వుండేవారు. సులభంగా చదవటానికి వీలుండే లిపి గనుక అయితే చాలామంది చదవటానికి సావకాశం వుంటుందనే విషయాన్ని కూడా యాయన అర్థం చేసుకున్నారు.

దేశంలోని నిరక్షరాస్యతను త్వరలో నిర్మూలించటానికి ముద్రణలో అనువాతన పద్ధతులు అవలంబించటం చాలా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుందని బ్రౌన్ విశ్వాసం.

"భారతదేశంలోని వివిధ భాషలూ, దేశకాలపాత్రానుగుణ్యంగా అనేక మార్పులు పొందుతూనే వచ్చినై. మద్రాసు పురావస్తు ప్రదర్శనశాలలోని ప్రాచీన వ్రాత పత్రాలను శాసనాలనూ చూస్తే యీ విషయం విస్పష్టంగా బోధపడుతుంది. తెలుగు, కన్నడ, తమిళ, మళయాళ లిపులన్నీ కూడా, 500 సంవత్సరాలనాటి లిపులకూ ఇప్పుడు వాడుకలోవున్న వాటికి యెంతో తేడాలున్నయ్. ఇంకా వెనక్కు అక్షరాల కాలంవరకూ పోయి చూస్తే, మరింత తేడా కనిపిస్తుంది." అని బ్రౌన్ అభిప్రాయ పడుతున్నారు.

ఈ మార్పులు రావటానికి గల కారణాలు వివరించుతూ "ఉత్తర హిందూస్థానంలో పూర్వం, భూర్గప్రతాలమీదనూ చెట్లపట్టలమీదనూ కలమూ సీరా ఉపయోగించి వ్రాస్తూ వుండేవారు. అందుచేత అడ్డగిలనూ నిలుపుగిలలుగావుండే దేవనాగరిలిపి పెంపొందింది. దక్షిణ భారతంలో తాటాకులమీద గంటంలో వ్రాయటం అలవాటు వుండేది. అందుచేత సుండ్రని అక్షరాలుగల లిపులు పెంపొందినాయి" అన్నారు.

అచ్చుయంత్రాలు అమల్లోకి వచ్చిన అనంతరం, ఆయా లిపుల అక్షరరూపాల్లో చాలా మార్పులు బయలు దేరుతున్నయ్. కనాజంగా యీ లిపులన్నీ యిప్పుడు

'లైకో' (సమరేఖా) విధానాన్ని అనుసరించవలసిన అవసరం వుంది. అలా జరిగితేనే గాని యంత్రాలను ఉపయోగానికి తెచ్చుకునే సావకాశం వుండదు. అచ్చుకూర్పులలో, యంత్రాన్ని గనుక యిస్తే ఒక్కొక్కమనిషి మామూలుగా చేత్తో పనిచేసే దానికంటే ఆరురెట్లు ఎక్కువపని చేయ్యలడు. అంతేగాక ముద్రణ కూడా విస్పష్టంగా వుంటుంది. గంటకు వేలతరచునీ త్వరితగతినీ ముద్రించే అచ్చుయంత్రాలమీద ముద్రించాలంటే చేతిమీద కూర్చిన టైపు అంతగా బాగుండదు.

యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టడంవల్ల చాలామందికి పనిలేకుండా పోతుంది, అనేవాదానికి సమాధానమిస్తూ, బ్రౌన్ ఇలా అన్నారు. "విరివిగా అచ్చువేయటానికి సావకాశం కలిగితే విరివిగా చదువరులు యేర్పడే సావకాశం వున్నది. తద్వారా యెక్కువమంది పనివారికి పని పాటలు లభించే సావకాశం ఉన్నది"

"యంత్రాల ప్రయోగంవల్ల చాలా ప్రయోజనాలున్నా యంత్రాల నిర్మాణంలో మాత్రం చాలా సాధకభాదకాలున్నయ్. లైసెన్స్ టైపుయంత్రంలో 90 కి మించి అక్షరమూర్తులను పెంచితే ప్రయోజనం ఉండదు, అలా చేస్తే తొందరగా పని సాగే సావకాశం తప్పకుండా. సంయుక్తాక్షరాలకు క్రిందా పైనా వాడే గుర్తులను అక్షరం ప్రక్కలకు చేర్చి లిపిని సంస్కరించుకోవాలి. ఈ పద్ధతిని ఉత్తర ప్రదేశ్ దేవనాగరి లిపి సంస్కరణ సంఘంవారు సిఫారసు చేశారు. బెంగాలీ 'అనంద బజార్ పత్రిక' ఈ సూచనను ఆచరణలో పెట్టింది" అన్నారు.

1934 లో తమిళభాషకు కూడా లైసెన్స్ టైపు సృష్టించటానికి ప్రయత్నాలు జరిగాయి. 1935 లో యీ కార్యం నిమిత్తం బ్రౌన్ మద్రాసుకు వచ్చి కొంత కృషి చేశారు. అప్పట్లో ఒక లైసెన్స్ టైప్ యంత్రాన్ని తయారుచేయించారు. దాన్ని అప్పట్నుంచి, ఉపసంపాదకీయాన్ని ముద్రించటానికి "స్వదేశ మిత్ర" పత్రిక వాడుతున్నది. తద్వారా యీ లిపి సంస్కరణతో ప్రజలకు పరిచయం కలిగించటానికి ప్రయత్నించారు.

ఈ యంత్రాన్ని మరింత సంస్కరించి యిప్పుడు మరొక సరికొత్త యంత్రాన్ని (38-వ పేజీ చూడుడు)

అలలవాల్స

మూలం :

అర్కిడి గైడర్

అనువాదం:

కృష్ణ ప్రసాద్

అమర్నాడు చుక్క, గెక్, వాళ్ల అమ్మ బైలుదేరారు. బాగా చీకటిపడ్డతర్వాతగాని రైలుకదలేదు. కారునలుపు చీకటిలో కప్పకు పోయిన ఆ కిటికీల్లోంచి ఏమంత చూడతగ్గవి కనిపించలేదు వాళ్ళకి.

మంచు పేరుకుంటున్న కిటికీ అద్దాలగుండా చంద్రుడు— మాస్కోలో కంటే చాలా పెద్ద వాడిలా కనపడుతున్నాడు— అంటే రైలు ఏదో పెద్ద కొండ మీద కెక్కి పోతోందని, అక్కడ నించి చంద్రుణ్ణి అందుకోవచ్చని నిర్ధారణచేసుకున్నాడతను.

రైలుఉగ్రతోంది. గాలి విసురుగా వీస్తోంది. ఆ పెద్ద చందమామ, ఆలలాడుతున్న గ్లాసుమీద, తెల్లనిగుడ్డమీదున్న ముదురు ఆకు పచ్చరంగు నారింజ కాయ మీద, నిద్రలో దేన్నిగురించో నవ్వుకుంటున్న వాళ్ళమ్మ మొహంమీదా నీలపు కాంతిప్రసరింప జేస్తున్నాడు. క్రమంగా వాళ్లకి నిద్రపట్టింది. గేకకిగూడా కొద్దిగా ఆలస్యంగా నిద్రపట్టింది...

“సందర్శించాడొక నవ్యస్వప్నం
“కదిలే మెదిలే రైళ్ళ కూతలూ,
“ఎక్కడ చూసిన జనుల బుటూ,
“చక్రాలు చేసే చప్పుడు
“ఇంజను మెతిలూ కలికాయ.

“పదండి ముందుకు మిత్రుల్లారా!
“కారు నల్లని రాత్రంతా
“తెరుపు మీదనే తిన్నగ ముందుకు
“చీకటి చించుకు పోవాలి.
“ధగధగ మెరిసే ఇంజనులైతూ!
“దూరపు దారికి వెళు గిమ్మా.
ధనస పోయే రైలు ఇంజనూ
“కూయి నమ్మా సత్తుడ కొద్ది.
“వొస్తువుపొండి చక్రాలారా!
“తూరుపు దిక్కుకి వేగంగా.
“నీలికొండపై నిలిచేదాకా
“పయనం మాత్రం ఆపవద్దూ.
“అప్పుడు మన దణగొణ శబ్దం
“ఒక్క సారిగా నిలిపేద్దాం.”

మరునాడు రైలు ఒక చిన్న స్టేషన్లో ఆగింది. ముందుపిల్ల లిద్దరించి, వాళ్ళమ్మ గబగబా సామాన్లు దించేసింది. సంచులన్నీ ముచ్చమీద కుప్పగా పడేశారు. ఆ చెక్క ప్లాట్ ఫారమంతా కాసేపటిలోనే నిర్మానుష్యమైపోయింది. వాళ్ళ నాన్న మాత్రం ఎక్కడా కనిపించలేదు. వాళ్ళమ్మకి బలేకోప మొచ్చింది నాన్నమీద. సామాన్లు పిల్లల్నిద్దరినీ చూస్తూవుండమని చెప్పి బళ్ళవాళ్ళ దగ్గరికెళ్ళింది. ఏబండి పంపించాగో తమకోసమని వెతుక్కుంటూ, ఇంకా అరవైమైళ్లు ఆనాచునేల మీదప్రయాణంచేయాలి వాళ్లు ఆయనఉన్నచోటుచేరాలంటే.

ఇక్కడి మేకలు వేటికోసం వెతుకుతూ వుంటాయో తెలియదు.

వాళ్ళమ్మకేమిచేయడానికిోచలేదు. ఈలోపున అడవిమేక ఒకటి

కనిపించింది. మంచు కప్పినదుంగల మీదగతులేస్తు, చుక్కగెక్కుల వేపున్నహంగా చూస్తోంది. బస్తాల చాటునదాక్కున్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

వాళ్ళమ్మ వచ్చింది. “బహుశా మనమిచ్చిన తెలిగ్రాంఅందుండదు. నాన్న బండిపంపలేదు.” అంది వాళ్ళతో

బండివాడొకణ్ణి పిలిచారు. కొరడాతో మేకవీపుమీ దొకటి తగిలించి, నంచులు తీసికెళ్ళి స్టేషన్లో ఫలహారాలమ్మ చోట పెట్టాడు. ఆగదిచాలా చిన్నది. బల్లవెనకాల పెద్దరాగి బాయిలరు ఆవిరి గుప్పుగుప్పున వదుల్తోంది మైకప్పుకి తగిలేటట్టు. కొన్నిపిచ్చి కలు బయటచలిబాధ పడలేక అక్కడ కూచుని వళ్ళు కాచుకుంటున్నాయ్.

చుక్కగెక్కు తీతాగుతుంటే, వాళ్ళమ్మ బండివాడితో బేరంచేసింది. వాడురొట్టెలు, గడ్డి, గొట్టెచర్మం, దుప్పటి తినుకురావడానికి వెళ్ళాడు.

“మీ నాన్నగారికి మనమొచ్చి నట్టేతెలియదు. మనల్ని చూడగానే విస్తుపోతారాకదూ?” అందివాళ్ళమ్మకొద్దిగా నిరుత్సాహంగా.

“నిజంగానే! ఆశ్చర్యపడటమే కాదు, సంతోషపడతారు కూడా” అన్నాడు చుక్క, తీతాగుతూ

అవును! మనమేం చెయ్యాలంటే ఎలకల్లాగా చప్పుడు కాకుండా పాక్కుంటూ పోవాలి. నాన్నగారు ఎక్కడికన్నా వెళ్తుంటారు. గబిక్కిన ఇంట్లోదూరి సామానంతా దాచేసి మంచంకింద దూరిపోవాలి. ఆ మనవచ్చి, దేన్నిగురించోపిర్చుంగా ఆలోచిస్తూ ఉండే సమయానికి—

ఒక్కసారి ఈలవేద్దాం!” అన్నాడు గేక్.

“నేను ఎవరిమంచంకిందా దూరను. కావాలంటే మీరు దూరి అరుచుకోండి” కోసంతో అంది వాళ్ళమ్మ. “చుక్! వెధవా పంచ దార జేబులో నింపుతున్నావ్?” “మన దగ్గర డబ్బా ఉందిలే.”

“గేక్! నువ్వు ఒక బన్ రొట్టె తీసుకురారా!” “ను వేద్దీ తీసుకు రావు—అన్నీ నన్నే అడుగుతావ్”

బండివాడు వచ్చేవాడు. సామా నా వెడల్పుబండిలో పెట్టే వాడు. అడుగున గడ్డి పరిచి, కుత్తాళ్ళ నిద్ద రిస్తే ఎక్కించి, గొట్టెతోలుదుప్పట్లు కప్పేశారు.

పట్టణాలకీ, ఫ్యాక్టరీలకీ, గ్రామా లకీ, గుడిసెలకీ—అన్నిటికీ వీడ్కోలు! ముందు రాబోయే వన్నీ కొండలు, దట్టమైన నల్లవైన అడవులు.

* * *

వింతలు, సుందరదృశ్యాలు నోరుతెరుచుకుని చూస్తూ, చీకటి పడేదాకా కులాసాగా ప్రయాణం చేశారు. కొంతసేపైనాక ఏమీ తోచక, చుక్ వాళ్ళమ్మని రొట్టెన్నా బిస్కట్లన్నా ఇవ్వమని అడిగాడు.

ఆవిడ ఏదీ ఇవ్వలేదు. కొద్దిగా నణిగి, ఇంక గేక్ని పొడుస్తూ, గిచ్చుతూ బండి చివ్వరికి తోయడం మొదలుపెట్టాడు.

మొదట గేక్ మాట్లాడకుండా అవతలికి తోసేసాడు. తరవాత వళ్ళు మండిపోయి చుక్ని ఒక్కటంటించాడు. చుక్ ఒక్క ఎగురెగిరి గేక్మీద పడ్డాడమంతం. అయితే చేతులుమాత్రం దుప్పట్లో చిక్కుకు పోయిందటంవల్ల, ఒక

రొక్కరు తలల్లో పొడుచుకోవడం కంటే చేయగలిగిందేమీ లేక పోయింది.

వాళ్ళమ్మ వాళ్ళవంక చూసి నవ్వుకుంది. బండివాడు. కొరడాతో గుత్టొల్పడలాయించాడు. అవి పరుగు లంకించుకున్నాయి. రెండు తెల్లటి కుండేలుపిల్లలు రోడ్డుమధ్య నుంచుని డ్యాన్సుచేయడం మొదలెట్టాయి. బండివాడు “బండి! బండి,” అని అరిచాడు నవ్వుకుంటూ.

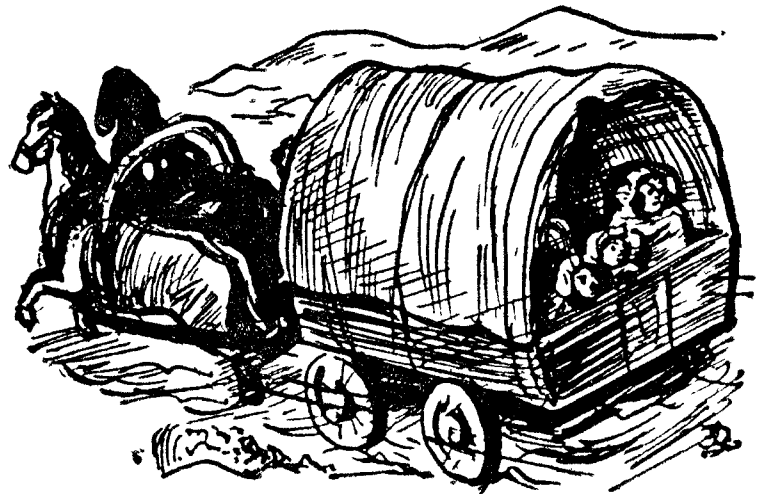
కుండేలుపిల్లలు ఎగురుకుంటూ, పొదలచాటుకు పరుగెత్తాయి. ఒక చల్లటి పిల్లగాలి వీచింది వాళ్ళ మీదుగా, చుక్కగెక్కు కుమ్మ కుంటుండగానే బండి క్రిందికి దిగింది గట్టుమించి. ఎదురుగా నీలపు కొండలమధ్య నుంచి చంద్రుడు ఆకాశంలో కెక్కిస్తున్నాడు.

బెట్టారు. బండివాడు ఎక్కడివో చితుకులు ఏరుకొచ్చాడు.

జన్నుగడ్డలు ఎంత గట్టిగా అయిపోయి నాయంటే వాటితో గోడకి మేకులు కొట్టచ్చు. అవి కాస్త వెచ్చచేసుకుని, తరవాత రొట్టె కాల్చుకున్నారు.

పొయ్యిదగ్గర తిరుగుతుంటే నీటి జలొకటి కనిపించింది. అది మృగాల్ని పట్టడానికి తప్పబడిందని చెప్పాడతను. అది పాతపడిపోయి ఎందుకూ పనికిరానిదిలాగా ఉంది.

టీతాగడం అవగానే పడుకున్నారు. వాళ్ళు గోడ ప్రక్కపెద్ద దుప్పటి పరిచారు. అడుగున అన్నీ ఎందుటాకులు మెత్తగా ఉన్నాయి. గేక్చుక్ కప్పుకున్న దుప్పటి లాక్కుని, మోచేతులు గుండెల్లో గుచ్చి, మోకాళ్లు

అకస్మాత్తుగా గుత్టాలు మంచుతో కప్పబడ్డ ఒక చిన్న గుడిసె దగ్గర, వాటంతటవే ఆగిపోయాయి. “ఇదే మన మీ రాత్రి గడవ వలసినవోటు” అన్నాడతను కిందికి దుముకుతూ. ఆ గుడిసె చాలా చిన్నది. అంతా ఖాళీగానే ఉంది. ఒక పాత్ర అడుగున నిప్పు అంట

ముడుచుకుని పడుకున్నాడు. చుక్ గోడని కావలించుకున్నాడు, వాళ్ళమ్మ మధ్యగా పడుకుంది. బండిఅతను కొవ్వొత్తి ఊదేసి మంటపక్కన పడుకున్నాడు. అందరికీ పెంటనే నిద్రబట్టింది. మామూలుగానే, రాత్రి దాహమేసి లేచాడు గేక్. నిద్రబద్ధకం

తోనే బల్లదగ్గరికి పాక్కుంటూ పోయి, నీసాలో నీళ్ళు కాసిని తాగి, కిటికీపక్కన స్థూలుమీద కూచున్నాడు.

చంద్రుడు మబ్బుచాటునుంచి వెలుగుతున్నాడు. మంచుతో నిండిన కొండలు కిటికీలోంచి నీలంగా, నల్లగా కనిపిస్తున్నాయి. నాన్న ఈ భూమికొసాకి వెళ్లిపోయిన ట్టన్నాడే? అంతకంటే దూరమైన చోటు ఈ ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేదనే అనుకుంటున్నాడతను.

తలెత్తి చూశాడు. కిటికీ అవతల ఎవరో తలుపు కొట్టున్న ట్టంది. కాథు ఎవరివో బరువైన పాదాల క్రింద, మంచు బిగుసుకుపోతోంది. చీకటిలో ఏదో నిశ్వాసం విడిచింది కదిలింది-మిలమిల కళ్ళు కదిలించింది. తప్పకుండా ఎలుగుబంటుంటుంటుం దనుకున్నాడు గెక్.

“దుప్టమ్మగమా! ఏం కావాలి నీకు? మేము నాన్నదగ్గరి కళ్ళడానికీ అవస్థపడుతుంటే నువ్వు మమ్మల్ని మింగేసి ఎప్పటికీ అక్కడి కళ్ళకుండా చేద్దామనుకుంటున్నావా? వెళ్ళిపో! ఎవరైనా పొడిచెయ్యకమునుపే - ఎవరైనా పేల్చేయకమునుపే!” ఆ సన్న కిటికీ చువ్వలకి మొహం బిగించి భయంతో, కుతూహలంతో తన లోనే అనుకున్నాడు.

హరిపోతున్న మేఘాల వెనుక నించి అప్పుడే చంద్రుడు ముందుకు వచ్చాడు. ఇందాకటి నలుపు ఇప్పుడు కొంత విరిగింది. అది నిజంగా ఎలుగుబంటి కాదని తెలిసింది. కట్టూ డి.డి.సు.కు.ని గడ్డి

మేస్తున్న గుట్ట మది. గెక్ నిరుత్సాహపడ్డాడు.

గట్టెబాచ్చుకోటుతో వెనక్కి జారాడు. ఏవో చెడ్డ ఆలోచనలు మనస్సులో ఉండడంచేత, చెడ్డకలే వచ్చింది ఆరాతి అతనికి. వాళ్ళిద్దరూ కుమ్ములాడుకోవడంలో వాళ్ళమ్మకి మెళుకువ వచ్చింది. చుక్కేపు తిరిగేటప్పటికి ఏదో గట్టిగా పడుచుగా గుచ్చుకుంది ఆమె పక్కలో. ఎప్పుడూ జాగ్రత్తగా ఉండే చుక్క బోనుకున్న స్ప్రింగ్ తీసుకొచ్చి ఎవరికీ తెలియకుండా తలకింద పెట్టుకున్నాడు. ఆమె పారేసిందది.

పెన్నెలలో బాగా కనిపిస్తున్న గెక్ మొహం వేపు చూసి, ఏదో పీడకల కంటున్నాడనుకుంది. అయితే స్ప్రింగు తీగ తీసి అవతల పారేసినట్టు కాదుగా కల? అగడ్తి తనవేపుకు తిప్పుకుని మెల్లిగా జోకొట్టూ కణతలమీద చేత్తో రాసింది.

చుక్క పెదిమలు కదిల్చినవ్వాడు. వాళ్ళమ్మ లేచి మేజోళ్ళలోనే కిటికీదగ్గరికి నడిచివెళ్ళింది.

ఇంకా తెల్లవారలేదు. ఆకాశంలో నక్షత్రాలింకా మెరుస్తూనే ఉన్నాయి. సరిగ్గా నెత్తిమీదే కొన్ని వేళ్ళాడుతుంటే, కొన్ని ఎక్కడినించో మిగుకు మిగుకుమంటున్నాయి.

తమామా ఏమిటంటే-ఇందాకా గెక్ కూచున్న చోటులోనే కూచుని, అతను ఆలోచించినట్టే ఆమె, తన భర్త ఉంటున్న ఆ చోటుకంటే దూరమైన ప్రదేశాలు ప్రపంచంలో నిజంగా చాలా కొద్దే

ఉంటాయి, అనుకుంది.

ఆ మరునాడు వాళ్ళ దారంతా అడవుల్లోంచి, పెద్దపెద్దకొండల్లోంచి మెలికెలు తిగుంది. ఎత్తు కెక్కాల్సొచ్చినప్పుడు బండివాడు దిగి మంచులో బండిపక్కనే నడిచేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు బాగా ఎత్తునించి క్రిందికి దిగేటప్పుడు బండి ఎంత విసురుగా దొర్లుకుపోయేదంటే, చుక్కూ గెక్కూ తాము, బండి, గుట్టెలు అన్నీ ఆకాశంలోంచి ఊడిపడుతున్నామా అనుకునేవారు.

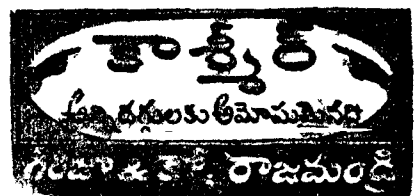
సాయంత్రం నడే సమయానికి అన్నాడు బండివాడు. “ఇంక వచ్చే శాం! అక్కడ ఒక మలుపుతిరిగా మంటే కాంప్ కనిపిస్తూఉంటుంది.”

“చూడు! చూడు!” అంటూ పట్టలేని సంతోషంతో చుక్కూ గెక్కూ ముందుకు వారిగారు. బండి కుదుచుకి మళ్ళీ వెనక్కి పడ్డారు గడ్డిలో.

వాళ్ళమ్మ కొద్దిగా నవ్వి కప్పుకున్న దుప్పటి తీసిపారేసింది.

ఆ వాపు వచ్చింది. బండి జాగ్రత్తగా నడుస్తూ అక్కడొక బయలులో ఉన్న మూడే ఇళ్ళదగ్గరాగింది. పెద్ద పెద్ద గాలులు వినరకుండా సురతీ తమెడిందా ప్రదేశం.

అరే! ఒక కుక్కగూడా మొరగడం లేదే? అసలక్కడెవ్వరూ (38-వ పేజీ చూడుడు)

అ దృ ష్ట శా లి

“త ప తి”

[అ గ్ల ము ను డి]

అనగా అనగా ఒక దేశాన్ని ఒక రాజు పాలిస్తుండేవాడు. ఆరాజ్యం లోనే ఒక బీదవాడుండే వాడు. వానికి లేకలేక ఒక కుమారుడు కలిగాడు. ఆకుర్రవాడు పుట్టగానే ఆతడు తప్పక రాజుగారి కుమార్తెను వివాహమాడతాడని జ్యోతిష్కులు చెప్పారు. ఈ సంగతి రాజుగారికి తెలిసింది. ఛీ! నా కూతురు ఒక ముష్టివానికి భార్య కావడమా” అనుకున్నాడు. ఒక బాటసారి వేషంలో ఆ బీదవాడికివెళ్లి “నీకొడుకును నాకిచ్చేస్తే లక్ష వరహా లిస్తా” నన్నాడు రాజు. బీదవాడు మొదట్లో సంశయించాడు కాని తరువాత డబ్బు కాశపడి తన కొడుకును వాని కొప్పగించాడు. రాజు ఆ పిల్లవానిని ఒక పెట్టెలో పెట్టి మూత వేసి నదిలో విడిచివెట్టాడు.

దైవనిర్ణయం ఎవరు తప్పించగలరు! ఆ పెట్టె మునిగిపోకుండా అలా తేలుతూ పోయి ఒక పల్లెవానికి దొరికింది. పల్లెవానికి సంతానం లేదు. అందుచేత ఈ బిడ్డను దేముడే ప్రసాదించాడని తలచి వానిని ఇంటికి తీసుకొనిపోయి ఎంతో గారాబంగా పెంచుకున్నాడు.

అలా పదహారు సంవత్సరాలు గడిచిచాయి ఆ కుర్రవానికి రాజకుమారునికివలె పల్లెవాడు నకలవిద్యలు నేర్పించాడు.

రాజుగారికి అప్పటికి జరిగిన సంగతి తెలిసింది “అరే! నే నొకలా తలుస్తే ఇంకొకలా జరిగిందే” అనుకొని, ఆ పల్లెవాని ఇంటికి వెళ్లాడు. అతడా

“ఈ కుర్రవాడు చాలా చాడు. అక్కడ ఒక ముసలమ్మ

అండంగా వున్నాడు. చాలా తెలివిగలవాడు కూడా. నే నొక ఉత్తరం యిచ్చివీని కాగేవద్దకు పంపుతాను. ఆమె అదరించి ఇతనిని బహుకరించి పంపుతుంది” అన్నాడు రాజు. “అంతకంటే నాబాబూ” అన్నాడు పల్లెవాడు. అప్పుడు రాజు “ఈ ఉత్తరం తెచ్చిన వానిని నేను వచ్చే లోగా ఎలాగైనా చంపించి పాతిపెట్టించ వలసింది.”

అని ఒక ఉత్తరం వ్రాసి ఆ పిల్లవాని కిచ్చాడు. అతడా జాబును తీసుకుని రాజనగరుకు ప్రయాణ మయ్యాడు. ఒక అడవిని చేరుకునే సరికి చీకటి పడింది. సమీపంలో ఒక చిన్న గుడిసె కనిపించింది. గుడిసెలో చిన్న దీపం మినుకు మినుకు మంటూంది. ప్రవేశించి

తప్పు యెవ్వరూ కనిపించలేదు. “ఇక్కడి కెందు కొచ్చావ్ నాయనా ఇది దొంగల ఇల్లు. నిన్ను చూస్తే బ్రతుకనిస్తారా?” అంది. “ఏం చేసినా సరే! నే నింకొక్క అడుగు వెయ్యలేను. ఈ వేళ కిక్కడే విశ్రమించి రేపు ఎలాగో దారి వెతుక్కుని వెళ్ళిపోతాను.” అని చెప్పి ఆ గుడిసెలోనే ఒక బల్లమీద పడుకున్నాడు. కొంత సేపటికి దొంగలు వచ్చి “ఈతడెవరు? అని అడిగారు” “ఏమో! ఎంతో అలసివచ్చినట్లున్నాడు. హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు.” అంది ముసలమ్మ. దొంగల్లో ఒకడు అతని జేబు వెతికి చూచి ఆజాబు తీశాడు అందరూ ఏమిటో అని చదివారు. “పాపం! అనవసరంగా ఎందుకు వీణ్ణి చంపుతాడు ఈ రాజు? ఈ రాజు మనల్ని బ్రతుకనివ్వడం లేదు. ఉండు! వీడి పని పడదాం” అనుకున్నారు దొంగలు. “వీనికి గా కుమార్తె నిచ్చి వివాహముచేయవలెను. నేను వచ్చేలోపల ఈ కార్యము పూర్తిచేయవలెను” అని ఇంకొక పుత్రరం వ్రాసి అతని జేబులో ఉంచి వారు వెళ్ళిపోయారు.

తెల్లవారగానే ఆ పిల్లవాడు లేచి బయలుదేరి వెళ్లాడు. ఎలాగో దారి తెలుకొని రాజనగరు చేరుకున్నాడు. రాణికి జాబు ఇచ్చాడు. రాణి అది చదువుకొనిదాని ప్రకారం రాకుమార్తెను వానికిచ్చి తైభవంగా వివాహం చేసింది. రాజు గారు తిరిగి రాజగృహం ప్రవేశించే సరికి, ఎదురుగా రాణి భామారె, అల్లుడూ స్వాగతమిచ్చారు. రాజు ఇదంతా చూచి నిర్ఘాంతపోయాడు. “ఏమిటి? నేను ని కచ్చిన జాబు

తిన్నగా రాణి కిచ్చావా, దారిలో ఎక్కడైనా ఆగావా?” అని అతని నడిగాడు రాజు. “తిన్నగా రాణిచేతికి యిచ్చాను ప్రభూ! కాని దారిలో ఒక అడవిలో ఒక ముసలమ్మ గుడిసెలో పడుకున్నమాట నిజమే. అంతే!” అని సమాధానమిచ్చాడు.

“అయితే! ఇదిగో. నే నొక పని చెప్తాను! అది చేయగలుగుతేనే నా కుమార్తెకు భర్తవు కాగలవు. లేకపోతే నిన్ను చంపేస్తాను” అన్నాడు రాజు. “సరే! సెలవివ్వండి” అన్నాడు పిల్లవాడు. “ఈ ఊరికి కొన్ని వేల మైళ్ళ దూరంలో ఒక బంగారు కొండ వుంది. ఆ కొండ మీద ఒక రాక్షసుడు వున్నాడు. ఆ రాక్షసుని తలూతాబంగారుజుట్టే ఆ రాక్షసుని తలలోని బంగారు జడలు తేవాలి!” అన్నాడు రాజు. సరేనని ఆ పిల్లవాడు బయల్దేరాడు.

అలా కొన్ని మైళ్ళ దూరం పోయే సరికి ఒక పూరు తగిలింది. ఆ పూల్లో నీటిబుగ్గలోనుంచి కొన్నాళ్ళుగా నీరురావడంలేదు. దానికి కారణం ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఆ పిల్లవాడు ఆలోచించాడు. కాని ఏమీ తెలియలేదు; “సరే! ఆలోచిద్దాం” అనుకుంటూ మళ్ళీ బయలుదేరి ఇంకొకపూరు చేరుకున్నాడు. ఆ పూల్లో ఒక ఫలవృక్షం వుంది. అది బంగారుపళ్ళు కాస్తుంది. కాని కొన్నాళ్ళుగా ఆ చెట్టుకి పూత లేదు. కానీ అంతే తెలియదు. మళ్ళీ బయల్దేరాడు. ఒక చిన్న కాలువదగ్గరకు వచ్చాడు. అక్కడొక పల్లెవాడు ఒక చిన్న నావను సిద్ధంగా వుంచాడు. “బాబూ! రండి! నావ మీద ఏరుదాటిస్తాను” అన్నాడు.

సరే నని నావమీద ఎక్కాడు.

“బాబూ! ఒక్కటడుగుతాను చెప్పండి. నేను ఎన్ని వందల ఏళ్ళ నుండో ఇలా మీజోటివాండ్రను ఈ నావమీద దాటిస్తూవున్నాను. నాకు ఈ వృత్తినుండి విముక్తి ఎలా కలుగుతుంది బాబూ!” అని అడిగాడు నావికుడు. “మళ్ళీ వచ్చేటప్పుడు చెప్తాను” అన్నాడు పిల్లవాడు. నావ ఆ వత్తి ఒడ్డుకు చేరింది. అతడు నావదిగి బంగారపు కొండ ఎక్కాడు. ఆ కొండ మీద చక్కని భవనం వుంది. బెదురు లేకుండా అతడు భవనం ప్రవేశించాడు. ఒక ముసలిరాక్షసి అతని కెదురైంది. అతడు భయంతో అలాగే నిలబడిపోయాడు. ఆముసలి రాక్షసి దగ్గరకు వచ్చి “నిన్నేమీ చెయ్యను! ఎదు కలా భయపడతావు? రాక్షసుడు వచ్చే వేళ అయింది. ఇక్కడికెందు కొచ్చావ్? నిన్ను చూస్తే చంపకుండా వదులుతాడా?” అంది. అతడు భయం వదలి తాను ఎందుకు వచ్చాడో చెప్పాడు. తాను చూచిన మూడు వింతలూకూడా చెప్పాడు. “అవ్వా! ఎలాగైనా నాకు బంగారు జడలు సంపాదించి పెట్టాలి. ఆ సమస్యలకూడా కనుక్కోవాలి” అన్నాడు. “సరే అంతా నేను చేస్తాను. నీవు చూస్తూవుడు.” అని అతడి నొక బల్లిగా చెప్పి గోగమీద పెట్టింది. ఇంతలో రాక్షసుడు వచ్చి సరవాసన, సరవాసన” అంటూ భవనం ప్రవేశించాడు. “నీ పిచ్చిగాని; నిన్న నీవు చంపి తెచ్చిన ముసుపులే ఆ గదిలో వాసన వేస్తున్నాయి. ఎంత అలసి వచ్చావో! హాయిగా నిద్రపో” అంది ముసలి

రాక్షసి. ఆ రాక్షసు డీమాటలు నమ్మి హాయిగా నిద్ర పోయాడు. రాక్షసునికి బాగా నిద్రపట్టగానే ముసలి రాక్షసి వాని తలనుండి ఒక జడ కత్తిరించింది. రాక్షసుడు ఉలిక్కిపడి లేచాడు. “ఏమిటిది? వేళాకోళమనుకున్నావా?” అని గుడ్డు రిమాడు. “ఏమీలేదు నాకు ఒక కల వచ్చింది. ఆ కలలో నీజుట్టు పీకానుకాబోలు. ఒక పూళ్ళో ఒక నీటిబుగ్గ వుందట. దానిలో కొన్నాళ్ళుగా నీరు రావటంలేదట. నిజమేనా?” అంది ముసలి రాక్షసి.

“అవును. ఎలా వస్తుంది. ఆ నీటిబుగ్గ అడుగున ఒక పెద్దకప్ప అడ్డుగా పడివుంది. దాన్ని తీసేస్తే నీరు మామూలుగా ప్రవహిస్తుంది” అని చెప్పి మళ్ళీ నిద్రపోయాడు. కొంత నేపయినతరువాత ముసలి రాక్షసి ఇంకొక జడ కత్తిరించి లాగింది. రాక్షసుడు చివాలున లేచి “ఏమిటది? ఒకమారుచెప్పానా? ఎందుకు నా జుట్టు పీకుతావ్?” అన్నాడు కోపంగా. “ఏమి చేయమంటావ్? నాకు చిన్న మగత నిద్ర పట్టింది. అందులో ఒక కల వచ్చింది. ఒకపూళ్లో ఒక చెట్టు బంగారుపళ్లు కాస్తుందట. కాని కొన్నాళ్ళనుండి ఎందుకో పూతే పూయటం లేదట. ఎందుకు కాయటం లేదో?” అంది. “ఎందుకు కాస్తుంది? ఆ చెట్టును ఒక ఎలుక దొలిచివేస్తున్నది! అందుకే పూత పూయటంలేదు. ఈమారు నా జుట్టు పీకావా? చంపేస్తాను” అని తిరిగి నిద్రపోయాడు. తిరిగి ముసలిరాక్షసి రాక్షసుని తలలో మరిఒక జడ కత్తిరించింది. రాక్ష

సుడు పెద్దగా అరుస్తూ “చంపేస్తాను ముసలిముండా! నాతోనా, వేళాకోళం?” అంటూ ముసలి రాక్షసి జుట్టు పట్టుకున్నాడు. “ఉండు. ఉండు. నన్ను చంపబోకు. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పని చెయ్యను. ఒక నదిలో ఒక పడవ వాడు ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరిని నది దాటిస్తూనేవుంటున్నట్లు కల వచ్చింది. వాడి కెప్పుడు విముక్తి? అని ఆలోచిస్తూ పరాకుగా నీజుట్టు పీకానుకాబోలు” అంది. రాక్షసుడు శాంతించి “ఎవడిచేతిలో నైనా నావతెడ్డుపెట్టేసి పారిపోతే ఆ పడవకళాసు ఓముక్తు డాతాడు. ఇక నాజుట్టు పీకబోకు. జాగ్రత్త” అనిచెప్పి పడుకున్నాడు రాక్షసుడు. తెల్లవారిన తరువాత లేచి తనపనిమీద వెళ్ళిపోయాడు. ముసలి రాక్షసి పిల్లవానిని, మామూలు రూపంలోకి మార్చి మూడు బంగారుజటలూ యిచ్చి పంపేసింది.

అతడుతిరిగి ప్రయాణమై పడవ కళాసువద్దకు వచ్చాడు. “బాబు! నా కెప్పుడు ముక్తి కలుగుతుందో తెలుసుకున్నారా?” అని అడిగాడు. “ముందు నన్ను నది దాటించు. తరువాత చెప్తాను” అన్నాడు. పడవవాడు సంతోషంతో అతనిని ఆవలిబడ్డు చేర్చాడు. పడవ దిగి “ఈ మారు ఎవరైనా పడవ ఎక్కడానికి వస్తే, వాడి చేతిలో ఆ తెడ్డు పెట్టేసి నీవు పారిపో! అంతే నీకు విముక్తి కలుగుతుంది.” అనిచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. వెళ్ళిబంగారు చెట్టున్న పూరు చేరుకున్నాడు. “ఆ చెట్టు మొదట్లో ఉన్న ఎలుకను చంపేయండి. చెట్టు ఎప్పటి

మాదిరిగా పూత పూస్తుంది” అని ఆ గ్రామస్థులకు చెప్పాడు. అందరూ కలిసి చెట్టుమొదట త్రవ్వ ఎలుకను చంపేశారు చూస్తుండగానే చెట్టు చిగిర్చి పూత ప్రారంభించింది. ఆ పూరి వాళ్ళు సంతోషించి అతనికి మోయ గలిగినన్ని మొహరీలు బహూకరించి పంపారు. అతడు మొదటి పూరుచేరి “ఆ నీటి బుగ్గ అడుగున కప్పను తీసేయండి. ఎప్పటిలాగా నీరు ప్రవహిస్తుంది.” అని చెప్పాడు. ఆ గ్రామస్థులు అందరూ కలిసి కప్పను తీసేవేయగానే ఎప్పటిలా నీరు పూరింది. ఆ పూరివాళ్ళు సంతోషించి, అతనికి మరింత ధన మిచ్చి పంపారు.

అతడు చివరకు రాజుగారివద్దకు చేరినూడు బంగారు జటలూ ఇచ్చాడు. తాను సంపాదించిన ధనంకూడా చూపించాడు. “ఇంత ధనం. ఎలా సంపాదించావ్.” అని అడిగాడు రాజు. పడవవాడుండే చోటు ఆనవాలుచెప్పి, “ఆ నది దాటితే ఆవలి వడ్డున బోలెడన్ని మొహరీలున్నాయి” అన్నాడు. తక్షణం రాజుగారు ప్రయాణమై పడవ ఎక్కాడు. పడవ వాడు రాజుగారిచేతిలో తెడ్డు పెట్టేసి పూరి గత్తిపారిపోయాడు. అప్పటినుండి రాజుగారు పడవకళాసై వచ్చే పోయేవాళ్ళని నది దాటిస్తూ ఆలాగే వుండి పోయాడు. రాజ్యానికి పిల్లవాడు మహారాజయ్యాడు.

పాపమంటే నాకూ గిట్టదు. కాని నాతగూ ఎక్కడంటే కాని వాళ్లే దాని పల్లల భిషండు తున్నారు!

—హోస్పూర్

ఉత్కృష్టమైన వస్తువులు

ద్వితీయక్రవర్తి అక్బరు దర్బారులో బీర్బల్ అను తెలివిగలవాడు ఉండేవాడు. అతనిమీద చక్రవర్తికి అభిమానం ఒక రోజు అక్బరు బీర్బల్ను వెంట బెట్టుకొని తన ఉద్యానవనంలో విహరిస్తున్నాడు. సాయంకాలపు ప్రకృతి సుందరంగా వున్నది. మందమారుతం వీస్తున్నది. ఇద్దరూ పచారు చేస్తూ సరస్సు ఒడ్డును చేరి ఒక చెట్టుక్రింద కూర్చుని ఇష్టాగోష్ఠి చేయసాగారు.

అక్బరు “బీర్బల్, నే నడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పగలవా?” అని అడిగాడు. బీర్బల్ తల ఊపి, “అడగండి” అన్నాడు. అక్బరు “అన్నిటిలోకి శ్రేష్ఠమైన పాలు ఏవి” అని అడిగాడు. బీర్బల్ “తల్లిపాలు” అని సమాధానమిచ్చాడు. చక్రవర్తి ఎలాగని ప్రశ్నించాడు. బీర్బల్ “ఎందుచేతనంటే బిడ్డను తల్లిపాలను త్రాగి పెరిగి, పెద్దవాడై ప్రపంచంలో గొప్ప గొప్ప కార్యాలు చేస్తాడు” అని చెప్పాడు.

ఈ సమాధానానికి అక్బరు సంతోషించి “సరే! శ్రేష్ఠమైన పువ్వు ఏది?” అని ప్రశ్నించాడు.

“ప్రతిపువ్వు” అని సమాధానమిచ్చాడు బీర్బల్. చక్రవర్తికి ఆశ్చర్యం వేసింది. “అవును ప్రభూ! ప్రతిపువ్వు అన్నిటిలోకి శ్రేష్ఠమైనది. అది మనకందరకు కట్టుకోడానికి వస్త్రాల నిస్తున్నది” అని చెప్పాడు.

అక్బరు కొంచ మూలోచించి “శ్రేష్ఠమైన ఫల మేది?” అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు. మంచి “పిల్లవాడు” అని తడుముకోకుండా సమాధానమిచ్చాడు. “ఎందుచేతనంటే వాడు అక్షయమైనదిగా మారుతాడు” అని చెప్పాడు.

తల్లిదండ్రుల గౌరవప్రతిష్ఠలను నిలిపి గొప్పవాడవుతాడు.” తిరిగి అక్బరు “సరే! దీనికి జవాబివ్వు. గొప్పరాజు ఎవరు” అని ప్రశ్నించాడు మనస్సులో బీర్బల్ “అక్బరు ప్రభూ” అని సమాధానమిస్తాడనుకున్నాడు. కాని బీర్బల్ “సూర్యుడు” అని జవాబిచ్చాడు. “ఆయన సముద్రము, నది, సరస్సులలోని నీటిని దర్శనరూపంగా ప్రపంచానికి పంచిపెడుతున్నాడు. ధనవంతులు, దరిద్రులు, సుజనులు, దుర్జనులు అనేభేదభావం లేక అంద

రినీ సమానంగా సుఖంపజేస్తున్నాడు.” అక్బరు చివరి ప్రశ్న అడిగాడు “ప్రపంచములో కల్ల గొప్ప శక్తిగల వస్తువేది” బీర్బల్ “మంచిమాట” అన్నాడు, “మంచి మాటలకు మానవులందఱూ వశమవుతారు. ఏపని కత్తికి, తుపాకికి, సాధ్యము కాదో, ఆ పని మంచి మాటలతో సానుకూల మవుతుంది.”

అక్బరు బీర్బల్ చెప్పిన సమాధానాలకి తృప్తి చెంది అతనిని బహుకరించాడు.

JEWEL FITTED WATCHES FOR 2 WEEKS ONLY
AT LESS THAN HALF PRICES
EACH GTD. 10 YEARS

ALARM TIMEPIECE

PRICE - 25/- 12/-
SUPERIOR - 35/- 16/8/-

5 JEWELS
NO. 108, CHROME CASE - 26/- 29/-
" ROLLED GOLD - 30/- 34/-

4 JEWELS
NO. 109, FLAT SHAPE - 26/- 13/-
" CENTRE SECOND - 32/- 15/-

4 JEWELS
NO. 110, SUPERIOR - 26/- 19/-
" ROLLED GOLD - 30/- 24/-

Postage extra. Free on order for any two Watches at a time.

H. DAVID & CO.
POST BOX NO. 11422, CALCUTTA

బాలగేయం:

త మా పా

శ్రీ కోట రాధాకృష్ణమూర్తి

అవ్వు లమ్మే అప్పయ్యింట్లో
గొప్ప తమాషా జరిగింది.
అమావాస్యచీకట్లో యిట్టో
థమ థమ డబ్బా వొర్లింది.

దొంగలు పడ్డారండో! అని
ఆడంగులు కేకలు పెట్టారు.
అప్పయ్యేమో ఎప్పటిలాగే
దుప్పటి ముసుగున దూరాడు!

ఇరుగు పొరుగువా రీ కేకలు విని
పరుగున ఇవతలి కొచ్చారు

సంగ తేమి టని ప్రశ్నించంగా
దొంగలు పడ్డారన్నారు.

‘దొంగలు పట్టెయ్యా’ అని కొందఱు
ధీరులు పరుగులు తీశారు.
తలుపు తెరచి చూద్దామని కొందఱు
తలుపులు మెల్లిగ తెరిచారు

నల్లటి మచ్చల పిల్లులు రెండే
మెల్లిగ ఇవతలి కొచ్చాయి!
పిల్లులు కనబడగానే అంతా
తెల్లబోయి నిలుచున్నారు.

భాషల పుట్టుపూర్వోత్తరాలు

క. భాష, సాహిత్యకళ

మాట లేని దశలో మనుషులు పచ్చి మాంసం తింటూవుండేవారు. మాటాడే ప్రథమదశలో మాంసం వొండుకు తినే రుచికి అలవాటుపడ్డారు. తర్వాత బొమ్మలభాషలూ, లిపి, వాక్సాహిత్యమూ పుట్టాయి. ప్రపంచంమొత్తంమీద మన కీనాడు ఆర్యుల వాక్సాహిత్య మొక్కటే మిగిలింది—అక్కడక్కడ ప్రాంతీయ వాక్సాహిత్య లున్నాయనకోండి. లిపి దేశకాలపరిస్థితులతో పరిణతి పొందింది. అచ్చయ్యత్రం భాషల పెరుగుదలలో గొప్ప విప్లవం తీసుకొచ్చింది. ఇవీ మనకి యింతవరకూ తెలిసిన విశేషాలు.

‘సాహిత్యం—కళ?': సాహిత్యం అనగా ఏమిటి? గౌరవస్థానం పొందిన రచన సాహిత్యం అవుతుంది. ఒక కుక్క ఒక అబ్బాయిమీద పడి కరవబోగా, అతను తల్లిదగ్గరికి పారిపోయాడనుకుందాం— అది కథ అవుతుందా? అవదు. కాని, ఆ అబ్బాయి వాళ్ళమ్యతో, “అమ్మా, అమ్మా—వాళ్ళ కుక్కెం నామీద భాయ్ మని అరుగు పడిందే. ఎప్పటికిమల్లే దాన్ని గొలుసుతో కట్టేశా రనుకున్నాను. కాని, బిస్కట్లు పెట్టేందుకు వొదిలా రట అది నా కాలు పట్టుకుంటుందని భయ పడి, సెద్దపెట్టిన కేకేసి, ఫిథిలోకి పరిగెత్తాను. ఇంతలో వాళ్ళబ్బాయి వచ్చి ఆ కుక్కని కట్టేశాడు.” అంటూ చిలవలూ పలవలతో తల్లికి చెబితే, “అయ్యో! ఎంత పని జరిగింది, నాయనా” అంటుందామె. ఈ వర్ణనవల్ల ఆ సంఘటనకి జీవం కలుగుతోంది. కుర్రాడు ఏం చేస్తున్నాడంటే, తన అనుభవాన్ని తల్లికి వ్యక్తపరుస్తున్నాడు. ఆ ‘వ్యక్తపరచడమే’ కథ అవుతుంది. అడేమాదిరిగా ప్రతిరచనా సాహిత్యం కానేరదు. సామాన్యవిషయానికి జీవం పోస్తే కథ అయినట్లు, ఉదాత్తతవల్ల రచన సాహిత్యపీఠం అలంకరిస్తుంది.

నైపుణుల్ని ఉత్తేజపరుస్తుంది మార్పింగ్ సాంగ్. చూపని నిద్రబుచ్చుతుంది లాలి పాట. దేశభక్తిని ప్రకాశింపజేసి, కాగోష్ఠి త్యాగాల్ని చేస్తాయి జాతీయగీతాలు.

దేవునిమీద గురి ఏర్పడుతుంది కీర్తనలవల్ల. నవలల్లో నాయకీనాయకుల ప్రణయంవల్ల రసోద్దీపన కలుగుతుంది మనలో. ఇదంతా సాహిత్యమే. అది మనకి వేరువేరు రూపాలలో కనిపిస్తుంది.

సాహిత్యం ఒక కళ. చిత్రలేఖనం ఒక కళ. సంగీతం ఒక కళ. కళ అనగా ఏమిటి? సౌందర్యాన్ని ఆశ్రయిస్తూ, ప్రజాహృదయంలో సంచలనం తీసుకొచ్చేది కళ. ‘సత్యమే—శివమే—సుందరమే’ అనే ఆర్యోక్తి మీరు వినివుంటారు. God, Truth and Beauty అన్నారు పాశ్చాత్యులు. సత్యమనేది మార్గం. సౌందర్య మనేది ‘మంచి’ అనుభూతి. ‘మంచి’ అని ఎందుకన్నానంటే, అందం అన్నిచోట్లా మంచిగా ఉండదు.

రామాయణంలోయద్ధరుముఖ్యులున్నారు; రాముడు, రావణుడు. రాముడెంత సజ్జనుడో, రావణుడెంత క్రూరకర్షుడు. కాని వాల్మీకి రావణుడి తపస్సు, అతని శివభక్తి మహాఅందంగా వర్ణిస్తాడు. అతని భుజబలానికి నిద్రకి మనం ఆశ్చర్యపోతాం. ఇంతటి వాణ్ణి శ్రీరామచంద్రుడు జయించాడని నాయకుని ఘనత నిరూపిస్తాడు కవి. రాముడిలోని అందం వేరు—రావణుడిలోని అందం వేరు. తామపాము అందంగా ఉంటుంది; లేడిపిల్లా అందంగానే ఉంటుంది. పులి అందం వేరు; ఆవుఅందం వేరు. తామపామునీ పెద్దపులినీ మనం దగ్గరికి రానివ్వం. అవి రెండూ మనకి వాని చేస్తాయికనక. లేడిపిల్లతో ఆడుకుంటాం; ఆవుమేడ గోకుతాం. అంచేత, ‘మంచి’ అందం, మానవసముదాయానికి కీడు కలిగించని అందం. సాహిత్య మనిపించుకునే రచనలో ఈ సౌందర్యం విధాయకంగా ఉంటుంది.

సాహిత్యనిర్మాతకి న్యాయదృష్టితో జగత్తుని పరీక్షించగలిగే సత్తా కావాలి. వ్యక్తినిబట్టే రచనాసమర్థత. వ్యాసముషి రాసిరది కాబట్టే భారతం కలకాలం నిలిచివుంటుంది.

కళ మానవుణ్ణి పశువునొంచి మనిషిగా చేసి, ఆ మనిషిలో భగవదంశ కల్పించింది.

మానవుల పురోవృద్ధికి కళ ఒక సాధనం. ఉత్తమజీవనానికి ప్రాణం పోయ్యడమే కళలోని పరమార్థం. ప్రయోజనం లేని పదార్థాన్ని మానవుడు మొదట్నుంచీ వొదిలేస్తూనే వచ్చాడు; కాని, సంధ్యా రుణచిత్రంలోని సాగసునీ, నక్షత్రమండలపుటగాధానీ, విశాలప్రకృతిలోని రామణీ యకతనీ మానీ విస్మయపడి, మానవుడు కళని ఆరాధిస్తూవచ్చాడు. మన పూర్వీకుల ఆధ్యాత్మికజీవనం కళాస్వాదనంతో ప్రారంభమయింది.

నేటి మానవుడికి కళ ఒక పక్కా వైయ్య ఒక పక్కా— ఊపిరితిత్తులూ గుండెకాయలూ—ఒకదానిమీద ఒకటి ఆధారపడివున్నాయి. ఒకటి విజ్ఞానాన్నీ మరొకటి అనుభూతినీ ప్రసాదిస్తున్నాయి. ఇక్కడ అనుభూతి అంటే ఫీలింగ్— హృదయస్పందన. ఉత్తమ సాహిత్య మెప్పుడూ మన హృదయాన్ని కదిలించి సానుభూతి సందీపిస్తుంది. ఆ ‘సానుభూతి’ దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ ప్రమాణంగా కలిగివుండా లన్నారు నీతిశా్విదులు.

పారిశ్రామికవిప్లవానంతరం కళలన్నీ ప్రజాస్వామ్యానివనేసిద్ధాంతం వ్యాప్తికి రావలెవల్ల సాహిత్యం ప్రజాస్వామ్య కళగా (Democratic Art) మారింది. ప్రజాస్వామ్యయుగ లోపాలు సాహిత్యకళలో కూడాప్రవేశించాయి.

ఆ లోపాలు ఎలాటి వంటారా? ఉండేందుకు యిల్లా, కడుపు నిండా భోజనం ప్రతిమనిషీ సుచిగా బతికేందుకు తప్పనిసరిగా కావాలి. కాని అద్దెకు యిచ్చేందుకు ఎక్కువ యిల్లా, గాడెలు నింపేందుకు ధాన్యంబస్తాలూ కావాలని దురాశాపరులు కోరుకోవలెవల్ల, ఆ వస్తువులు వాటి సహజప్రయోజనాలు పోగొట్టుకుని, కొట్లాడే మనుషుల్ని కొందరి మూర్ఖులకి బానిసలుగా చేస్తున్నాయి. కళ సంఘజీవి తానికి ప్రతినిధి అవలెవల్ల, ఈ లోపాలే

(కెలె-వ, వేజీ చూడుడు)

యోగీ శ్వరుడు, కరుణానిధి

[శ్రీ కంభంపాటి సత్యనారాయణ శ్రేష్ఠి]

బ్రహ్మశ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారితో నాకు ఇంచుమించు ఇరవై సంవత్సరాలుగా పరిచయం. వారి యోగంతో దాదాపు 15 సంవత్సరాలుగా శిష్యరిత్యా సంబంధం వుంది.

నా చిన్ననాడు నేను ఏవేవో రోగాల వల్ల బాధలు పడుచుండేవాడిని నా తండ్రి గారు స్వయంగా ఆయుర్వేద చికిత్స చేశారు చేయించారు, కానీ, వాటివల్ల ఆసుకు లించక ఇంగ్లీషువైద్యులకుగా చేయించుకున్నాను అప్పటికికూడా నా అనారోగ్యం తొలగలేదు ఏమహాను బావుడో, ఏ ఋషిపుంగవుడో సంప్రాప్తించినగాని నా అకాలమరణం తప్పదని భావిస్తుండేవాడిని

ఈ నా సంకల్పం ఫలించింది కాబోలు! శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారి వద్దకు వెళ్ళి, వారు యోగంతో జబ్బు కుదురుస్తారని నా మిత్రులొకరన్నారు వెంటనే గంపె డాకీతో వారింటికి వెళ్ళాను

నాకు 14 వ సంవత్సరమంచి యోగా భ్యాసమంటే అది కారణం, మాతండ్రి గారు 50 సంవత్సరాలుగా ప్రాణాయామం చేసేవారు గారు కాలధర్మం చెందేటప్పుడు వారి వయస్సు 90 సంవత్సరాలు. ఆ సంస్కారంతోనే వాళ్ళు నాకు యోగంలో ఆసక్తివ్వడేది కానీ నా కది 25 సంవత్సరాలవరకు సాధ్యంకాలేదు

అదే, నేను శాస్త్రిగారింటికి వెళ్ళి నా జబ్బుస్థితి వివరించినాన “నాయనా మీ పెద్దవార్లను ఎవరినైనా పిలుచుకుని, మంచి రోజు మాచుకొనిరా” అని శ్రీ శాస్త్రిగారున్నారు మర్నాడు మాతండ్రిగారిని

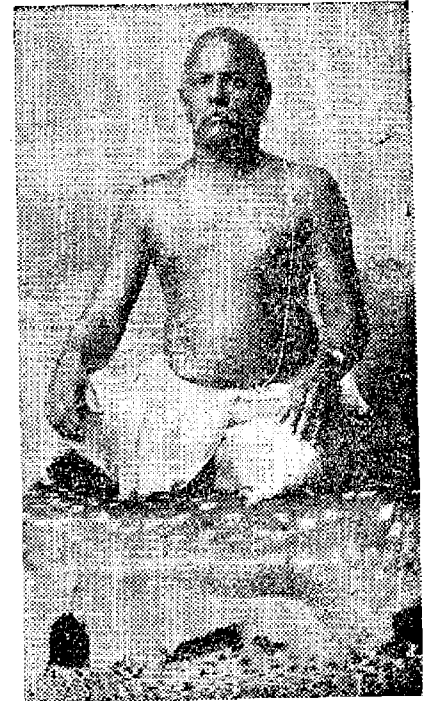
వెంటబెట్టుకొని శాస్త్రిగారింటికి వెళ్ళినాను నన్ను వారు తాపీగా కూర్చోమని చెప్పి భగవంతునికి నమస్కారం చెయ్యమన్నారు నా ప్రజ్ఞ ఎక్కడికోపోయింది శరీరమంతా గనబోడిచింది కండ్లు మూతలుపడి వారు తెరవమన్నదాక తెరవలేకపోయాను “నా సంకల్పం నేడీదేరినది. నాకు ఇంకటి నుంచి పద్గురువులు మారే” అని మనస్సులో అనుకుని ఎంతో ఆనందపడ్డాను అప్పటి నుంచి వారి అశ్శానుసారం ప్రతిదినం ఉడి

యం, సాయంకాలం వారి ప్రార్థనలవేళకు హాజరయ్యేవాడిని. వారం లోపుగా నా అనారోగ్యం తొలగి శాస్త్ర జన్మవచ్చినట్లు తోచింది.

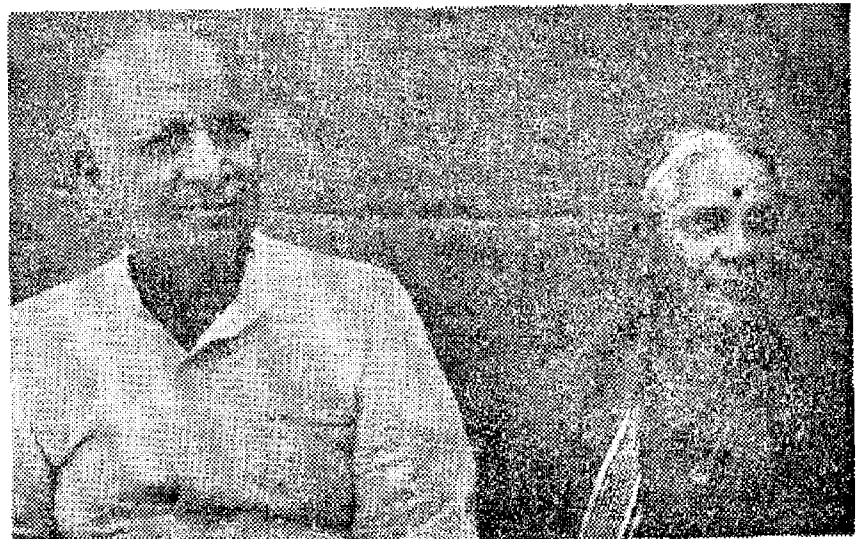
ఈ విధంగా వారు మద్రాసు ఓరియంటల్ మ్యూజిక్రిఫ్ట్స్ లైబ్రరీ ఉద్యోగంలో వున్నంతవరకు గడించింది. తర్వాత వారు పెన్నసు వుచ్చుకొని తిరుపతి వేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధనాలయంలో చేరారు. వారు తిరుపతి వెళ్లబప్పుడు నేను నా అర్థాంగి గొల్లన ఏడ్చాము. దానికి వారు నవ్వి “నేను తిరుపతికి వెళ్ళినా, మరొకచోటికి వెళ్ళినా ఎప్పుడూ మీ హృదయాలకు సన్నిహితంగానే వుంటాను. భగవంతుడు నన్ను తిరుపతికి వెళ్ళమని ప్రేరేపిస్తున్నాడు, వెళ్ళక తప్పదు”, అని పిలిచిచ్చారు.

పీదవ, తిరుపతినుంచి చెన్నపురికి వచ్చి నవ్వుడల్లా వారు మాయింటనే బసచేసేవారు. వారు బసచేసినప్పుడు మాయిల్లు వెకుంతం వలె కలకలలాడుతుండేది. వారు అనువులు బాసినపిదప అట్టి భాగ్యం నాకు మద్రాసులో వున్న తిక్కన మిత్రులకు శిష్య

(40-వ పేజీ చూడుడు)

శాస్త్రిగారి గురువులు
శ్రీ కంభంపాటి సత్యనారాయణ శ్రేష్ఠి

శాస్త్రిగారు, వారి సతీమణి

జోగ్ జలపాతం

(13-వ పేజీ తరువాయి)

పుట్టినదనియు, అందు బ్రహ్మ వలసితన కేమియు పాలుపోక దిక్కులు చూచుచుండగా ఒక నాదము వినవచ్చెననియు, ఆ నాదము ఏ వంకనుండి వచ్చినదో ఆ మార్గమును బట్టి తపస్సుచేయగా నాదమూలముగు శుద్ధ చైతన్యజ్యోతి సాక్షాత్కరించెననియు, అచటనే త్రిగుణములు ప్రకృతివికాసములు, సర్వము కనిపించి రూపొందెననియు, అప్పుడే అతనికి సృష్టివిజ్ఞానము ఉదయించెననియు పురాణములు తెలుపుచున్నవి.

‘నీల తోయదమధ్యస్థా ద్విద్యులేఖేప భాస్వరా నీవారశూకవత్స్వీతిభాస్వత్త్యైవాపమా’ అని మంత్ర వాక్యము. ఉడకములయందు జేవుడు, జేవునియందుడకములు పరస్పరాశ్రయములు. జలము, అగ్ని అన్యోన్యాశ్రయములు. వాయువే జలములకు స్థానము. వాయువునకు జలములే స్థానములు. తపసుడే జలస్థానాధిపతి. చంద్రుడే జలస్థానాధిపతి. సక్షత్రములే ఉడకములకు ఉనికివట్టు. పర్వస్యడే జలస్థానాధిపతి, మేఘమునకు జలములే స్థానములు. సృష్టిలో పంచభూతముల అన్యోన్య్యాశ్రయమును, సృష్టిరహస్యమును తెలుసుకొని, ఆత్మదర్శకుడైన యోగీశ్వరుడే యోగీశ్వరేశ్వరుని దర్శించగలుగుతున్నాడు. అట్టి యోగీశ్వరులు తపస్సు చేసుకొనుటకు ఇట్టి నెలవులనే వరించెదరు. ఇవాపరా నందదాయకము లయిన ఇట్టి పుణ్యతీర్థములనే సరాసులు, విరాగులు గూడకొరి తరింతురు.

‘ఓం, తత్ సత్’

నయాగరా జలపాతమును తార్కాణగా గొని వివేకానంద దీరిన పాశ్చాత్యులకు బోధించిన ఆధ్యాత్మప్రబోధమును యోగ జలపాతసందర్భనాపేక్షకులపైన మన మొకసారి సంస్మరింతుము “ఓం, తత్ సత్” అనుతత్వ మొక్కటియే మాయాతీతము. కాని భగవంతుడు నిత్యుడై వెల్లొందుచున్నాడు. నయాగరాజలపాతము ఉన్నంత వరకు అందు ఇంద్రధనుస్సులు వెల్లొందుచుండును. కాని, నీరు నిరంతరముగా ప్రవహించుచునే యుండును. ఈ జలపాతమే జగత్తు. ఇంద్రధనుస్సు సాకారరైవము. రెండును కాశ్యపములే. జగమువున్నంత వరకు భగవంతుడును ఉండును. భగవంతుడు జగమును, జగము భగవంతుని సృజించుచున్నది. రెండును నిత్యములే. మాయ సత్తుకు కాదు. అసత్తుకూ లేదు. నయాగరా జలపాతమును, అందరి ఇంద్రదూపమును

గూడా మాయావరణమునుండి గాంచబడు నిత్యనిరీక్షకారబ్రహ్మమేకాని మరియొకటి కావు!!”

యాత్రికుల భావచిత్రములు

జోగ్ జలపాతమును దర్శించినవారి మనోఫలకము లందు చిత్రవిచిత్ర రీతుల చిత్రములు హత్తుక పోవును. ఒక భావకవి జోగ్ సందర్శనము తన వధూప్రభువుసమగమమును స్ఫురింప చేయుచున్నది అని వ్రాసెను. అదృష్టియా ఖండపరిపూర్ణానందవారిధిలో మునిగి పోయిన ఈ మనుష్యపరమాణువులు, ఈ జలపాతముపాత్వ మెన్న యత్నించుటకన్న అవివేకము వేరొందులేదని ఒక యాత్రికుడు వ్రాసెను. “హృదయసఖి - ఈ జలపాతమును చూచినపుడు నీ వియోగమువలన బాధ పడుచున్నాను” అని మరొకడు ఒక గీతమును రచించెను. ఉదాత్తపథప్రబోధకమూ, వైరాగ్యమార్గదర్శకమూ అయిన ఈ జలపాతము పరబ్రహ్మమునకు నాచేకై మోడ్పులు ఇప్పించుచున్నదని మరొక భక్తుడు వ్రాసెను.

జగత్ప్రసిద్ధుడైన సర్ మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్యగారు జనవరిమాసమున ఈ జలపాతమును దర్శించి ఇటుల వ్రాసినారు: “నే ననేకవ ర్షాయములు జోగ్ ను కంటిని. ఇప్పటికీ తనివి తీరడంలేదు”

ఇటుల ఎవరి భావనకు అలవి అయినంత మటుకు వారు జోగ్ జలపాతమును ప్రశంసించినారు.

ఈ జలపాతమును చూచినవెంటనే నాకు ఒక ఉహకలినది. ఈకవులూ, గాయకులూ, వైతాళికులూ, శిల్పులూ, రాజకీయజేత్రులు, నిత్యజనసంఘోషజనితములైన పట్టణములలో తమ సమావేశముల జరుపుకొనుటకన్న ఇట్టి ప్రకాంత, ప్రవిమల దివ్య ఫలముల వీల సమావేశము కారా అని! సంకల్పసిద్ధులకు సహాయపరులకు సామాన్యముగా అసాధ్యమైనది అంటూ ఉండదు. దుస్సహ, దురంత సంసార జంఝాయ మాన దశలో ఉన్న వారికి అపూర్వమగు ప్రకృతి రామణీయకత అనన్యములగు ఆనందదృశ్యములు సాగరమున దరి అంటూ గానక కొట్టు మిట్టాడువానికి ఒక చిన్న నావ చేతి కంటి వట్టి. ఆ జగత్కర్మధారికృత మనవైబరి గినపుడే మన కట్టి సాధనసంపత్తు లొన గూడును.

ఉదయము తొమ్మిది గంటలకు మేము శివమొగ్గ (షి మో గా) చేరుకొంటిమి. మేఘములు, మేఘములతో పాటు వర్షములూ మాతోకూడానే వచ్చినవి. దారిపొడుగునా అవి వదలలేదు. షి మో గా నుంచి 80 మైళ్ళు సాగరంమీదుగా దాడదకి

నాడు రెండుగంటలకు జోగ్ చేరితిమి. మధ్యేమార్గమున అనేక మత్త కరింద్రబృందములు, అటనట చెంగలించు లేళ్ళగములు, కలకల స్వనములొనర్చు శుకపిక్షాదీకములు, అంబరము నావరించిన మేఘమాలికలచే ఆనంద ముప్పొంగ నృత్యము లొనర్చు మయూరతేతులు, నభోవాహినీ లహరీతల గంధవాహపరిభేలన్మంజరీసారభ గ్రహణేం దిందిరతుందిలంబులైన కాంతార సంతానములు మమ్ములను మరో ప్రపంచమునకు గొనిపోయినవి.

జలపాతమునకు కొలదిదూరముననే ఒక చిన్న ఆనకట్ట ఉన్నది. ఈ నదీజలములను 1200 అడుగుల ఎత్తువరకు గొనిపోయి విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పాదనకు వినియోగించుచున్నారు. 120 వేల కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి అగుటకు నాలు 12 వేల కిలోవాట్ల యంత్రములు నాలు 18 వేల కిలోవాట్ల యంత్రములు నెల కొల్లు బడుచున్నవి. ఈ ప్రాంతమున యూనిట్ కు దీపములు వెలిగించుటకు పావలా పరిశ్రమకు, వ్యవసాయమునకు యూనిట్ కు అణా చొప్పున వనూలు చేయబడినదని అధికారులు తెలుపుచున్నారు.

ఇంకను మరొక డాము ను కట్టినచో ఇంతకు మూడు రెట్లు విద్యుచ్ఛక్తి సుత్పత్తి చేయవచ్చుననుచున్నారు. ఈ ప్రదేశమునకు మూడు మైళ్ళదూరములో ఒక కొండ దగ్గర ఈ డాము కట్టవచ్చునని యెంచబడుచున్నది. ప్రస్తుతము 48 వేల కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి అగుచున్నది. 120 వేల కిలోవాట్లు డ్రాగ్రిక్రమము ఉన్నది. ఇంకను వృద్ధిచేసిన 360 వేల కిలోవాట్లు అదనముగా ఉత్పత్తిచేయవచ్చును.

పరిసరములు

జలపాతమున కవతలప్రాంతము బొందె రాష్ట్రము. ఇవతల మైనూరు. జలపాతమున కెదురుగనే మైనూరు రాజ్యము లో, 1896 లో ఒక డామ్ నిర్మింపబడినది. పిరబ్ సాగర్ 1947 లో నిర్మింపబడినది. 1948లో విద్యుచ్ఛక్తి కార్యక్రమము ఉపక్రమించబడినది. డాముకైన ఖర్చు రూ 76 లక్షలు. ఇతర హైడ్రోఎలక్ట్రిక్ వర్క్సు 565 లక్షలు. భద్రావతివద్ద “స్విచ్ ఆన్” ప్లేషను ఉన్నది.

నారసింహలేఖ్యము

అంగార చేర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక విత్తూత కత్తనష్టమును హరించి నిలముతు శాంతిని వీర్యవృద్ధి కలిగించు వరప్రసాదము—

ఈ దర్శి. 3-4-8 పోస్టే 18 అ.

పి. సి. పి. డి. కంపెనీ.

తెలిగేని-నల్లూరు జిల్లా.

ఈ ప్రాంతమున ఒకటి నెండు హోటళ్లు ఉన్నవి. పి. డబ్ల్యు. డి. బంగళాలో నాల్గు గదులు ఉన్నవి. కో - ఆపరేటివ్ స్టోరు, హాస్పిటల్, మిడిల్ స్కూలు, ఆఫీస్ లున్నవి. నాల్గువేలమంది జనాభా ఉన్నారు. 14 గురు ఆఫీస్ లకు 400 మంది ఉద్యోగులు ఉన్నారు. ఇక్కడ ఉండేవారందరూ దీనికి సంబంధించిన ఉద్యోగులే. 1865 లో ఈ జలపాతమును రాయల్ ఇంజనీర్లు కనుక్కొన్నట్లు రికార్డులు తెలుపుచున్నవి. ఈ నదివద్దనే 16 మైళ్ళపైనే గెర్నోస్ అను గ్రామము ఉన్నది. ఈ జలపాతమునకే గెర్నోస్ (లేక) జాగ్ అని పేరు. పి.మె.గా జిల్లా తీర్థహత్తి తాలూకాలో శరద్యుతి నది జన్మించి, 150 మైళ్ళు ప్రవహించి హొనావావద్ద అరేబియా సముద్రమున సంగమించుచున్నది. జలపాతమున కెనువ 13 మైళ్ళ దూరమున ఒక డాము ఉన్నది. అచ్చట 1800 గుల వ్యాసముతో 11 మైళ్ళ (గర్రాట్టు) ఉన్నది. వరదనీటిని కంట్రిలు చేయుటకు, విద్యుదుత్పత్తికి, వ్యవసాయమునకు, పడవలు పోవుటకుగూడా ఈ ప్రాజెక్టు సంకల్పించబడినది. ఇప్పుడు 5 వాలు క్యురెక్చర్ల జలములనే ఉపయోగించుచున్నారు.

రాకపోకల సౌకర్యములు

జలపాతము ఉన్న ప్రదేశమున సముద్ర మట్టమునకు 1600 అడుగుల ఎత్తున ఉన్నది విహంగమార్గమున అరేబియా సముద్రము 25 మైళ్ళు. బొంబే వైపునుంచి వచ్చువారు హుబ్లీనుంచి సిర్సి, సిద్ధాపూర్ మీదుగా 90 మైళ్ళు ప్రయాణం చేయవలసిఉండును. రైలువరకు తీర్థగ బస్సులు ఉన్నవి. నవం బగునుంచి మార్చివరకు యాత్రికులు సగటున దినమునకు 200 మంది వస్తాడంటారు. టెంగురూర్ హరిహర్ లైను టెంగుర్ వద్దచీలి, తలగొప్పవరకు రైలుమార్గము ఉన్నది. అక్కడనుంచి పదిమైళ్ళు బస్సు. ఈ హైడ్రో ఎలెక్ట్రిక్ వర్క్స్ నూపరింపబడెంటుగా ప్రస్తుతం డి.సా.గారు వ్యవహరించుచున్నారు. పాశ్చాత్య దేశములలోని ప్రాజెక్టులు చాలావరకు ఆయన చూచి వచ్చినవారు. కర్మాగారమునకు కావలసిన పరికరములు స్థానికముగానే సమకూర్చబడుచున్నవి. సర్ మోక్షగుండు విశ్వేశ్వరయ్యగారు ప్రాజెక్టు నిర్మాణాలోచనకు ఎంతో కృషిచేసి ఉన్నారు.

జలపాతము ఒక దిమ్మనుంచి అయిదు భాగములుగా పడుచుండును. రాజు, రాణి, రాడార్, రాకెట్, - అని అందు నాణ్టికి ఎవరో పుణ్యాత్ములు నామకరణ మొనర్చినారు.

శరావతి వర్షము కువకుటచే ప్రచండమైన వరవడితో ఉన్నది. పైన అయిదుగా బయలుదేరిన జలపాతములు భూపతనమై ఒక సరస్సుగా మారుచున్నవి. జలపాతము నుండి సరస్సునకు 1250 మైళ్ళు ఉన్నవి. శరద్యుతువులో యాత్రికులు క్రిందకు నల్గి స్నానముచేయవచ్చును. వర్షముతువులో సాధ్యముగాదు. రాజు జలపాతము క్రింద 100 అడుగులలోతు, 300 అడుగుల నిడివి. 2506 అడుగుల వెడల్పుగల సరస్సు ఉన్నది. 1946 నుంచి యాత్రికుల సంఖ్య పెరిగినది. ఇచ్చట వర్షములు సాలుకు 160 అంగుళములనుంచి 200 అంగుళములవరకు పడుచుండును. ఆనకట్ట ప్రాంతమున 100 అంగుళముల వర్షము పడును. విద్యుత్ నిర్మాణ యంత్ర నివేతనశలము సముద్రమట్టమునకు 436 అడుగుల ఎత్తున ఉన్నది. శివసముద్రం వద్ద 410 అడుగుల క్రిందకు దిగవలసి ఉండుగా ఇక్కడ 1626 అడుగులు దిగవలసి ఉండును. మలేరియా అంతగా బాధించుట లేదు

ఈ ప్రాంతము మైసూరు సంస్థానములో వాయవ్యదిశ ను ఉన్నది. ఫోర్ బ్యూ, హయత్ ఇంజనీర్లు ఈ ప్రాజెక్టు నిర్మాణమున కెంతయో కృషి చేసినారు. ఇచ్చట ఉపయోగించు ఇనుము ఉక్కు చాలవరకు భద్రావతి, తప్పితే తాతాకంపెనీనుండి తెప్పించుచున్నారు.

రాయలసీమకు 'జ్యోతి'

జోగ్ మన రాయలసీమకుగూడా జ్యోతిని ప్రసాదించుచున్నది. మైసూరులో పరిశ్రమా, వృద్ధికి మైసూరు సంస్థాన ఆభ్యుదయమునకు జోగ్, శివసముద్రము ఎంతగనో తోడ్పడుచున్నది. ప్రపంచములో ఎక్కడ లేనిది, మైసూరులో లంచునను కన్నడ సామెతే ఒకటి ఉన్నది. మహాబలేశ్వర స్వామి ఉన్న శ్రీ గోకర్ణక్షేత్రము ఈ ప్రాంతమునకు 40 మైళ్ళలో ఉన్నది.

ప్రాజెక్టులో ముఖ్యమైనవి 25,000 లక్షల ఘ. అ. నీరు ఉండే రిజర్వాయరు. (2) పవర్ చానలులోకి నీటిని మళ్ళించుటకు కట్టిన ఆనకట్ట (3) పవర్ చానల్ (4) ముఖతటాకము, (5) నీటిగొట్టాలు, (6) విద్యుదుత్పత్తిశలము. నీటి రిజర్వాయరు వేస విలో 25 క్యూ సెక్కులనుండి వర్షాకాలంలో 20,000 క్యూ సెక్కుల నీటిని భాగించుటకు అనుకూలముగా మైఫన్తో నిర్మింపబడుతోంది. 1500 క్యూ సెక్కులతో విద్యుదుత్పత్తి అగునట్లు నీరు నిగ్రహింపబడును. రిజర్వాయరు జలపాతమునకు 15 మైళ్ళపైనే ఉన్నది. నదీగర్భమునకు 104 అడుగుల యెత్తున ఆనకట్ట ఉన్నది. 20,000 క్యూ సెక్కులవరదనీరు 10 అ. x 25 అ.

స్థాయిగులగుండామా 18 అ. వ్యాసముగల 11 గర్రాట్టుగుండా ప్రవహించును.

రిజర్వాయరులో నిలిపిన నీటిని నదీలోయలోనికి వదిలి, పదిమైళ్ళక్రింద కరగల్ వద్ద చిన్న ఆనకట్ట కట్టినారు. భూమి అనువుగా లేనందున ఆనకట్టవదనే పవర్ చానలు కట్టుటకు వీలుపడలేదు. కరగల్ వద్దనుండి పవర్ చానల్ నిర్మింపబడినది. కరగల్ ఆనకట్ట 21 అ. ఎత్తున ఉన్నది. ఇక్కడ ఒక కొత్త వంతెన ఉన్నది. ముఖ సాగరమువరకు విద్యుదుత్పత్తికారకమైన నీటికాలవ మూడు మైళ్ళు తీసుకొనిపోబడుచున్నది. 1500 క్యూ సెక్కుల నీటితో విద్యుదుత్పత్తికి నీటిని గొట్టములలో దాపుటకు గొనిపోవుగురు. 72 అంగుళముల వ్యాసముగల నీటి గొట్టము ముఖతటాకమువద్ద మాడదగిఉన్నది. 1626 అడుగుల దిగుటకు విద్యుదుత్పత్తిస్థానమునకు నెండు ట్రాలీవ్యాగులున్నవి.

“ఆపోవా ఇదగ్ం సరగం విశ్వా భూతా న్వాః ప్రాణావా ఆః!”
పశవ ఆపోఽన్నమాపోఽమృత మాప స్సమృద్ధిః పో విరాడాప స్సరరాడాప శ్చద్రాగ్ మ్యాపో జ్యోతిగ్ మ్యాపో యజుగ్ మ్యావ స్సత్యమాప స్సర్వా దేవతా ఆపో భూర్భువస్సవ రావ ఓమ్.”

రు. 100 బహుమానం

(గవర్నమెంటు రిజల్టు)
రెల్లెంట్రికలను అంత మొందినంది. రంగులు వాడకంది. మా ఆయుర్వేద నువావ “నెంట్రి మోహిని అయిర్” 60 ఏళ్లదా నల్లగా ఉంచును ఇది మీ దృష్టిని వృద్ధివరది తం నొప్పి కుదుర్చుతుంది. కొన్ని రెంట్రికల రెల్లెంట్రికే రూ 2-8-0 తో ఒక సీసా (మూడు ఒకసారి 8-8-0) కొనంది. హెచ్చుగ రెల్లెంట్రికే 8-8-0 (మూడు ఒకసారి 8-0-0.) తలంబ రెల్లెంట్రికే రూ. 8-0-0 (మూడు ఒకసారి రూ. 12) కొనంది. ఇది అవిద్యమని ముఖవచ్చేసిన వారికి రూ. 100 బహుమానం. పూర్వ విశ్వాసాన్ని అణగారిన స్థానంపని గ్యూరంటీ తీసుకొనండి.
Bharat Kalyan Aushadhalaya
Post Bag No 6725, Calcutta. (A-P)

ప్రజాపూర్ వింత

అనాడు ఆగస్ట్ 15 ... స్వాతంత్ర్యదినం . ప్రజాపూర్ విప్లవో జనం గుంపులు గుంపులుగా చేరి గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. అందరూ రంగన్న గుడిసె వైపు పోతున్నారు. . పోతూ మధ్య మధ్య మాటలూ - అరుపులూ! అందరిలోనూ ఆశ్చర్యం అంచులు దాటిపోతున్నట్లు స్పష్టంగా కనపడుతోంది. .

“ఇలాంటి విచిత్రం జరుగుతుందంటావా?”

“ఏమో! ఎందుకు జరక్కూడదు? జగన్నాటక సూత్రధారి ఆడించే నాటకం యిదంతా! ఇందులో యెలాంటి వింతలైనా జరిగొచ్చు మరి!”

“ఇంతకీ రంగడి పెళ్ళాం అదృష్టం!... ఒకరా.. యిద్దరా!..!”

“అహ్లా హ్లా హ్లా! హీ హీ హీ!”

“అది సరేగానీ... పంతులూ . యిలాంటి అద్భుతం యెప్పుడైనా జరిగిందా ఆ తెల్లవాళ్ళ దేశంలో?”

“ఓరి!... ఈ విషయంలో మనతో వాళ్లేం వస్తారా!... వాళ్ళ దేశంలో వాళ్ళందరూ వట్టి దడ్డమ్మలా!”

“అయితే యింకేం?... రంగడిపేరూ లచ్చి పేరూ ప్రపంచం అంతా మోగిపోతుందన్నమాటే.”

“సందేహ మేవిట్రా!. వాళ్ళతోబాటు మన పూరిపేరూ మోత పుట్టిపోతుంది చూడూ పత్రికలో!”

* * * *

అనాడు భీమనగరంనుంచి పోస్టుజవాను ప్రజాపూర్ లో ఉత్తరాలియ్యి డానికి వచ్చినపుడు ఈ వింతవార్త అతని చెవుల్లో పడింది .. అతడు దాన్ని భీమనగరం పోస్టు

కునిసివల్ స్కూల్లో పనిచేస్తూ ‘దేశదీపక’ పత్రికకు విలేజ్ గా హడా ఉంటున్నాడు. ఆయన లాలాజీ, స్వబోయే ఉపన్యాస పాఠాన్ని తన పత్రికలో ప్రచురించే నిమిత్తం ముందుగా ఒక ‘కాపీ’ యివ్వమని కోరాడు. అలాగేనని లాలాజీ తయారుగా ఉన్న ‘కాపీ’ ని కోటుజేబులోంచి తీసి అందించాడు. తరువాత ఇద్దరూ అవీ యివీ మాట్లాడుకునే సమయంలో మాటవరసగా ప్రజాపూర్ వింతవిషయంకూడా చెప్పాడు లాలాజీ. ఎల్లప్పుడూ వింతవార్తలకై అన్వేషించే ప్రజాసారాయణకి పెన్నిధి దొరకినంత సంతోషం! కుతూహలం యెక్కువైంది.

“ఇది నిజమేనంటారా లాలాజీ?... ఇటువంటిది సంభవమా?”

“అయివుండొచ్చు... నాకేనా డాక్టర్ కుండకోలాల్ గారే చెప్పారు..”

“అయితే తప్పకుండా నిజమే అయివుండాలి. . అసలుటువంటి విచిత్రమైన కేసును ఆయనే స్వయంగా ట్రీట్ చేసివుంటాడు.”

“తప్పకుండా. . తప్పకుండా..” అన్నారు లాలాజీ. అప్పటికే జనంతోనిండి పోయిన పార్కును సమీపించడం చూసి గాంధీపార్కు సర్దుకుంటూ!

గాంధీపార్కులోని ప్రజానీకం తామింతవరకూ ఎదురుమాసే ‘నాయకుడు’ వచ్చేసరికి ‘లాలాబన్నీదార్ కి జై!’ అని హర్షధ్వానాలు చేశారు...

* * *

మరునాడు ‘దేశదీపక’ పత్రికలో లాలాబన్నీదార్ గారి ఉపన్యాసం ప్రకటింపబడకపోయినా, మున్నీ ప్రజాసారాయణ గారిచే పంపబడిన వార్త తాటికాయలంత అక్షరాల్లో మొదటిపేజీ నలంకరించింది.

“ప్రజాపూర్ లో విచిత్ర సంఘటన... ఒక సామాన్యస్త్రీ ఆయిదుగురు శిశువులను ప్రసవించింది! స్వాతంత్ర్యదినోత్సవ సందర్భంలో భారతమాతకు కానుక!”

“భీమనగరానికి పదిమైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ప్రజాపూర్ నే గ్రామంలో ఒక కాపు పడుచుకు అయిదుగురు శిశువులు కలిగారని మా విలేఖరి వ్రాస్తున్నాడు. ఈ అయిదుగురిలో ముగ్గురు మగపిల్లలూ, యిద్దరు ఆడపిల్లలని తెలుస్తోంది. భీమనగరం గవర్న మెంట్ హాస్పిటల్ లో ప్రధాన వైద్యుడైన డాక్టర్ కుండకోలాల్ గారు స్వయంగా ఈ విచిత్రమైన కేసును పరిశీలించారట. తల్లి - పిల్లలూ క్షేమంగా ఉన్నట్లు వారు మా విలేఖరికి తెలిపారు.”

(34-వ పేజీ చూడడు)

~~~~~

‘అదృష్టం’

‘రంగడి’

~~~~~

“ఎందుకురా అలా పళ్ళికలిస్తావ్? ఏవుందీ యిందులో నవ్వడానికి?”

“ఏమీలేదు బాబాయ్... ఈ రంగడు... మాట్లాని కట్లా ఒక్కీ పీచుగా ఉంటాడు... వీడి దంపతేగా...”

“దీంతో వాడి కక్కడలేని గర్వం వచ్చిందిట! పొద్దున్నుంచి తెగతాగేస్తున్నాడు! ఈపాటికి పూర్తిగా కైపులో ఉంటాడేమో!”

“అవును మరి! సంతోషం కదూ?... నీ మాదిరిగా యెన్నాళ్ళకీ -”

“అరే! దాంట్లో వాడి గొప్పేవుందోయ్?... వాడి పెళ్లాన్ని చెప్పకోవాలి గానీ.”

మాస్టర్ గారికి చెప్పాడు. పోస్టుమాస్టారికి ఇంటిప్రక్కనే ఉన్న డాక్టర్ కుండకోలాల్ గారికి చెప్పేసేదాకా నిద్రపట్టలేదు! అనాడు సాయంకాలం పట్టణ కౌంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు లాలాబన్నీదార్ రోజూ వచ్చేలాగే ఇంజక్షన్ కోసం వచ్చినప్పుడు డాక్టర్ గారు ఆయనకు వివరించారు ఈ ప్రజాపూర్ వింతను!

ఆసుపత్రినుంచి లాలాబన్నీదార్ గారు సరాసరి గాంధీపార్కులో జరగజోయే స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సభకు అధ్యక్షత వహించడానికి వెళ్తాండగా, దారిలో మున్నీ ప్రజా సారాయణగార్ని కలుసుకోవడం తలపించినది. ప్రజా సారాయణ

మన దేశం (8-వ పేజీ తరువాయి)

లోనూ (మొదటిరోజు 4 గంటలు రెండవ రోజు 11½ గంటలు) ఏడు ముఖ్యమైన తీర్మానాలు ఆమోదించబడినాయి.

మొదట ఈ తీర్మానాలు కార్యవర్గం చేతనూ, విషయనిర్ణయ సభ చేతనూ, ఆమోదించ బడినాయి అధ్యక్షుడు సర్వ సభ్య సమావేశంలో ఉపన్యాస మిచ్చారు. ఈ ఉపన్యాసం ఇంతకు చాలా రోజులకు ముందే రియాయించి సంస్కృతపద గ్రమ్మితిమైన వీరి హిందీ ఉపన్యాసం చదివడానికి కండున్నరగంటల సేపు పట్టింది కొన్ని రోజులకుముందే తయారైన ఈ ఉపన్యాసంలోని అంశాలన్నీ పండిట్ నెహ్రూ వారిని రీతిని కార్యవర్గంచేసిన తీర్మానాలతో ఏకీకరించి ఉన్నాయి. ఆదర్శాలలో ఆశయాల్లో లండన్ గారికి, పండిట్ నెహ్రూ కీ ఆట్రే అఫ్ ప్రాయ గేదాలు కనిపించలేదు మరేతే ఈ విషయ వాతావరణానికి హేతువేమిటి? తెగని ప్రశ్నలకు, చిక్కవిషయ సమస్యలకు, తీరని సందేహాలకు మూలమేమిటి? ఈశంక నాసిక్ కాంగ్రెస్ లో తీరడానికి బదులు మరింత ప్రవంగా కాంగ్రెస్ వాదుల హృదయాలను విడిచిపెట్టండి.

కార్యవర్గంలోనూ, విషయ నిర్ణయసభ లోనూ వాగ్వివాదాలు ఆట్రే జరక్కండా పండిట్ నెహ్రూ పరిపాలనా విధానాలు ఆమోదించబడ్డంతో, కాంగ్రెస్ సమావేశంలో ప్రతినిధులకు తీర్మానాలపైన శ్రద్ధ తగ్గింది. సభ్యులు కునుకుతూ, జోగుతూ కండు రోజుల సమావేశాన్ని గడిపేవారు. శుభాశుభాన్ని గురించి గిద్దాయగారు పాకిస్తాన్ లోని హిందువుల దీనగాధను వివరించి నిప్పుదూ, పండిట్ నెహ్రూ ఉపన్యసించి నిప్పుదూ తిప్ప సభ్యులకు ఆసక్తి ఇంకి పోయింది వార్త మెంటులో మంత్రుల ఉపన్యాసాలే పునర్పరణ చెయ్యబడినందు వల్ల కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులు మళ్ళీ ఈ సమస్యల్ని గురించి యోచించవలసిన అగత్యం లేకపోయింది. పైన ముప్పు లావ రించి, వాతావరణంలో వ్యాపించిన నిశ్శక్తి పేండాల్లో సర్వత్రా ఆవహించింది. తుపానురాగలదని ఊహించినవారికి ఉపన్యాసాల ముసురు తుంపరమాత్రమే లభించింది.

అధ్యక్షుడు లండన్ అంతర్జాతీయ సభలో కాంగ్రెస్ బలహీన పడలేదని చెప్పి నిప్పుడు కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులు తమ ప్రాతినిధ్య భావం కీర్తించిందని తలపోసినట్లున్నారు. శతసేనాసక్తి కాంగ్రెస్ వాదుల్లో పెంపొందాలన్నప్పుడు, కర్తవ్య తా విమూఢుడైన కాంగ్రెస్ వాదులకు ఈ

మాటలు గాలిలో తేలిపోతున్నట్లునిపించింది. ప్రజల్లో సీతినర్తనను అలవరించవలసిన వారు కాంగ్రెస్ వారేనని లండన్ గారి న్నారు. అధికార నిర్వహణలోనే గొప్ప వుండమకోడం పారపాటనీ, సేవ వల్ల, త్యాగంవల్ల ప్రజల ఆదరణను సాధించడం కూడా ఉత్కృష్ట కార్యమేననీ లండన్ చెప్పినప్పుడు కాంగ్రెస్ వారు ఆత్మపరిశోధన చేసుకున్నారో, లేదో తెలియదు కాని నిత్యం ఉపదేశాల కలహాటంపడిన వారికి వింతవరకూ ఉపకరిస్తాయి? పడేపడే గాంధీ మహాత్ముని నామం ఉచ్చరిస్తూ సర్వదుశ్చేష్టలకు దిగుతున్న కాంగ్రెస్ వాదుల పట్ల నిరసన సూచకంగా పండిట్ నెహ్రూ నాసిక్ ఉపన్యాసాలలో ఒక్కమారుతప్ప గాంధీజీ పేరు ఉచ్చరించలేదు. ఆ మాటకు సభ్యులకు వెప్పి వుంచారు పండిట్ నెహ్రూ అదేరీతిగా ఆదర్శాలు ఉపదేశాలు విని విని చేతలలో పూర్తిగా వాని ఆవశ్యకతను విస్మరించిన కాంగ్రెస్ వాదులకు పై ఉపదేశం ఎంతబంబ పట్టిందో ఎంత విరోధభావం కలిగించిందో అంచనా వెయ్యడం కష్టం.

క్రియాశూన్యమైన ఉపదేశాలు మిగిలి నాసిక్ కాంగ్రెస్ ముగిసింది. కంట్రాక్ట్

మొదలైన వ్యవహారాలలో ప్రభుత్వ విధానాలు బలపడినాయి అధికారంలో లేని కాంగ్రెస్ వాదులు కర్తవ్య తా విమూఢుడై తిరిగి తమ గ్రూప్ రాజకీయాలలోకి ఇళ్ళకి చేరుకున్నారు.

[సీతారామ్]

“హానీ, ఇంత దుష్పల్ల సందా దించావురా రంగా?”

“అదంతా మా ఆవిడ చలవరా”

“అను కూలవతి కాబోలు, అద్వైతవగతుడవ్.”

“అదికాదురా. ఆవిడ ఖచ్చికీ తట్టుకోవాలంటే ఎంత ఆజ్ఞించాలి అని ఇప్పటికీ తేలక పరీక్షిస్తున్నాను.”

సర్వోత్కృష్టమైన

“కానన్ దేవన్”

టీ మాత్రమే త్రాగండి.

Kanan Devan Tea

Quality Production

వింజలు : కర్నూలు, అనంతపురం, కడప & చిత్తూరు జిల్లాలకు

కె. ఎ. జోషి, అనంతపురం.

• టోకు వ్యాపారస్తులకు విశేష సౌలభ్యము

వివరములకు నేడే వ్రాయండి.

ప్రజాపూర్ వింత

(32-వ పేజీ తరువాయి)

ఈ వార్తవి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల ప్రజలు తండ్రిపతండాలుగా వచ్చి పడుతున్నారు. ఆ పంచపాండవులనూ కుంతీ దేవిని దర్శించిపోతున్నారు. ఈవార్త భీమనగరంలో కూడా సంచలనం కలిగించింది. భగవంతుని పై నమ్మకంలేక పెండారి పడుతున్న నేటి లోకాన్ని మరమ్మతుచేసి మళ్ళీ ధర్మ సంస్థాపన గావించడానికి వీరు అవతారమెత్తారని కొన్ని సనాతన వర్గాలవారు భావించారు. కాగా, జాతీయ వర్గాలవారు మాత్రం యీ చిత్రసంఘటనను పూర్తిగా రాజకీయ దృక్పథంలో పరిశీలిస్తున్నారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమోత్సవాల సందర్భంలో జరిగిన ఒక బ్రహ్మాండమైన ఘటనలో ఉపన్యసిస్తూ శ్రీ లాలానన్నదార్ గారి విధంగా ఉద్ఘాటించారు “నేడు పర్యవసానం ఈ పవిత్ర సమయంలో ప్రజాపూర్ కి చెందిన ఒక కాపు పడుచు భరితమత పాదపద్మాలకు ఒక్కసారిగా అయిదుగురు శిశువులను అర్పించి ధన్యరాలయింది!”

* * * * *
‘దేశదీప్’ లోని వార్త దాదాపు 750 దేశీయ వార్తాపత్రికల్లో-పదకూడు భాషల్లో-ప్రకటింపబడింది. విదేశ విశేషాలు తమతమ దేశాలకు కూడా పంపారు. వెంటనే రంగన్నా, లక్ష్మమ్మలపేర్లు ప్రతిదేశపుపత్రికలోనూ ప్రత్యక్షం అయ్యై, దాదాపు నూటపాతిక స్వదేశపత్రికలూ, యాభైదు విదేశపత్రికలూ ‘ప్రజాపూర్ వింత’ ముగుసించి సంపాదకీయాలు వ్రాసినవి

ఒక సుప్రసిద్ధ జాతీయ దైనిక పత్రిక ఇలా వ్రాసింది. “అశేషప్రజానికానికి పర్యవసానం అయిన ఆగస్ట్ 15 న పంచపాండవులవంటి అయిదు శిశువులను భారత మాతకు కానుకలుగా అర్పించిన ఆకాపు పడుచు, దేశభక్తిగోనూ, దేశస్వాతంత్ర్యానురక్తిలోనూ, జాతీయప్రభుత్వాదరంలోనూ యెవరికీ తీసిపోజాలదని రుజువు చేసినది. మనరైతు సోదరుడు రంగన్న గారిని, అతని అర్థాంగి లక్ష్మమ్మనూ హృదయపూర్వకంగా ఆనందిస్తున్నాం. ఉపన్యాసవేదికలపై గంటల తరబడి వాగటంతప్ప కార్యక్షేత్రంలో పిన్కనా ఉత్పత్తిచేయలేని మన కమ్యూనిస్ట్, సోషలిస్ట్ సోదరులకు రంగన్ననూ, లక్ష్మమ్మనూ ఆదర్శప్రాయులుగా చూపగోరుతున్నాం..”

‘దేశదైనిక్’ అనేవార పత్రిక ఈవిధం

గావ్రాసింది.
“అత్యంత ధైర్యశాలి అయిన యువతీల లామ, లక్ష్మమ్మ భారతదేశాని కమిత గౌరవ సంపత్తిని తెచ్చిపెట్టింది.
. ఇకముందు మనం కేవలా కేమాత్రం తీసిపోయినట్లు భావించనక్కరలేదు” మాగ్జియల్ లోని వార్తాసంస్థ, కేవలా డిమోనీబాలలు ఈ క్రింది తెలిగ్రాం పంపినట్లు తెలిపింది.

“భారత దేశపంచ బాలలకు కేవలా పంచబాలల అందనలు. ఈలోకం లోకి సున్యాగతం తెలియ జేస్తున్నారు.” ఈ వార్తను “భారతభీష్మ” అను దినపత్రిక ఈవిధంగా వ్యాఖ్యానించింది.

“కేవలా ప్రజలు తామ భారత ప్రజల మైనమతో సరి సమానులమని భ్రాంతి పడరాదు వారికికూడా అయిదుగురు శిశువులుండవచ్చు; కాని వారిలో అందరూ ఆడపిల్లలేననీ; మాలక్ష్మమ్మ సంతతిలో ముగ్గురికి తక్కువలేకుండా మగ పిల్లలున్నారనీ మరచి పోకూడదు.”

‘రాష్ట్రసేవక’ ప్రభుత్వాని కొక విజృంభింపజేసింది:

“భారతీయులు లక్ష్మీ, రంగన్నల అనుగుణాల్లో పురోగమించినట్లయితే అచిరకాలంలోనే జనసంఖ్య పెట్టింపు కాగలదు. అప్పుడు మనం సంఖ్యాబలంతోనే ప్రపంచాన్నంతనీ మన అదుపులోకి తెచ్చుకోవచ్చును ప్రజాప్రభుత్వం ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి పంచ బాలల జన్మలోని శాస్త్రీయ మర్మాలను సమగ్రంగా పరిశీలించి, వాటి కవసరమైన సూచనలనూ, సహాయములనూ అందించి వెంటనే భారత యువతుల ఆరోగ్యవృద్ధికి దేశంలోని సుప్రసిద్ధ వైద్య నిపుణులతో ఒక కమిటీని యేర్పరచాలి ప్రతి భారతయువకుడూ రంగన్న కావాలి! ప్రతిభారతయువతీ లక్ష్మమ్మ కావాలి!—అలా అయితే కేపే ప్రపంచాధిపత్యం సిద్ధిస్తుంది! సందేహం లేదు!”

ఈవిజృంభింపముఖ సోషలిస్టు వారపత్రిక ‘జనతా గజెట్’ తీవ్రంగా విమర్శించింది.

“మనదేశం ఇప్పటికే విపరీతమైన జనాభాతో నిండిపోయింది. సామాన్యప్రజానీకం ‘అన్నమో రామచంద్రా’ అని అలమటిస్తున్నారు. ఇలాంటి సమయంలో ఇటువంటి వర్ధమైన విజృంభణ ప్రయోజనం శూన్యం ఇంకా జనాభాను పెంచి ఆహారసమస్యను విషమతరం చేయగోరుతున్నారా? ఇటువంటి దంభాలతో అమాయక ప్రజలకండ్లు కప్పి, వారు జరిపే న్యాయమైన పోరాటంలోని ఊత్సాహాన్ని

నడలచేయాలని ప్రభుత్వా భీ ప్రాయశాంకావచ్చు. కాని అది కేవలం అసంభవం. ప్రజలకళ్ళల్లో దుమ్ముకొట్టలేదు!..... సోషలిస్టుపార్టీ నివాదం వారిని మేల్కొల్పి పింది. తిండి గుడ్డ యివ్వండి— లేక పోతే అధికారాన్ని త్యజించండి!”

కమ్యూనిస్ట్ పత్రిక “రెడ్ ఫ్రంట్” ‘జనతా’లోని యీ సంపాదకీయాన్ని ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:—

“క్రామేడ్ రెనిక్, క్రామేడ్ స్టాలిన్ ల నాయకత్వంక్రింద మార్క్సిస్టీ సైంటిస్టులెన్నడో మల్టాజ్ కోఫీని తిరిస్కరించారు. ఈనాడు దేశంలో తిండికరువేర్పడిందంటే దానిక్కరణం, జనాభా పెరుగుదలకాదు. దానిక్కరణం నెహ్రూపాటేల్ ప్రభుత్వం అవలంబించే ప్రజావ్యతిరేకమైన పెట్టుబడిదారీ విధానం.. ప్రపంచంలోని పీడిత ప్రజానీకం క్రామేడ్ రంగన్ననూ, క్రామేడ్ లక్ష్మమ్మనూ నెల్యాట్ చేస్తోంది. ‘రెడ్ ఆర్మీ’కి అయిదుగురు క్రామేడ్స్ ను అర్పించినందుకు అవందనాలు.”

ఒక ఢిల్లీ వారపత్రిక-ఒక కాపు యువతీ అయిదుగురు పిల్లలతో నిలబడి ‘కేషన్’ అగుగుతున్నట్లూ - ఆహారమంత్రి మునీ గారికి గాబరాతో గాంధీలోపీ గారిలో ఎగిరిపోతున్నట్లూ - ఒక కాన్గ్రెస్ ప్రకటించింది!

అఖిల భారత మహిళామండలివారు “లక్ష్మీదే” జరిపారు ఈ సందర్భంలో టాక్ మహల్ హోటల్లో ఒక ప్యాన్సెడ్జన్ ప్రదర్శనం జరిగింది ఇందులో ‘ప్రజాపూర్ బాలలు’ అనే ప్రదర్శనానికీ ప్రథమ బహుమానం ఇవ్వబడింది

భారత్ లో ఈవిధంగా భారీ యెత్తున జనాభా పెరుగుదల జరగటం పాకిస్తాన్ కు తేమకరంకాదనీ - భారత్ లో ఇలాంటి విచిత్రసంఘటన జరగటం పాకిస్తాన్ యువతీ యువకులకు సవాలనీ- పాకిస్తాన్ ఇంక మేల్కొనాలనీ ఒక లాహోర్ పత్రిక హెచ్చరించింది.

బొంబాయి రోటరీక్లబ్బులో జరిగిన డాక్టర్ల సమావేశంలో ‘ప్రజాపూర్ వింత సంఘటనలోని కొన్ని సైంటిఫిక్ యాన్ వెక్స్’ను గూర్చి చర్చ జరిగింది.

ఈ విచిత్ర విషయాన్ని పరిశీలించడానికి అమెరికన్ డాక్టర్లు, సైంటిస్టులూ చేరి ఒక ‘మెడికల్ మిషన్’ త్వరలో ఇండియా రానున్నదని న్యూయార్క్ న్యూస్!... దీన్ని అతి తీవ్రంగా దుమ్మెత్తి పోస్తూ ఒక మాస్కోపత్రిక ‘మెడికల్ మిషన్’ అనే బురఖాతో వచ్చే అమెరికన్ ఇంజీరియలిస్టుల వలలో పడుకుండా జాగ్రత్తగా

శ్రవణహరించాలని ఇండియాను మోచురించింది!

బాంబే-నాగ్ పూర్-లక్నో లలోని శరణాలయాలు 'లక్ష్మీ' శరణాలయాలని నామకరణం చేయబడినయి!

అమర్ నాథ్ క్షేత్రంనుండి అప్పజే వచ్చిన ఆత్మానందస్వామిజీ తాను ఒక రోజున మంచుగుహలో తపస్సుచూపుచున్నప్పుడు, తనకు దివ్యదృష్టిలో-ఒక కాపు వనిత అయిదుగురు శిశువులను కంటుందనీ, వారిలో ఒకడు సాక్షాత్తూ శ్రీమహా విష్ణువు అవతారమనీ-దీనికి గుర్తుగా వాని యెడమపాదంమీద ఒక పెద్దపుట్టు మచ్చ ఉంటుందనీ-నెలవిచ్చారు.

వెంటనే కొందఱు యోగీశ్వరులు వారి పాదాలను పరీక్షించడానికి రంగన్న గుడి నెకు పయనమయ్యారు! ఒకయోగి-ముగ్గురు పిల్లల కీ పుట్టుమచ్చలున్నాయన్నాను- కాదు! ఒక్కడికే ఉన్నదని మరొకడు వాదించాడు

లాసా పరిగర ప్రాంతంలో నివసించే ఒక గొల్లపడుచు ఆరుగురు శిశువులను ప్రసవించిందని టెలిగ్రాఫ్ నుండి ఒకవార్త రాగా- అది అతిశయోక్తి అనీ, అసలు పుట్టింది ముగ్గురేననీ తేల్చబడింది. ఒక టైలీగ్రాఫ్ నుదరికి యేడుగురు పిల్లలకు తక్కువ తేకుండా పుట్టారని స్టాడివాట్స్ నుండి 'లాస్' ప్రకటన వెలువడగానే, అది అంతా శుద్ధ అబద్ధమనీ-సోవియట్ స్టంబునీ అమెరికన్ వార్తాసంస్థలు ఖండించినయి!

ఈ విధంగా ఒకవారంగోజుల్లో ప్రపంచ పత్రికా లోకాన్ని రంగన్నా, లక్ష్మీమూ వారి పిల్లలూ పరిపాలించారు! ఎక్కడ చూసినా వీరి విశేషాలే! ప్రపంచం మొత్తంమీద ప్రజాపూర్ వింతనుగూర్చి ప్రకటింపబడవన్నీ కలిపిచూస్తే, వారికి కనీసం ఒకకోటిరూపాయల విలువగల 'పబ్లిసిటీ' వచ్చివుంటుందని ఒక జర్నలిస్టు అంచనా వేశాడు!

* * *

ఇంతలో-లేడీ నీలకాంత్ సుపారీ వాలా అధ్యక్షతక్రింద 'ఫ్రెండ్స్ ఆఫ్ రంగన్నా అండ్ లక్ష్మీ' (రంగన్నా, లక్ష్మీ స్నేహబృందం) అనే సంఘం ఒకటి స్థాపించబడింది ఈ విడ ఇరవై యేళ్ళుకావరం చేసినా సంతాన భాగ్యం లేక పోవడంచేత, తన మమ కారాన్నంత టినీ కుక్కపిల్లలమీద కేంద్రీకృతంచేసిన ఇల్లాలు! ఈసంఘంవారు ఒక కమిటీని ప్రజాపూర్ పంపదలచి, దానికై లక్ష రూపాయల విరాళానికై విజ్ఞప్తి చేశారు. వెంటనే కొద్దిరోజుల్లోనే రు 40,000 చేర్చ కలిగారు. ఏడుగురుసతీమణులున్నా,

సంతాన భాగ్యం పొందలేకపోయిన ఒక ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్త పదివేలరూపాయలవిరాళమిచ్చి తన జ్ఞాదార్యాన్ని ప్రకటించాడు!

ఒక డాక్టరు, ఒక స్టేడరు, ఒక ప్రాఫెసరు, ముగ్గురు పారిశ్రామిక వేత్తలూ, ఇద్దరు మహిళామణులూకల ఒక రాయబార వర్గం ఎన్నుకోబడింది. వీరి పేర్లను ప్రకటిస్తూ ఒక పత్రికా విలేఖరి, ఈ ఏడుగురు సభ్యుల సంతానం మొత్తం అయిదేననీ ఈ అయిదు ఆ అయిదు గిరిపోయిందనీ కామెంట్ చేశాడు

యఫ్. ఆర్. యల్. (ఫ్రెండ్స్ ఆఫ్ రంగన్నా అండ్ లక్ష్మీ) ఫండ్స్ లో- రు 18,000 ప్రత్యేక విమానానికి- రు 1,200 పూలదండలూ ఇత్యాదులకూ - రు 9,000 ప్రయాణభృత్యులకు, రు 7,000 ఆటవస్తువులకూ (ఈఆటవస్తువులన్నీ కమిటీ సభ్యుడైన సేర్ జవహర్ చాండ్ ఖిలానావాలా గారి ప్యాల్టరీలో కొన్నవి) ఖర్చుచేయబడినవి. ఆటవస్తువుల గూలంగా సేర్ గారికి రు 600 లాభం రావడమే గాకుండా, పత్రికల్లో ప్రకటించడంవల వేలకొలది రూపాయల విలువగల పబ్లిసిటీకూడా లభించింది! పిల్లలకు బహూకరించడానికి సంపాదించబడిన వస్త్రాలకు రు 2000 ఖర్చయినవి ఈరెండు వేల రూపాయల్లో కొంత "కొరారిమల్ క్లాత్ మిల్స్" వారికీ, కొంత టేక్ చండ్ కైలరింగు హౌస్ కీ పోయినయి. (వీరిరువురూ యఫ్. ఆర్. యల్. మేనేజింగ్ కమిటీ సభ్యులు!) పాపలకు బహూకరించబడే వెండి సాముగ్రి-స్టానులు, స్టేట్స్, టీకప్పలూ, కత్తులూ, స్పూన్లూ, పోర్చులూ, అయిదు నెట్టులన్నీ సేర్ సోనా చాండివాలా గారి షాపులోనివే! ఈసేర్ జీకూడా కమిటీ సభ్యుడే!

ఈవిధంగా నలభైవేల రూపాయలూ జయప్రదంగా ఖర్చుపెట్టి, ఒక సుభదినాన కమిటీ పరివారం అంతా ప్రత్యేకవిమానం మీద పయనమయ్యారు - భీమనగరంలో విమానదగింది. కమిటీసభ్యులు ప్రజాపూర్ కి వెళ్లారుకార్లలో (వెనెరిపోర్లగూ ఫోలో గ్రాఫర్లూ, న్యూస్ రీకమెరామెన్. అందరూ వారివెంట బయల్దేరారు- అంతా ఒక టైనికదళంలా చేరారు ప్రజాపూర్.

వీరి హడావుడితో ప్రజాపూర్ గ్రామ వాసులంతా వీరివెంట పడ్డారు. . . అందరూ రంగన్న గుడిసెనుసమీపించారు. గుడిసెలో మత్తుగా పడివున్న రంగన్న ఈకోలాహలాలికి లేచి బయటకు వచ్చి అందర్నీ చూచి, తన యెజ్ఞనికర్తను లేడీనీల

కాంత్ సుపారీ వాలా మీదనిలిపి- యేమి అర్థంగాక "ఏంటి? ఏంటిదంతా?" అని అరిచాడు.

వాడిప్రశ్నకు సమాధానంగా లేడీనీల కాంత్- ప్రాఫెసర్, డాక్టర్, లాయర్ గార్లచే తయారుచేయబడి, సిల్క్ టేపర్ (కొరారిమల్ క్లాత్ మిల్స్ లోది) మీద ముద్రించబడిన ఉపన్యాసాన్ని తన సహజ నిద్రమైన పెద్దకీచుగొంతుతో చదవడం ప్రారంభించింది-

"రంగన్న మహాశయా! శ్రీమతిలక్ష్మీ బాయి! ఈపవిత్రసభసమయంలో భారత ప్రజానీకం తరపున మీయిద్దరికీ ఇహేమాకు భాకాంతులు. ఇటీవల మీరు సాధించిన ఘనవిజయం భారతదేశచరిత్రలో ఒకనూతన ధ్యాయాన్ని ప్రవేశపెట్టిందంటే అతిశయోక్తికాదు. ఈనాడు మేము శ్రీమతిలక్ష్మీ బాయిలో సాక్షాత్ భారతమాత స్వరూపాన్ని చూడగలుగుతున్నాం ఈ అయిదు గురు పసిపాపలూ మీకేగాదు; భారత దేశంలో ఉన్న ముప్పుయేఅయిదుకోట్ల ప్రజానీకానికి అత్యంత ప్రేమపాత్రులు వారు దైవాంశసంఘాతులు- మనవైభవానికి అతిశయానికి వారే మూలం. అందుకేమనల్ని చూస్తే ప్రపంచానికి అసూయతో కన్నెరగా ఉంది. ఈనాటినుండి యీ పాపల పెంపకం - వారి బాగోగులూ, చదువుగం ధ్యలూ, వివాహాలూ- మీ ఒగ్గిరిబాధ్యతే కాదు- భారతజాతి కంఠటికీ ఆభాద్యత ఉంది కనుక రంగన్న గారు, లక్ష్మీ బాయి! మీసోదర దేశయులు మీ ప్రియ తమశిశువులకై పంపిన యీ కానుకలను దయతో స్వీకరించాలని కోరుతున్నాం "

అరహెడ్డు కన్నులతో- మల్లెక్కెయెట్టు బిడ్డ స్వీతో అప్పటిదాకాయీ "గందర గోళాన్ని" వింతగా పరికిస్తన్న రంగన్న ఒక్కసారి పకపకా నెకిలినవ్వు నవ్వాడు "కానుకలూ! బొమ్మలూ! నువ్వలూ! . . అచ్చూ!" అంటూ లేడీసుపారీవాలా చేతిలో సిల్క్ నువ్వలను లాక్కుని "యెళ్ళండి- లోపలి కెళ్ళండి అమ్మగారూ! ఎరీ పాపాయిలకియ్యండి కానుకలు!" అని- గుడిసెవైపుకు వంగి- "లచ్చీ! . . ఒలచ్చీ! ఏవవ్యాకే! కళ్ళుతుడుసుకో! ఈశ్శందరూ మన బాబులికి ఎన్ని కానుకలు తెచ్చారో నూడవే! పాపాయిలకి పాలులేకపోతే యేం? రోగమొస్తే మందులేకపోతే యేవడి క్కావాలి? వరాలకి గుడిసెమరిసి, ఆళ్ళు తడిసి జరమొస్తే ఎవరికిపట్టింది? లేవ్వే లచ్చీ! లేచి ఈ శ్శందటికి దణ్ణం పెట్టు ముందు! పాపం! ఎంత దూరంనుంచి ఒచ్చారో! పాపలికి సిలుకు బట్టలూ బొమ్మలూ తెచ్చారే! రా నూడు నూడు!

విక్రమాద్యసమితి సమావేశం

విక్రమాద్య సమితి సమన్వయసమావేశం 19 వ తేదీని ప్రారంభమయింది. ఈ మారు సమావేశంలో ఆసియా సమన్వయ ప్రాధాన్యం తహిస్తాయనీ, అమెరికా రష్యాలు ఆసియాదేశాల మైత్రికోసం పోటీచెస్తాయనీ లేక సక్సెస్ లో అందరూ భావించారు.

ఇప్పటివరకూ చీనా సభ్యత్వసమన్వయ, సమితి నిబంధనల సవరణ ప్రధానాంశాలు.

గత సంవత్సరపు అధ్యక్షుడు జనరల్ రోమలో అధ్యక్షతన ఉండి సమావేశం ప్రారంభం కావడం తీవ్రపుగా భారత ప్రతినిధి బి. యన్. రావుగారు ఉపన్యాసవేదిక నెక్కి చీనా కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వ ప్రతినిధుల్ని సమితిలో ప్రవేశపెట్టాలని ప్రతిపాదించారు. తయారుగా ఇటువంటి తీర్మానాన్నే జేబులో పెట్టుకున్న రష్యన్ ప్రతినిధి వైషిన్ స్కీ తెల్లవోయినాడు. కానీ బి. యన్. రావుగారి తీర్మానం ఫలితం ముందే అందరికీ తెలుసుకు ప్రతిపాదనగా 331 వోట్లు పడి తీర్మానం వీగిపోయింది.

పూర్వ అమెరికన్ విదేశాంగ మంత్రి జనరల్ మార్షల్ ఇప్పడు రక్షణశాఖామంత్రిగా నియమించబడినందువల్ల చీనాసభ్యత్వ సమన్వయ సందర్భంలో అమెరికా ప్రతినిధి మారుతుందని ఆశించిన వారికి ఆశాభంగం కలిగింది. నవంబరులో అమెరికన్ కాంగ్రెస్ ఎన్నికలు జరిగేలోగా చీనాపట్ల అమెరికన్ ప్రభుత్వ ప్రతినిధి మారదని స్పష్టపడింది. ఎన్నికల తరువాత మారినా ఎలా

రా యే లచ్చి!" అని అతవడం ప్రారంభించాడు!

వీడి కేకలకు అదిరిపోయి, తేరుకుని, మెల్లగా వాళ్లందరూ గుడిసెలోకి జొరబడి చూసేటప్పటికి నిశ్శబ్దమయ్యింది. "శ్రీమతిలక్ష్మీబాయి" నెత్తినముసుగుతో గుడిసె మూల కూచోని శోకాలు పెడుతోంది!... ఆలేమ నేలమీద - మలిన వస్త్రాల్లో - అయిదుగురు పాపటాచిచ్చి పడివున్నారు!

మారుతుందో తెలియదు భారత ప్రతినిధి తీర్మానాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ అమెరికన్ ఎన్ శాంగమంత్రి డీక్ ఎఫ్. క్లెన్ డెన్ బర్గ్ సమన్వయకోలేక పోయాడు.

చీనాసభ్యత్వ సమన్వయించి ఏకగురు సభ్యులకల ఒక కమిటీ విచారించాలని కేవల ప్రతిపాదించిన తీర్మానం అంగీకరించబడింది. దీనిపై రష్యన్ విదేశాంగ మంత్రి వైషిన్ స్కీ మాట్లాడుతూ ఎఫ్. ఎన్. ఇదివరలో చెప్పిన మాటలను జైతికిత్తుకొని ఆమాటలను పోటించాలన్నాడు నలభై యేడున్నర కోట్ల ప్రజలను పరిపాలిస్తున్న ప్రభుత్వానికి తానివ్వసంతకరకూ విక్రమాద్యసమితి ప్రపంచరాజ్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహింపజాలదని బి. యన్. రావుగారున్నాడు కాని ఈవాదాలు అమెరికన్ ప్రతినిధి చెవుల కెక్కలేదు.

తరువాత అధ్యక్షవదమకి ఎన్నికజరిగింది. పర్షియన్ ప్రతినిధి సబ్రూస్ ఇంట్ జామ్ కూ, పాకిస్తాన్ ప్రతినిధి ముహమ్మద్ జుఫ్రాఖాన్ కూ మధ్య పోటీ జరిగింది. అమెరికన్ దేశాలన్నీ పర్షియన్ ప్రతినిధికి ఓటుచేశాయి. మొత్తం అతనికి 32 వోట్లు లభించాయి. జుఫ్రాఖాన్ కు 22 వోట్లు లభించాయి. పాకిస్తాన్ ప్రతినిధి రిబ్బన్ ఆన్ థిరియాలు, ఆరబ్ దేశాలు మెలిచాయి.

కెండోరోజు సమావేశం సబ్రూస్ ఇంట్ జామ్ అధ్యక్షతన ఉండి జరిగినప్పుడు ఈ సభ్యుల ఎన్నికలు, కమిటీల అధ్యక్షుల ఎన్నికలు జరిగాయి ఈమారు అగ్రరాజ్యాల ప్రతినిధులు అయిదుగురూ కాక వనిజులూ, ఆఫ్ఘీలియా ప్రతినిధి లిద్ గూ మిగతా ఇద్దరు ఉపాధ్యక్షులుగా ఎన్నికైనారు కమిటీలలో కార్యాలయ నిర్వహణ సంహారికి భారతప్రతినిధి కమల్ మహారాజా అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికైనారు.

ఆ పైన సభ్యుల ఉపన్యాసాలు, ఎన్నో యాంశాల నిర్ణయం జరిగాయి "చీనాపై అమెరికన్ దురాక్రమణ" నేరం గురించి కూడా చర్చించడానికి నిర్ణయమైంది ఇజ్రాయిల్ పై ఆరబ్ దేశాల ఫ్యూదును, దక్షిణాఫ్రికా భారతీయుల సమన్వయకూడా చర్చించడానికి నిర్ణయించబడింది. మొత్తం

73 అంశాలను చర్చించడానికి సవంబరు 30 లోగా సర్వసభ్య సమావేశం ముగించడానికి నిశ్చయించబడింది.

సమితి నిబంధనల సవరణ *

వీడి అధికారం అగ్రరాజ్యాల కివ్వబడి నందువల్ల యుద్ధ ప్రమాదాలు సంభవిస్తే భద్రతా మండలి కార్యక్రమం ప్రారంభించి పోలీసులున్నది కాబట్టి సమితి నిబంధనలను సవరణ చెయ్యాలని అమెరికా నాలుగు మార్పులను సూచించింది.

1. భద్రతా మండలిని అవసరానికల్లా సమావేశమవుతున్నట్లే 24 గంటల నోటీసుతో సమితి సర్వసభ్య సమావేశం జరపాలి వీడి ప్రయోగాలవల్ల భద్రతా మండలి నిర్వహించజాలక పోతున్న వ్యవహారాలకు సమితి నిర్వహించాలి.

2. కందు దేశాల మధ్య శాంతికి భంగమేర్పడే పరిస్థితిలో, అది ఏ దేశమైనా సరే అక్కడెన్ని పరిస్థితుల్ని స్వయంగా పరిశీలించి నివేదించడానికి శాంతి పరీక్షిక ద్వారా నియమించాలి అయితే ఈదళాలు ఆదేశాల ఆహ్వానంపైగాని అనుమతిపైగాని పరిశీలించవలసి ఉంటుంది.

3. ప్రతి ప్రభుత్వం తన సైనికదళాల్లో ఒక దళానికి విక్రమాద్యసమితి దళమని పేరు పెట్టాలి అది ఆవరణపై నప్పుడు ఉపయోగం ఉండే నిర్ణయం ఉంచాలి ఈ దళాలకు ప్రత్యేక సైనిక శిక్షణ ఇవ్వబడాలి. ఈ సైనిక నిర్ణయ నిమిత్తం ఆయాదేశాల దళాల వ్యవహారాల నిర్వహించే నిమిత్తం సమితి విలీనీకరణహాదారు నొకనిని నియమించాలి సమితి 43 వ నిబంధన ప్రకారం ఏర్పడిన అంతర్జాతీయ శాంతి రక్షక సైన్య దళనిర్మాణం జరిగేవరకూ ఈజాతీయ దళాలే ఆ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలి.

4. సమితి తలపెట్టే చర్యలను ఏవిధంగానూ సాలో నిర్ణయించడాని కొక కమిటీని నియమించాలి.

ఈ సూచనలద్వారా భద్రతా మండలి అధికారాలలో కొన్ని ముఖ్యమైన వానిని సమితిపరం చెయ్యాలని అమెరికా యత్నం. విక్రమాద్య సమితి పేరుమీద అమెరికా సైనికులూ జరుపుతున్న చర్యల మాదిరిగానే, ఇతర అవసరాలలోకూడా తమ ఆధిపత్యంకంద చర్య తీసుకోగలగాలని అమెరికా యత్నం అమెరికా సూచన లామోదించబడినట్లయితే విక్రమాద్యసమితినుంచి రష్యా నిష్క్రమించ వచ్చునని అమెరికా విశాంశాలకు సలహా మంత్రి డల్లెస్ ఊహిస్తున్నాడు అయితే ఈసూచనలకి ఆసియా దేశాల్ని సమ్మతించగలవో సందేహం.

[మార్కనారాయణ]

'అగ్నిపరీక్ష'లో నాటకుమారి భూమిక పోషించిన ఆంగ్ల నాటకం.

ఆమెకు నర్తకత్వంలో ఒక కొత్తజీవితాన్ని దులిపావుతాడు ఈలోగా ఆమె భర్త కారుప్రమాదానికి గురియై, తను భార్యను పెట్టిన హింసలన్నిటికీ పశ్చాత్తప్తుడై చనిపోతాడు ఆమె తన వలచివలసిం చుకొన్న దాక్టరును పెళ్ళిచేసుకుంటుంది ఈ చిత్రానికి కథ, సంభాషణలు వ్రాసింది అబ్బాస్, దైరక్షను ఎన్ క ఓర్నూ, సంగీతం హాసన్‌లాల్ భగత్‌రాం నర్సీస్ విపులతతో తనపాత్రను నిర్వహించి నది అశోక్‌కుమార్ మామూలు చిరిసి చెప్పలు చెయ్యకుండా జీవితంలో బాగ్యత ఎరిగిన పెద్దమనిషిలా నటించాడు పాటలు మెచ్చుకోతగినవిగా ఉన్నాయి

తెలుగు టైపురైటరు

(18-వ పేజీ తరువాయి)

తెలుగులో జరపవలసివుంటే వ్రాతపని అంతేదు టైపురైటరు వుండవలసిందే ఈనాడు హిందీ, ఉర్దూ, మరాఠీ, బెంగాలీ, గురుముఖి, తమిళభాషలలో యధేచ్ఛగా టైపురైటర్లు వాడబడు తున్నవి ఇందులో దాదాపు అన్నిభాష లల్లో లెనో టైపులుకూడా యేర్పడి పని చేస్తున్నవి దినమతి లెనో టైపుపై అచ్చపు తున్నదని తెలిసికోవాలి అవసరం

ఇప్పుడు మైసూరుప్రభుత్వం కన్నడ భాషకు టైపురై టింగ్‌కు బాధను యేర్పరచ గలందుల కొక కమిటీని వేసింది 11జిల్లాలు 2కోట్ల జనాభా తెలుగువారు కలిగినమద్రాసుప్రభుత్వమున్నూ, రిజిస్ట్రారు ఒకకోటి తెలుగువారు కలిగిన హైదరాబాదు ప్రభుత్వ మున్నూ ఈ విషయంలో శ్రద్ధవహించాలి

ఇంతవరకు పరిశోధనలు చేసిన ఆంధ్రభాషామారులతో ఒకకొకరుగా మార్చనచేయడం కాకుండా, అంతే కలిసి కూడబలుకుకుని అందరి అనుభవాలను క్రోడీకరించుకొని అందరి కష్టాలను నివారించుకొని అందరు కలిసి ఒక మలుచైన, చొక్కగా లింగచగల కీబోర్డును ఏర్పరచాలి ఇందుకు భాషాభిమానులు, పండితులు ప్రస్తుతం నాడు, ప్రెస్‌వర్కర్లు, ముద్రణాలశూధికారులు, భాషాతత్వజ్ఞాస్త్రజ్ఞులు, అక్షరశాస్త్రజ్ఞులను ప్రతికూలంపాదకులు టైపురైటరు కంపెనీల ఇంజనీర్లు అందరు కలిసి ఒక సమితి మావేళం జరిపి ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికి ఒక టైపుమిషనును, లెనో టైపును సాధించాలి అంతవరకు ఆంధ్రభాషకు మోక్షం లేదు అది ప్రజాభాషగా రాజరికంగా, నిత్యవ్యవహారంలోనూ ఈ ఆధునిక కాలంలో రానించాలి

చిత్రసమీక్ష:

* ఆధీరాత్ *

కులదీప్ సిక్సెన్యూవారు తీసిన 'ఆధీరాత్' చిత్రం పెప్టెంబరు 22 వ తేదీనుండి మద్రాసు అశోక్ టాకీసులో ప్రదర్శిత మవుతున్నది నర్సీస్, అశోక్‌కుమారులు నాయికా నాయకపాత్రలు భరించారు తీయని కోర్కెలతో ఆనంద జగత్తులో జీవించే ఒక యువతిని రెల్లించండ్రలు జయసుమునిన త్రాగుబోతుకు, వెక్కోలో

నకిళ్ళు పెట్టుచున్నారు ఉన్నామ భర్తపై బాధలను పూర్తుండి కాని అతని ప్రవర్తన ఆమె సహనాన్ని దాటి పోతుంది ఆమె కిలం పాడయ్యేస్థితి వస్తుంది అటువంటప్పుడు ఆమెకు మరి జరించవలసిన అగత్యం కనిపించదు అర్థరాత్రివరే అంతభారమయమై పోయింది దామె జీవితం పదిలోకి నూకి ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నిస్తుంది కాని అర్థరాత్రి అంతే ఒకలోను గతించిందని, మరొక లోను జరిగిందని కదా అర్థం ఆమె బ్రతుకులో కూడ మరొక శుభదినం ఉదయించింది గురువరుడు, హృదయం గు అయిన ఒక డాక్టరు ఆమెను తదినుండి రక్షిస్తాడు.

తంత్రివార్

(19-వ పేజీ తరువాయి)

మనుషులున్నట్లే లేదే? చివ్వి గొట్టాలనించి పొగ రావడంలేదు. కాలిబాటలన్నీ మంచుతో కప్పబడి ఉన్నాయి. ఎక్కడచూసినా నిశ్శబ్దమే - చలికాలంలో గడ్డకట్టుకు పోయిన నీటి ఎరువులలాగా. అక్కడున్న ప్రాణులల్లా ఏవంటే, నిలకడ లేకుండా చెట్లమీద ఇటూ అటూ పరిగెత్తుతున్న సీతాకోకచిలుకలు.

“ఇదేనా ఆవోటు- నీకు బాగా తెలుసా?” కొద్దిగా మృదువుతున్న కంఠంతో అడిగింది వాళ్లమ్మ.

“ఇదేనమ్మా! ఆ కనబడుతున్న మూడిల్లే. మూడో భూగర్భ పరిశోధనజట్టు అని అక్కడ చెక్కమీద రాసి వుంది చూడండి బహుశా మీకు కావలసింది నాలుగోజట్టు కాంపేమో- అది అటు ఎక్కడ నూటపాతికమైళ్ల దూరంలో ఉంది”

“అబ్బే! అది కాదు” అంది వాళ్లమ్మ ఆ జోర్డు జాగ్రత్తగా చదివింది “ఇదే మనకి కావలసింది అయితే ఇళ్ళన్నీ తాళాలేసున్నాయ్ మెట్లమీద మంచు పేరుకు పోయింది మనుషులంతా ఎక్కడిక్కడో?”

“మన మేం చెప్పగలం? కిందటి వారం ఆహారపదార్థాలేవో తీసుకొచ్చా మిక్కడికి, సిండి, బంగాళాదుంపలు, ఉల్లిగెడ్డలు. ఆప్పుడంతా ఇక్కడే ఉన్నారు. వాళ్ళల్లోకల్లా పెద్ద ఆయనా, కాపలామనిషి కాక ఎనిమిదిమంతున్నారు. తోడేళ్లు మింగెయ్యలేవు కదా! కాపలాఅతడక్కడ నున్నాడో చూసినస్తామి-

రిక్కడే ఉండండి” అన్నాడు బండివాడు తెల్లబోమా.

గొట్టెలోలుకోటు తీసి అవతలి వారే, మంచులో కాళ్ళిడ్చుకుంటూ ఆదగ్గిలో ఉన్న గుడిసెవేపు నడిచాడు. కొద్దిసేపట్లోనే తిరిగొచ్చేశాడు. “ఇల్లంతా ఖాళీగా ఉంది. నీళ్ల కాగు ఇంకా పెచ్చగానేఉంది. అతనిక్కడక్కడో చుట్టుప్రక్కలే ఉంటుంటాడు - దేన్నో వేటాడ్డానికెళ్ళుంటాడు. రాత్రిలోగా వచ్చేస్తాడు. అతనినిగిరి అన్నీ తెలుస్తాయి”

“అతను చెప్పే దేముంది? వాళ్లు కొన్ని రోజులక్రిందట ఎక్కడికో వెళ్లిపోయారని తెలుస్తూనే వుంది” అంది వాళ్లమ్మ గట్టిగా.

“ఏమో? అతని చెప్తాడో! అయితే ఏదో తెస్తాడు తప్పకుండా- కాపలావాడు కాబట్టి” అని జవాబిచ్చాడు బండివాడు

ఎంతో కష్టమీద బండి ముందు కెళ్లింది. అక్కడనుంచీ ఒక బాట అడివిలోకి దారితిస్తోంది.

తడికలు కట్టున్న వసారాలో కల్లారు. అక్కడ చీపుర్లు, కట్టలు, గొడ్డళ్లు, గోడ కొక్కానికి తగిలించి ఉన్న ఎలుగు జంట చిర్రుమూ ఉన్నాయి

గుడిసెలోపల పెచ్చగా ఉంది. గొట్టాలనంగతి చూడటానికి ఒండివాడు బయటి కల్లాడు. వాళ్ళమ్మ శయనమవుతున్న కొడుకు లిద్దర్నీ దగ్గరికి లాక్కుని, కోట్లువిప్పతోంది మాట్లాడుకుండా. తీరా ఇంత దూరమూ వస్తే, నాన్న ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయినారా?

(ఇంకావుంది)

తవి.భ లిపికి సరికొత్త లైసెన్సెస్

(19-వ పేజీ తరువాయి)

తయారుచేశారు. ఈ యంత్రం అసలికాలంలో మద్రాసు చేరుతున్నది. త్వరలోనే మద్రాసులో ఈ యంత్రమీద పనిచేయటం ప్రారంభించుతారు. దీనివల్ల ఇంగ్లీషు ప్రతికలతోపాటు తమిళదిన ప్రతికలు కూడా ప్రజలకు వార్తలను అందించగలుగుతాయి. “జేశభాషలిపులు కొన్ని అందచందాలను పెంపొందించుకున్నాయి; ఏ లిపి సంస్కరణలు జరిగినా ఈ సౌందర్యాన్ని నశించిపోకుండా జాగ్రత్త తీసుకోవాలి” అన్నారు జ్రాన్.

“భాషకు లిపికి వున్న తేడాను మనం గమనించాలి. భాష వాచ్యంగా ధ్వనిమీద ఆధారపడివుంది. లిపి సంజ్ఞలమీద ఆధారపడివుంది. ఏ భాషనైనా ఏ లిపిలోనైనా వ్రాయవచ్చు. భరతనాట్యంలోని ముద్రలూ హస్తాలూ ఎలా ఆయా భావాలు వెల్లడించటానికి సంజ్ఞలో, అలాగే లిపిలో వ్రాసే ప్రతి అక్షరమూ ఆయా ప్రత్యేక ధ్వనులను నిరూపించటానికి అలాటి సంజ్ఞలు.

“జేశానికంతకూ ఒకే లిపి వుంటే బాగుంటుందనే ఉద్దేశంతో కొంతమంది భారతీయ మిత్రులు రోమనలిపిని సేకరించితే బాగుంటుందని నూచించుతున్నారు. అలా చేస్తే బాగానే వుంటుంది ఉన్నపళ్లంగా, లైప్, లైన్ లైప్ సౌకర్యాలన్నీ కలుగుతవి; వైపుచుప్పు, మాతృభాష లిపి సేకాకుండా తక్కిన దేశీయ లిపుల నన్నిటిని నేర్పుకోవలసిన బాధ తీరుతుంది.

“అంతర్జాతీయంగా కూడా ఇది యంత్రం ముందడుగు వేయట మౌతుంది. అంతర్జాతీయంగా మనమంతా ఎక్స్ విధాల పన్నీ హితులం కావలసివుంది. ప్రపంచంలో పలుప్రాంతాలవారూ పరస్పరం అవగతం చేసుకోవటానికి సావకాశం ఇచ్చేదేన్నయినా నేను ఆమోదించుతాను” అన్నారు జ్రాన్.

“అరే! ఎక్కేషాపూ, దిగేషాపూ ఘెడ తిరిగాను కాని కావలసింది దొరికిలేనా!”

“అవునెల్లా దొరుకుతుంది! నీక్కావలసింది అరువయ్యో!”

ప్రజాస్వామ్యం నూరుపాళ్లు

(14-వ పేజీ తరువాయి)

“ఏమిటా గుప్తగారిలో వున్న విశేషం?” అన్నది ఓ గొంతు.

“ఏమిటి ఆయనలో లేని విశేషం?” ఎదురడిగింది మరోగొంతు.

“వట్టి కళాపీనుడు!”

“కోవచ్చు; కాని కళాభిమాని”

“అవును. బ్లాక్ మార్కెటు కళాభిమాని”

“బ్లాకు చెయ్యనివా డేవడంట!”

“బ్లాకుమార్కెటును జాతీయం చేయడానికి పూనుకున్నందుకు మేం తీవ్రంగా నిరసిస్తున్నాం.”

“చేస్తుంటే తప్పలేదుగాని అంటే వచ్చిందీ!”

“ఎవరూ చేయడంలేదు; ఒక్క గుప్తగారు తప్ప”

“అందుకే గుప్తగారిపేరు ప్రతిపాదించబడింది.” అంది మూడో గొంతు.

గడచిన సమావేశంలోని సంఘర్షణకూ, దీనికి సామ్యం లేకపోవచ్చు; కాని స్వభావం మాత్రం ఒకటే. అందరికన్న మొదలు ఈ సంఘర్షణమూలంగా గుప్తగారికి గుబులు పట్టుకుంది. తనపై జరుగుతున్న ఈ చర్య తన మంచికి కాకపోగా, తనపట్ల ప్రమాదకారణంగా పరిణమించే సూచన కనిపించింది... సభామధ్యంనుంచి లేచి, గబగబా వేదిక దగ్గరకు చేరుకుని “నాకొద్దు బాబో, ఈ అధ్యక్షపదవి” అంటూ చేతులు జోడించాడు.

సమావేశంలో పెద్దమనిషికి ఎటూ పాలు పోలేదు. “మరెవరిపేరైనా నూచించండి” అని అనడంతప్ప మరేమీ చేయలేక పోయాడు ఈ తడవ ఆ పెద్దమనిషి పేరే నూచించబడింది. ఇక వ్యతిరేకత వుండబోదని ప్రతిపాదకుని విశ్వాసం.

“కలింగరావు ఈ పదవికి పనికిరాడు”

“కలింగరావుగారు సంగీతవిద్వాంసులు. వారే ఈ పదవికి సమర్థులు”

“విద్వాంసులు కోవచ్చు; కాని సంగీతానికి చింతకాయలు రాలవ్” అన్నది గుప్తగారి గొంతు

“కలింగరావు కరణం! . . కరణపు పురుగు కళారాధకమండలి గట్టె ఎక్కడానికి వీలేదు.” మృత్యువుంది రంగయ్యగొంతు.

కలింగరావు లేచి, నాకు “ఈపదవి ఇష్టం లేదంటూ సమావేశాన్ని తిరిగి వాయిదా వేశాడు.

* * *

మల్ల నెల తిరువాత అదే బౌక్ హాలులో వలసవచ్చింది. కవిత్వం రసజ్ఞుల కళ్ళ అయింది.

వచనంలో కాలక్షేపానికి చదువుకునే పుస్తకాలు తయారయ్యాయి. “నిత్యజీవి తంల్లో తీరని కలలు పుస్తకాల్లో చదివి ఆనందపడతాడు పాఠకుడు” అంటారు కొందరు. ఈ అప్రాయంలో కొంత నిజం లేకపోలేదు. చదవడమనేది కూడా కాఫీ, సిగరెట్లూ, సినిమా ఎలాగో అలాటిదే ఒక అలవాటు. మొదట పని చేస్తే అలవాటు కనక, ఇది దురలవాటు కాదు” అని మనం అంగీకరించాలి. తినగ తినగ వేయి తియ్య నాను అన్నట్లు చదవగా చదవగా విజ్ఞానవంతుడు కోవచ్చు.

“ఆయన లేడుగదా!” అడిగింది ఓగొంతు.

“ఆయన బొమ్మే చాలు, ఈ విపరీత విపత్కర పరిస్థితులమధ్య మన సంస్థను సజీవంగా ఉంచడానికి” అన్నాడు కలింగరావు.

అందరూ చప్పబడ్డారు. మానం అంగీకారంగా తీసుకోబడింది.

* * *

కలింగరావు సమావేశంనుండి బయటకు రాగానే, పత్రికలవాళ్ళు చుట్టు ముట్టారు.

“ఏమైంది ఎన్ని కల గొడవ?”

“అంతా చలనిపోయింది.”

“అంటే?”

“ఎన్నికలే మానుకున్నాం!”

“మరి? ..”

“క్రికేట్ మైదానం మా పాత అధ్యక్షులే మాకు శాశ్వతాధ్యక్షులు”

“అలా జరిగిందే? . .”

“మంచిదేగా! . ప్రజాస్వామ్యానికి నూటికి నూరుపాళ్ళ విజయం!”

భాషల

వుట్టుపూర్వోత్తరాలు

(28-వ పేజీ తరువాయి)

ప్రజాస్వామ్యకళలో కూడా ప్రతేకం చాలు.

వెనకటిరోజుల్లో గ్రంథపరిశీలన విజ్ఞానాభివృద్ధికోసం. నేడు పుస్తకాలు చదవడం నూటికి తొంభైయిది విషయంలో కాలక్షేపంకోసం. రెండువందల ఏళ్ళక్రితం ఆంగ్లరచయిత “చదవడమనేది ఖూసా వ్యాపకంగా ప్రజలు పరిగణిస్తున్నారు” అన్నాడు. ఆ మాటలు ఈనాటిక్కడా అక్షరాలా నిజం

సాహిత్యం ప్రజాస్వామ్యకళగా మారగానే, పద్ధతరచుకీ ప్రోత్సాహం తగ్గి, వచనానికి ప్రచారం పెరిగింది. కళాకారుడు. ప్రభాకరుచినిబట్టి వచనాన్నే ఆశ్రయించ

వచనంలో కాలక్షేపానికి చదువుకునే పుస్తకాలు తయారయ్యాయి. “నిత్యజీవి తంల్లో తీరని కలలు పుస్తకాల్లో చదివి ఆనందపడతాడు పాఠకుడు” అంటారు కొందరు. ఈ అప్రాయంలో కొంత నిజం లేకపోలేదు. చదవడమనేది కూడా కాఫీ, సిగరెట్లూ, సినిమా ఎలాగో అలాటిదే ఒక అలవాటు. మొదట పని చేస్తే అలవాటు కనక, ఇది దురలవాటు కాదు” అని మనం అంగీకరించాలి. తినగ తినగ వేయి తియ్య నాను అన్నట్లు చదవగా చదవగా విజ్ఞానవంతుడు కోవచ్చు.

విజ్ఞానాన్ని యివ్వవలసిన గ్రంథాల కాలక్షేపాన్ని చేసేదిగా తయారుకావడం వల్ల, అది విలువలోనూ అంతస్తులోనూ దిగిపోయింది. దేశానికయితే ఎల్లలున్నాయిగాని సాహిత్యాని కవి లేవు. సాహిత్యం యావత్ప్రపంచానికీ చెందుతుంది. దాని కన్నదల్లా భాషానియమాల.

సౌందర్యా స్వేషణలోనే సాహిత్యం వెలువడింది; వెలువడుతుంది. సౌందర్యం సర్వమానవకోటి చెయిజూచి పొందగలిగే ధనం. కడివెదునీళ్లు తెచ్చుకుంటే చెరువు యింకిపోతుందా? అంత సౌందర్యం వుంది ఈ భూమండలంమీద. ఈ సౌందర్యానుభవానికి అర్హత కలిగించేదే సాహిత్యోపాసన. రసజ్ఞుల మన హృదయంలో ఉండాలి; మన జ్ఞానేంద్రియజ్ఞానం పెరగాలి. ధనాపేక్ష కాక దయారసం మన జీవితాలని సరిదిద్దాలి. ఆనాడు లలితకళలలోని ఆనందం మనకి అనుభవ మౌతుంది.

(అయిపోయింది)

(ఆలిండియా రేడియో సాంస్కృతికో)

శ్రీ ఎన్. ఆర్. చందూర్

నెరసిన వెంట్రుకల బెపదము

రంగు పూయనక్కరలేదు ఆయుర్వేద చికిత్స తెల్లనిరంగును మార్చి శాశ్వతముగా వెంట్రుకలకు నలుపు నిచ్చును గుణం కానిచో, డబ్బు వాపసు చేయబడును. తెలుపు కొంచెమై యుండిన రు. 2-8-0. 8 ఒకేసారి రు. 6-8-0. మధ్యరకమై యుండిన, రు. 8-8-0, 8 సీసాలు ఒకేసారి రు. 9. పూర్తిగాయుండిన రు. 5/- 8 ఒకేసారి రు. 12/-

VIJOY LABORATORIES No. 14
P. O. Manoharpur (Singhbhum)

యోగీశ్వరుడు కరుణానిధి (29-వ పేజీ తరువాయి)

బృందమునకు లేకపోయింది. మాయంటి కళే తరిగిపోయినట్లుంది.

శ్రీశాస్త్రిగారు అప్పడప్పడు చెప్పే ఉపన్యాసాలలో ప్రతివాక్యం ప్రతి అక్షరం శ్రద్ధగా వింటుండేవాడిని ఆయన మాటలు వింటున్న వారందరిలోను ఆనందం తాండవింపేది తమ యోగం రోగనివారణకు దూత్రమే కాక, బ్రతికి వుండగానే బ్రహ్మసాక్షాత్కారం, బ్రహ్మత్వం పొందడానికైనని, బ్రహ్మసాక్షాత్కార మంటే, మరణించినరెవ్వరైతే ఎక్కడో పైన పొందడం కాదని శ్రీ శాస్త్రిగారు నే వారు. శ్రీ సి. వి. నంకానామిరావుగారు అనే యోగివర్గము కుంభకోణములో అవతరించి 1910లో ఈబృత్తరహిత తారక రాజ యోగాన్ని ప్రారంభించినారని, అప్పటి నుంచి వారు 150 మంది శిష్యులను ఈ యోగంలో చేర్చించినారని, 1916 లో తాము శాస్త్రులు గారు కుంభకోణంలో వారిపట్ల ఉపదేశం, సాధన పొందినట్లు శ్రీశాస్త్రిగారు అంటుండేవారు వారి సంస్కృతి సాహిత్యశిల్పకళా పరిజ్ఞాన మవలె యీ యోగసాధన మెయిన్ లయన్? నా భావన అని చెప్పేవారు శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రిగారు యీయోగ ముందు చాలా వుత్తీర్ణులయి వారిలో అనేక యోగశక్తులు సంకల్పించి వారు పరోకార్యామిదం, శరీరం అనుకూల బాధ విశితుల బాధలను పోగొట్టేవారు. ఏ నైద్యునికి లొంగని ఇబ్బందులు యోగ శక్తితో లొంగదీసేవారు చూయ, ఉబ్బరం, సరాలజియ్య మున్ను గుళయంకరవ్యాధులు, చివరిరోజులలో కుష్ఠరోగంకూడా నయం చేసేవారు

నేను ఒకప్పుడు తిరుపతి శిల్పగా వారు ఇంటి ముంగిట ఇద్దరు కుష్ఠ రోగులను కూర్చో బెట్టి ప్రోత్సహిస్తున్నారు. వారికి ఎంతో నయముయిస్తున్నాడో విన్నాను వారు ఈవిధంగా ఇద్దరు కుష్ఠరు కుష్ఠరోగులను బాసచెసినరెవ్వరి, గాంధీజీ కుష్ఠ రోగులను అంటువ్యాధులుగా పరిగణించ రాదని, వారిని సహపంక్షి కూర్చోపెట్టు కోవచ్చునని ప్రకటించడం విని శ్రీశాస్త్రి గారు అమందానందంపొందాడు. శ్రీకృష్ణుని కుమారుడైన సాంబుకు సూర్యారాధనచేసి, కుష్ఠరోగాన్ని పోగొట్టుకున్నట్లు పురాణ గాథకలదు ఆ ప్రభాకర భగవానుడే మానవరూపమున ప్రభాకర శాస్త్రిగా ఆవతరించినట్లుతోచేది. ఆయనను చూస్తే,

ఏ మహావీరాచార్యుడో, గౌతమబుద్ధుడో, ఏవీసుక్రీష్ణో అనిపించేది వారు ప్రార్థనలో కూర్చున్నప్పుడు పరికించి చూస్తే గౌతమబుద్ధుడు స్మరణకువచ్చేవాడు. బుద్ధుని విగ్రహాలు చూస్తే శాస్త్రిగారి సౌమ్యమూర్తి పోలికయున్నట్లు తోచేది ఆయన ఈ అవతారం ఆ అవతారం ఆన నేల! చాల మొండిగావున్న వ్యాధిని వారి దివ్యహస్తాలతో తాకినంతనే సగటు నేది ఆవిదం గా ఏసుక్రీస్తుకూడా ఎందరికో జీవప్రదానం చేసేవాడట

శ్రీ శాస్త్రిగారికి మహా వీరాచార్యుడు, బుద్ధుడు, క్రీస్తు, గాంధీజీ అంటే ఎంతో ప్రేమాభిమానములు వారు గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొంటే కాక పాల్గొనక పోయినా సత్యాగ్రహోద్యమంలో, అహింసా విధానంలో ఆయన గాంధీజీ అనుయాయులు గాంధీ గారిని గురించి ఎవరెవన్నా చాలా బాధ పడేవారు, విదారుమాసాల క్రితం గాంధీ రామాయణం, ప్రజ్ఞాప్రాభాకరం అనే రెండు పుస్తకములు చాయాలనిసంకల్పించి వారు మన దురదృష్టవశాత్తూ ఆరెండు పుస్తకాలు పూర్తికాకనే వారు అనువులు బాసినారు. పూర్తిచేసివుంటే శిష్యమాత్ర బృందాని ఎంతో విజ్ఞానకరంగా వుండేది. ఆ అదృష్టం దక్కలేదు

శ్రీ శాస్త్రిగారి దృష్టిలో అంతా సమానమే చిన్న, పెద్ద, బీద, శ్రీమంతుడు, అనేభేదంలేదు “విద్యావినయ సంపన్నే బ్రహ్మజే, విగ్రహాని కునిచైవ, శ్వపాకైవ, పండితాః సమదర్శినః” అన్నమాట వారికే తగును వారిసమాన భావాన్ని గురించి శ్రీ విస్వా అప్పారావుగారు ఎన్నో ఉదంతాలు చెప్పేవారు

గాంధీజీ వారి జనోద్ధరణ వారికి చాలా ప్రీతి 10 ఏండ్లక్రింది గంటి శ్రీశాస్త్రిగారి తమ్ములు శ్రీ శంకరశాస్త్రిగారి పెద్దకుమార్తె పెండ్లివాటి ముచ్చట ఆ వివాహం శ్రీ ముక్త్యాల రాజాగారి యాజమాన్యన అతిశ్రద్ధవంగా జరిగింది ఆయారిలో అష్టాదివర్ణాలవారున్నా ఒక పంక్షి భోజనాలు చేస్తున్నారు శ్రీశాస్త్రి గారు దగ్గరవుండి జరిపిస్తున్నారు. ఒకరోజు ఒకపూరిజనశ్రీ ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకు పెండ్లిపందిరి ముంగిట పడివుంది. ఆమె చేతులు కాళ్ళు కొంకగ్లపోయాయి స్పృహతప్పింది. శ్రీ శాస్త్రిగారు వెంటనే వచ్చి ఆమె కాళ్ళు, చేతులను తమ దివ్య హస్తాలతో స్పృశించగా మూడు నాలుగు నిమిషాలలో ఆమె కండ్లు తెరిచింది. శ్రీ శాస్త్రిగారు గంగతేవుని విచారించగా, “బాబూ నామగై దు రోజులు గానాకు,

నాబిడ్డలకు, నా భర్తకూ అన్నంలేదు వచ్చి నాభర్త, బిడ్డల అవస్థ చూడతేక మున్నీకి వచ్చినాను ఇంతలో నాకు తెలివెరిప్పి పడి పోయినాను” అని ఆమెఅన్నది. శ్రీశాస్త్రి గారు వెంటనే కొంచెం ముగ్ధ తప్పించి మొదట త్రాగించారు తర్వాత పెండ్లి పిండివంటలతో భోజనం పెట్టించారు. ఆమె దానికి మొదట అంగీకరించ లేదు. తన స్థిలక, మగలముందు అచ్చం పెట్టాలన్నది. శ్రీ శాస్త్రిగారు ఆమె మాటలకు బప్పకుని వారింకూడా పిలిపించి భోజనం పెట్టించారు. ఇంత దగ్గర మయలు శాస్త్రిగారు, వారిని పొగడడానికి ఈనోరు చాలదు.

మృత్యువిజయం కోసం పోరాడుతున్న శ్రీ శాస్త్రిగారిని మృత్యువు పొంచి వెన్నడు తూపున్నట్లుంది. వారు తిరుపతి మ్యూజియంలోనో బెడవాడు పెళ్ళి అడ్డు కట్టాలు పడవలసివచ్చింది కృష్ణా జిల్లా, గుంటూరు జిల్లాలలో పర్యటన చేశారు. వానలో తడిశారు. భోజన సదుపాయాలు వేళకు కుదరలేదు. కృష్ణా జిల్లా గద్దపల్లాడి నుండి తిరుపతి చేరే సరికి 104 డిగ్రీల జ్వరంవచ్చింది వారి అస్థిపెంటు శ్రీ బాల కృష్ణ మూర్తి గారి సహాయంతో ఇంటికే చేరినన్నాడు రెండు రోజులకల్లా ఇంకా ఆరోగ్యం చెకూరకనే దూర్బిలో చేరారు

డాక్టర్ బాలసుందరరావు, విస్వా అప్పారావుగారు ఆగవతి వచ్చినారు. డాక్టరుగారు శాస్త్రిగారిని పరీక్షించారు ప్రమాదమేమీ లేదని అన్నారు. కాని మరీ కొన్ని రోజులకే ముప్పతప్పలేదు వారిఅంబియన్స్ దర్శన భాగ్యం నాకు కలిగింది ఇక వారి సతీక దేహం కనిపించక పోయినా, వారి భావాలు, వారిఅంబిరాత్మ్యవ్యత్రవ్యాపగా, అంతరంగంగా మన స్వాపయాలో వ్యాపించి సర్వకాల సర్వాస్థలయంగా, రక్షించుచుండునని భావించినాను శ్రీశాస్త్రిగారు తిరుపతిలో శ్రీవేంకటేశ్వరుల కప్రక్క, తామెకప్రక్క గుడ్డను లకోరికలు తీర్చి, వారి కష్టాలు బాసేవారు.

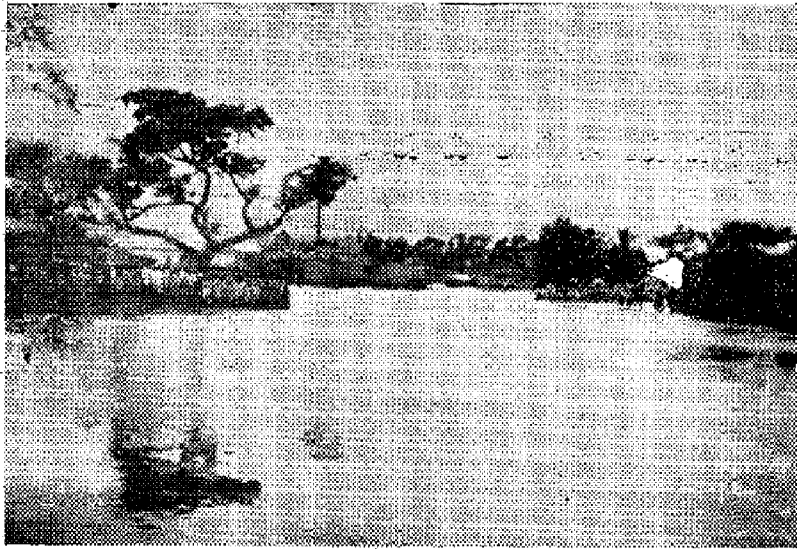
వారు శౌతికం తాతల్లికంగా విడిచినా, మానవగంక్షాజ్ఞాం శ్రీధుంగామరల భూలోకంలో అవతరిస్తారని నావిశ్వాసం.

కు ప్తు ★ బొ ల్లి

వగైరా మేహమశ్వులు, గెగ, సవాయివ్యాధులకు, గ్యాగంటేచిక్కి, క్యాటలగు ఉచితం

జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., “బాస్కరాశ్రమము”,

గోపాపురం, తూర్పు గోదావరిజిల్లా

★
అమలాపుర
ప్రాంతాల్లో
అతివృష్టి
★

అమలాపురంలో రొమ్మబంటినీట మునిగిపోయిన లేబరు పాతకాల

ఎలూరుతాలూకాలో తమ్మిలేరు గండ్లుపడి
పోణిగి గ్రామపు ధూమలను
సంచించేసింది

అమలాపురానికి బెళ్ళేదారిలో కాశిక
వంతెనవద్ద జడిన గండ్లు

ఉత్తమ నైవేద్య గ్రంథము

పండితాద్వైత

పాఠ్య, విశేషాధికారము నగుచున్న ఉత్తమ ద్వైతకావ్యము. డా. చీలకూరి నారాయణరావు గారిచే వ్రాయబడినది. శిష్య, పురాణ, వాచ, హాసము, ఉద్వేగములను అయిదుప్రకారములను ఒకే పుష్పమున గలవు. ఇంతి విస్తృతముగ ఈ గ్రంథము విదేశీ విద్వదును ప్రశంసించి యున్నది. గౌరవముగా వ్రాయగాను వచ్చుచున్న అమూల్యమున ప్రీతికల్పించును.

వెల రు 5-0-0 లు.

ప్రొ. కి. వి. పో. స్టే. ఆ. మా. 1—4—0.

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల,

పోస్టుబాక్సు 212, మదరాసు 1.